

Devrimci Gençlik Birliği kuruluyor

Gençlik birliğe, devrime!

İki yıla yayılan ön hazırlık sürecinin ardından 30 Kasım'da toplanacak olan genel kurul ile kuruluşunu duyuracak olan DGB; gençlik hareketi içerisinde devrimci bir odak olma, işçi ve emekçi sınıflara mensup gençlik kitleleri içerisinde giderek olgunlaşan devrimci dinamikleri kucaklama-birleştirme iddiasıyla mücadele sahnesindeki yerini almaya hazırlanıyor. Elbette başlangıç olarak atılan bu adımlar henüz ortaya

konan politikanın hayat bulması için ön koşulların yaratılması anlamına geliyor.

Gençlik hareketine devrimci müdahale açısından fazlasıyla önemli olan bu adımın daha en başta güçlü atılması, güçlü bir başlangıçla yola çıkılması ise önemli bir yerde duruyor. DGB politikasını sahiplenen herkes 30 Kasım'da gerçekleştirilecek olan genel kurula bu gözle bakmalıdır. »2

* Genel kurul / 09.00
Su Gösteri Sanatları Sahnesi
İskender Paşa Mh. Vezirçesmesi Sk. Fatih / İstanbul

* Kuruluş etkinliği / 17.00
Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi
Kordonboyu Mh. Hürriyet Cad. Kartal / İstanbul

Düzen partileri Alevi oylarının peşinde

Kölelik dayatması

150 bine yakın metal işçisini doğrudan ilgilendiren grup toplu iş sözleşmesi sürecinde Birleşik Metal-İş Sendikası ile metal patronlarının temsilcisi MESS masaya oturdu.

60 günlük yasal sürenin son gününde yapılan görüşme uyuşmazlıkla sonuçlandı. » 12

2015 yılında yapılacak seçimlere hazırlanan AKP, bir defa daha "Alevi açılımı" söylemlerini diline doladı.

Ahmet Davutoğlu Hacı Bektaş Veli Kültür Merkezi tarafından

düzenlenen 4. Uluslararası Hacibektaş Aşure Günü'ne katıldı. Davutoğlu, Alevi emekçilerin beklentilerini arttırmak için tüm hünerini sergiledi. » 4

Asgari ücret = Sefalet ücreti

İş cinayetlerinin katliam boyutuna vardığı, taşeron, esnek, kurlsız çalışmanın kural haline geldiği günümüzde, Asgari Ücret Komisyonu'nun oynadığı orta oyununu bozmak, insanca yaşanacak çalışma ve yaşam koşullarına kavuşmak, birleşik, kitlesel, fiili-meşru militan bir mücadele hattının örülmesiyle olanaklıdır. » 5

Devrimci Gençlik Birliği 30 Kasım'da kuruluyor...

Gençlik birliğe, devrime!

Köklü bir politik gençlik hareketi geleneği olan Türkiye'de, özellikle 12 Eylül sonrası dönemde; gençlik hareketi hep parçalı ve kesintili bir gelişim seyri izledi. 12 Eylül karanlığının bütün bir ağırlığıyla toplumun üzerine çöreklediği bu yıllara; siyasal gericilik, bütün bir toplumu ve dolayısıyla gençliği hedef alan baskı politikaları rengini veriyordu. Bu koşullar kaçınılmaz olarak gençlik hareketi üzerinde de kendi sonuçlarını yaratıyordu. Gençlik hareketi; '80'lerin ortasından itibaren yer yer kitlesel çıkışlar biçiminde kendisini ortaya koyduysa da, daha ileri bir düzeye ulaşmadan ve anlamlı sonuçlar yaratmadan her seferinde kesintiye uğradı.

Bu aynı yıllarda soldaki tasfiyeciler savrulma hız kazanıyor, dünün devrimci örgütleri bir bir düzen sularına yelken açarak reformist partilere dönüşüyordu. Solda yaşanan tasfiyecilik rüzgarı gençlik hareketi üzerinde tüm olumsuz sonuçlarını ortaya koyuyor, reformizm gençlik hareketi içerisinde şekillenen devrimci dinamizmi dizginleyen bir etkene dönüşüyordu. Dönemin devrimci örgütleri ise (ki bugün büyük bir kesimiyle tasfiye olmuş bulunuyorlar) sınıf ve kitle hareketinde yaşanan gelişmelere paralel olarak yer yer toparlanma yaşıyor, bu toparlanma üzerinden gençlik hareketi içerisinde de etkin bir konuma sahip olabiliyordu. Fakat bu durum, hareketin birleşik ve kitlesel örgütlenmesinin önünü açan sonuçlar yaratmıyor, tersine devrimci ve sol örgütlerde vücut bulan bölünme, dar grupçu yaklaşımlar ve sekterizm hareketin parçalı kalmasının zeminini perçinliyordu.

2000'li yıllarda ise gençlik hareketinin bu tablosu değişmedi, tersine yaşanan sorunlar çok daha derinleşti. Gençlik hareketinin dibe vurma noktasına geldiği bu dönemde solda yaşanan çözümler kendi sonuçlarını yeni bir düzeyde ortaya koyuyor, gençlik içerisindeki reformist güçler artık daha etkin bir konum kazanıyordu.

Sınıf devrimcileri daha o yıllarda birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketi yaratma politikasını benimsediler. Devrimci gençlik hareketi tarihinden dersler çıkararak sınıf devrimcileri, hareketin parçalı tablosuna son vermek, birleşik ve kitlesel bir gençlik örgütlenmesi inşa etmek için bir yandan dönemin tüm gençlik örgütlenmeleri ile etkin bir tartışma süreci işlettiler, öte yandan gençlik çalışmasını bu bakış üzerinden hayata geçirdiler.

"Geniş kitlelerle birleşmeyi esas alan bir politik çalışma tarzı, reformizmin etkisini kırmaya ve gençlik hareketi içinde devrimci önderliği egemen kılmaya yönelik çok yönlü bir mücadele, ve nihayet, ilk ikisindeki başarının da sağlayacağı olanaklarla birleşik bir kitlesel gençlik örgütlenmesi, bugün gençlik hareketinin en önemli ve yakıcı ihtiyaçları olmaya devam etmektedir." (TKİP Merkez Yayın Organı Ekim'in Ocak '04 tarihli 233. sayısı)

On yıl önce sınıf devrimcilerinin gençlik hareketi üzerinden yaptığı bu değerlendirme, hala güncelliğini koruyor. Gençlik hareketinin son yıllardaki tablosu ve bugün içinde bulunduğumuz tarihsel dönem

üzerinden yaşanan güncel gelişmeler ise gençliğin birleşik, kitlesel, devrimci bir örgütlenmeye duyduğu ihtiyacı döne döne ortaya koyuyor.

Gençliğin devrimci birliği için...

'80'li yıllardan günümüze gençlik hareketinin bir türlü kitleselleşememesi, kendisini yeni bir düzeyde örgütleyememesi ve solun yukarıda tanımladığımız tablosu, birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketi inşa etmenin önünde engele dönüşüyordu. Sınıf devrimcilerinin ve genç komünistlerin bu yönlü tüm girişimleri ve çabaları sol hareket şahsında karşılıksız kalıyor, boşa çıkarılıyordu.

2000'lerin sonuna doğru bir kez daha gençlik hareketinin kıpırdanmaya başladığı, kimi eylemler süreçler üzerinden kendisini ortaya koyduğu bir döneme girildi. Gençlik Dolmabahçe ve "Başkaldırıyoruz" eylemleri ile bir kez daha mücadele sahnesinde yerini alıyor, yeni dönemin gençlik hareketi açısından çok daha hareketli geçeceğinin işaretlerini veriyordu. Haziran Direnişi ise bu gelişim sürecinin adeta doruk noktası oldu. Zira bu büyük halk hareketinin en dinamik, en kitlesel ve militan kesimini gençlik oluşturuyordu.

"Parti olarak her zaman devrimci gençliğin birleşik örgütlenmesini savunduk. '60'lı yılların Dev-Genç'i ile '70'li yılların başlangıç dönemindeki birleşik gençlik örgütlerini bunun olumlu örnekleri olarak öne çıkardık. Bu konuyu 2004 yılında bir kez daha iki bölümlük özel bir değerlendirme ile solun gündemine taşımaya çalıştık. Fakat bu çaba herhangi bir karşılık görmedi. Bir ara belki Genç Sen bunun kısmen de olsa bir olanağı olabilir diye düşündük, ama ondan da bir sonuç çıkmadı. Solun bilinen tablosu düşünüldüğünde bu şaşırtıcı da değildir. Ama bu tablo karşısında çaresizce durup bekleyecek de değiliz. Hele de gençliğin hızla politize olduğu bir dönemde." (Ekim Ağustos 2014, sayı 294)

Sınıf devrimcileri, gençlik hareketinde yaşanan güncel gelişmeler ve yukarıdaki yaklaşımın bir ürünü olarak, birleşik, kitlesel, militan ve devrimci bir gençlik örgütlenmesi inşa etme politikasını ete-kemiğe büründürerek ilk adımları atmaya başladılar. İlerici sol güçlerin hayli uzak olduğu gençliğin devrimci birliğini yaratma politikasını bizzat hayata geçirmek için çalışmalarını hızlandırdılar ve önceki yıl Devrimci Gençlik Birliği'nin temellerini attılar.

İki yıla yayılan ön hazırlık sürecinin ardından 30 Kasım'da toplanacak olan genel kurul ile kuruluşunu duyuracak olan DGB; gençlik hareketi içerisinde

devrimci bir odak olma, işçi ve emekçi sınıflara mensup gençlik kitleleri içerisinde giderek olgunlaşan devrimci dinamikleri kucaklama-birleştirme iddiasıyla mücadele sahnesindeki yerini almaya hazırlanıyor.

Elbette başlangıç olarak atılan bu adımlar henüz ortaya konan politikanın hayat bulması için ön koşulların yaratılması anlamına geliyor.

Başarılı bir genel kurul için çok yönlü hazırlık

Gençlik hareketine devrimci müdahale açısından fazlasıyla önemli olan bu adımın daha en başta güçlü atılması, deyim yerindeyse güçlü bir başlangıçla yola çıkılması ise fazlasıyla önemli bir yerde duruyor. Başta sınıf devrimcileri olmak üzere DGB politikasını sahiplenen herkes 30 Kasım'da gerçekleştirilecek olan genel kurula bu gözle bakmalıdır.

Sınırlı bir zaman dilimi kalsa da planlı, hedefli ve yoğunlaştırılmış bir çalışma ile DGB'nin doğumu güçlü ve etkili bir şekilde gerçekleştirilebilir. Burada şu iki sorumluluk fazlasıyla önem taşımaktadır: Bir, bizzat DGB politikasını hayata geçiren öznelerin, yani genç devrimcilerin sürece politik olarak iyi hazırlanması. İki; bütün sınıf devrimcilerinin genel kurulun çağrısını çok daha geniş kesimlere ve gence ulaştıracak bir kitle çalışmasını hayata geçirmesi. Bu iki sorumluluk hem genel kurulun niteliğini güçlendirmek için hem de ilerici-sol kesimler ve gençliğin duyarlı kesimleri üzerindeki etkiyi arttırmak bakımından kritik bir öneme sahiptir.

Sınıf devrimcileri olarak yoğun, tempolu ve çok yönlü bir süreç, buna karşın sınırlı bir zaman dilimi önümüzde duruyor. Bu konuda Devrimci Gençlik Birliği Geçici Yürütme Kurulu'nun sürecin nasıl örgütlenmesi gerektiğine dair yayınladığı metin ise yeterince açık bir çerçeve sunuyor:

"- Geride kalan süreç içerisinde faaliyetin eksik kalan yanlarını telafi edecek bir tempoyla genel kurul hazırlıklarını sürdürmeliyiz.

- Gücümüzü ve enerjimizi bu bakışla en ileriden örgütleyebilmeliyiz. En küçük olanağı bile çalışmanın ihtiyaçlarına göre değerlendirebilmeliyiz.

- Bütün faaliyeti eksiksiz bir planlamaya konu etmeli, bu konuda ortaya çıkabilecek boşlukları telafi edecek bir işleyiş oturtabilmeliyiz. Bu aynı zamanda planlamaların denetimi anlamına gelmektedir.

- DGB Genel Kurulu çağrısını ve şiarlarını her türlü aracı devrimci bir eksende kullanarak, yaratıcı bir tarzla gençlik kitlelerine ulaştırabilmeliyiz. Bu konuda tek yanlı yaklaşımlardan özenle uzak durmalı, DGB çağrısını yaygın ve etkili bir şekilde gençliğe ulaştırmayı esas almalıyız.

- Ve en önemlisi de, bu süreci bir örgütlenme kampanyasına dönüştürebilmeliyiz. Devrimci bir taraf olarak DGB'yi tarih sahnesine çıkarıyor olmamızın heyecanını ve enerjisini gençliğin geniş kesimlerine taşımalı, herkesi devrimci saflara çağırmalıyız. Herkesle örgütlenme üzerine tartışmalı, her ilişkiyi, tanıştığımız her bir genci DGB'li yapmak için özel bir çaba ortaya koyabilmeliyiz..."

Polise sınırsız yetki!

AKP 12 Eylül faşizmini devam ettirdiğini bir kez daha gösterirken, kaldırmakla övündüğü OHAL uygulamasının da yenilendiğini göstermiş oldu. Bu yeni durumda her polis amiri ve müdürü bir OHAL valisinin yetkisine sahip olacak.

İç ve dış siyasal gelişmelerin her geçen gün aleyhine işlediği sermaye devleti, çareyi bilinen ve şimdiye dek defalarca uyguladığı devlet terörünü arttırmakta buluyor. Kobanê direnişine yönelik gelişen destek eylemleri AKP'yi oldukça zorlamıştı. Sivil faşistlerin, gericilerin ve devletin kontra güçlerinin aktif bir şekilde devreye sokulduğu bu eylemler, sermaye devletinin gelişen toplumsal eylemler karşısındaki tutumunu göstermişti. Militan ve kitlesel biçimler kazanan bu gibi eylemlerin AKP ve sermaye için nasıl bir korku olduğu Haziran Direnişi'nden de biliniyor.

Bölgesel hesapları altüst olan AKP, içerde de sermaye sınıfının çıkarına son hızla uyguladığı sosyal yıkım politikalarının sonuçlarıyla on milyonlarca işçi ve emekçiyi baş başa bırakmaktadır. Yanı sıra Kobanê'de Kürt halkının direnişi karşısında insanlık düşmanı palalı çeteleri yenilgiye uğrayan AKP, bunun verdiği öfkeyle de Kürt halkına ve onun siyasi güçlerine saldırılarını arttırmış bulunuyor. Diğer taraftan sermaye sınıfının refahı için işçi ve emekçilerin çalışma ve yaşam koşulları tümüyle cehenneme çevrilmektedir. Sermayeye ucuz işgücü yaratabilmek için taşeronlaştırma ve güvencesiz çalışma koşullarına mahkum edilen işçi ve emekçileri iş cinayetleri beklemektedir. 'Ucuz işçilik kolay ölüm' demek olan bu koşullar ise içten içe sınıfın öfkesini bilemektedir.

Oy dağılımları üzerinden kendisini yenilmez göstermeye çalışan AKP ve Erdoğan ise, tüm bunlara rağmen kendisini hiç de güvenli hissetmemektedir. Dışarıda bölgesel hesaplarında İŞİD ile birlikte yenilgiye doğru sürüklenen AKP ve İŞİD'i, etkisi daha büyük ikinci bir Zap hezimetini beklemektedir. İçerde de işçi sınıfına yönelik saldırılar, dinci gericilik, Aleviler'e ve kadınlara yönelik tahammülsüzlük yeni bir toplumsal patlamanın mayalanmasını sağlamaktadır. Çevre için yaratılan duyarlılık kendini sürekli yeni eylemlerle göstermektedir.

Önündeki bu büyük resmi, deneyimlerinden de çıkardığı dersle okumayı iyi öğrenen AKP için izlenecek strateji bellidir. Bundan sonra izlenecek politika devlet terörünün son hızla arttırılmasıdır. Erdoğan'ın kendisine hazırlattığı başkanlık sarayının aynı zamanda

çok güvenli bir sığınağı andırması da tesadüf değildir. Erdoğan, sarayından bizzat komuta edeceği bir saldırıya hazırlanmaktadır. Sermaye sınıfının çıkarından hiç de ayrı düşünülmecek bu saldırının silahlı unsurları ise kolluk kuvvetleri olacaktır. Elbette kontra tetikçilerle birlikte...

Devlet terörünün olası bir toplumsal patlama karşısında yetersiz kalacağını anlayan AKP, tüm bunlardan ötürü polis teşkilatına yeni yetkiler vermektedir. Yakın bir zaman önce polise verilen vur emri ile birlikte yargısız infazların önü açılmıştı.

İnsan kafasının vahşice kesilmesini kalabalıkların

öfkesi olarak gören AKP, molotofu ise kitlesel ölümlere neden olan ateşli silah olarak kabul etmişti. Devamında polis ve askerinin yetkilerini genişleten, polis rejimini güçlendirecek yeni yasal düzenlemeler için hazırlıklarını sürdüren sermaye devleti, bu kadarla yetinmeyeceğini gösterdi. İç güvenlik paketiyle ilgili açıklamalarda bulunan İçişleri Bakanı Efkân Ala, polise gözaltına alma yetkisi getirdiklerini açıkladı.

Ala, yaptığı açıklama ile polis amirlerinin ve müdürlerinin bilgisi dahilinde polislerin kendilerinin uygun gördüğü her durumda gözaltı yapabileceğini söyledi. Böylece AKP 12 Eylül faşizmini devam ettirdiğini bir kez daha gösterirken, kaldırmakla övündüğü OHAL uygulamasının da yenilendiğini göstermiş oldu. Bu yeni durumda her polis amiri ve müdürü bir OHAL valisinin yetkisine sahip olacak.

Tüm bunlar AKP'nin ve sermaye devletinin geleceği nasıl okuduğunu göstermektedir. Sömürücü asalaklar ve onlarla aynı hamurdan yoğrulan gericiler önümüzdeki günlere iş cinayetlerini ortadan kaldırmak için değil, bu cinayetlere karşı gelişebilecek toplumsal eylemleri bastırmak için hazırlanmaktadır. Keza iç barıştan anladıkları da Kürt halkının, Alevilerin, kadınların, gençlerin, haklı istemlerinin karşılanması değil aksine tüm bu taleplerin dillendirilmediği bir "huzur" ortamıdır. Ancak adaletsizliğin, eşitsizliğin olduğu bir yerde zulüm ekenlerin fırtına biçtiği, direnişi ve devrim davasını daha da güçlendirdiği bilinmektedir. Bundan ötürü umduklarının aksine yeni bir toplumsal patlamanın fitilini de yine kendileri ateşlemektedirler.

Polis ağır silahlarla donatılacak

Polis rejimini her geçen gün koyulaştıran dinci-gerici AKP iktidarı, polis envanteri ile ilgili yaptığı yeni düzenleme sayesinde, bu katiller sürüsünü askeri açıdan güçlendirecek. Edinilen bilgilere göre, TSK envanterindeki ağır silahlar polis envanterine geçirilecek.

Özellikle Haziran Direnişi'nden sonra polis rejimini tahkim etmek için çeşitli düzenlemeleri ve uygulamaları hayata geçiren dinci-gerici AKP iktidarı, polise her türlü saldırı ve katliam için tam yetki verdi. Siyasi iktidarın emri ve desteği ile çalışan polis ordusu ise azgınca terör estirdi. Saldırıları dizginlerinden boşaldı, keyfi gözaltıları gündelikleşti, yeni katliamlara imza attı vb...

AKP, rejimin bekçiliğini yapan polis ordusu üzerindeki denetimini mutlaklaştırmak için de çeşitli operasyonlar gerçekleştirdi.

Gelinen yerde de AKP, polis gücünü "daha donanımlı" hale getirmek için adımlar atmaya başladı. Daha önce de gündeme gelen fakat kaynak sorunu nedeniyle ötelenen "polisin ağır silahlarla donatılması" sorunu, bugün yeni bir planlama ile yeniden gündeme getirildi. Yansıyan iddialara göre, yeni ağır silahların alımı için kaynak yaratamayan AKP, TSK envanterindeki ağır silahların bir bölümünü polis envanterine kaydıracak. Bu yolla polisi güçlendirecek ve polis rejimi düzeninin bekasını garanti altına almaya çalışacak.

Düzen partileri Alevi oylarının peşinde

Genel seçimlere az bir süre kaldı. 2015 yılında yapılacak seçimlere hazırlanan AKP, bir defa daha "Alevi açılımı" söylemlerini diline doladı. Ahmet Davutoğlu Hacı Bektaş Veli Kültür Merkezi tarafından düzenlenen 4. Uluslararası Hacibektaş Aşure Günü'ne katıldı. Davutoğlu, Hacibektaş ziyareti sırasında Alevi sorununun çözümüne dair, Alevi emekçilerinin beklentilerini artırmak için tüm hünerini sergiledi.

Ahmet Davutoğlu, düzenlenen toplantıda uzun bir konuşma yaptı. Konuşmada Karbela'ya değindi ve Ali'siz Alevilik olamayacağını ifade ederek, Alevi inancını İslam içi olarak tanımladı. Dersim'i modern Karbela olarak tanımlayarak CHP'yi kısaca almayı, Dersim Katliamı söylemi üzerinden Aleviler'in oylarını almayı hedefledi. Hacibektaş Türbesi'ne paralı girişin paralı olmasına son vereceklerini söyleyerek Aleviler'in ağzına bir parmak bal sürmeyi unutmadı.

Ahmet Davutoğlu milyonlarca Alevi emekçisinin ortak talebi olan zorunlu din dersi işkencesinin bitirilmesi ve AİHM'in zorunlu din dersi uygulamasına son verilmesi gerektiği yönündeki kararına tepki gösterdi. AKP lideri şunları söyledi: "AİHM'den ders almamıza ihtiyacımız yok bizim. Hacı Bektaş Veli'yi, Mevlana'yı okuyalım yeter. Son dönemde din kültürü ve ahlak bilgisi dersine 103 sayfalık Alevi bölümü eklendi. Yanlışsa değiştirelim, eksikse tamamlayalım. Ama, ben en fazla Alevi öğrencilerimizin bu geleneği tanımaya ihtiyaçları olduğunu düşünüyorum." Davutoğlu, Hacibektaş Belediye Başkanı Ali Rıza Selmanpakoğlu'nun "Zorunlu din derslerini kaldıralım diyorum" sözlerini ise geçiştirdi. Davutoğlu Alevi açılımı konusunda atılacak somut adımlar konusunda bir cümle dahi kurmadı.

Osmanlı tarihi boyunca Aleviler aynı zamanda yoğun katliamlara da maruz kaldılar. Türk sermaye devleti Osmanlı devletinin Alevilere yönelik katliam politikalarını sahiplendi, katliamlara yeni halkalar ekledi. Maraş, Çorum, Sivas, Gazi katliamları örneklerinde olduğu gibi Aleviler fiziken de yok edilmek istenmişlerdir. Cumhuriyet tarihi boyunca devam eden bu politikalar bugün de AKP eliyle yürütülmektedir.

Son yıllarda Alevilere yönelik hak ihlalleri ayyuka çıktı. Alevi Bektaş Federasyonu (ABF) tarafından hazırlanan Alevi Hak İhlalleri Raporu'nda 2011 yılında 37, 2012 yılında 70, 2013 yılında 142 hak ihlali yaşandığı teyit edildi. Bunlara Aleviler'in evlerinin kapılarına "ölüm" yazılmasını, kapıların işaretlenmesini, okullarda Alevi öğrencilerin

öğretmenler tarafından hakarete ve ayrımcılığa uğramasını ekleyebiliriz.

Kendini dört dörtlük Alevi ilan eden, AKP'nin ebedi şefi Tayyip Erdoğan Alevilerle ilgili "ayrımcılık, hak ihlali, hakaret, aşağılama, nefret suçu, inkâr, baskı, şiddet" gibi suçlar işlenirken, Karacaahmet Cemevi'ne 'ucube' diyebildi. Öte yandan Sivas Katliamı davasına verilen "zamanaşımı kararı" için Erdoğan, "bu karar Türkiye'ye hayırlı uğurlu olsun!" dedi. Kartal Cemevi'nin kundaklanmaya çalışılmasını, Erzincan'da Muharrem orucu nedeniyle kurulan çadıra faşistlerin saldırısını, Malatya Sürgü Beldesi'nde yaşanan katliam girişimlerini AKP iktidarı, "büyütmeyelim, çocuk işi" diyerek küçümsedi.

Dinci parti bu tutumuyla saldırganları cesaretlendirdi. Tüm bunların yaşandığı dönemde Ahmet Davutoğlu, izlenen asimilasyon ve baskı politikalarını yöneten ekibin içindeydi. Alevilere yönelik yüzyıllardır süren kanlı mirasa o da sahip çıkmıştı. Nitekim Ahmet Davutoğlu, Hacibektaş Dergahı'nın neden devlet işgali altında olduğuna ve Aleviler'in inanç merkezlerinin neden Alevilere verilmediğine dair de tek kelime söylemedi.

Ahmet Davutoğlu Hacibektaş'taki konuşmasında Dersim'i modern Kerbela olarak tanımladı. Dersim Katliamı'nın istismarı üzerinden CHP'yi köşeye sıkıştırmaya çalıştı. Daha önce Dersim Katliamı üzerinden CHP'yi yıpratmak için AKP sözcüleri açıklamalar yapmışlardı. Dersim'de uçaklardan atılan

eylemi yapıldı.

Açıklama, PSAKD Adana Şube Başkanı Güneş Arslan tarafından yapıldı. Arslan bu haftaki oturma eylemini Ermenek'te katledilen işçilere adadıklarını ifade etti. Açıklamada, inançlara saygı duyulan ve çalışanlar açısından yaşanabilir bir ülke talepleri dile getirildi. Yapılan oturma eyleminde din ve inanç özgürlükleri hakkında katılımcılar tarafından konuşmalar yapıldı. Söylenen türkülerle eylem sonlandırıldı.

bombalarla bir katliam yapıldığını söyleyen Arınç, CHP'ye Dersim Katliamı ile yüzleşme çağrısında bulunmuştu. Aynı minvalde konuşan Tayyip Erdoğan daha da ileri giderek, devlet adına Dersim halkından özür dilemişti. Bu özürün istismar siyasetinin gereği olduğu anlaşıldı. Zira özürler dileyen AKP iktidarı baraj projeleri ile Dersim'i sular altında bırakmaya, yani Dersim'i haritadan silmeye soyundu.

Aleviler'in gözlerini boyama ve önümüzdeki seçimde oylarını almak isteyen tek düzen partisi AKP değildir. CHP de benzer açılımlar ve söylemler peşinde koşuyor. CHP, hazırladığı "Alevi paketi"yle Alevi emekçilerin gözünü boyamaya çalışıyor.

CHP, Dersim Katliamı'na ilişkin olarak ise, en azından AKP gibi, göstermelik de olsa özür dilemedi. Zira Dersim Katliamı'nda büyük rolü olan CHP, katliamın yapılması konusunda tam bir netliğe sahipti.

CHP'nin Alevilerin sorunlarını çözmek adına hazırladığı raporun hiçbir değeri yoktur. CHP her dönemde Türkleştirme, Sünnileştirme politikalarına ve tekçi devlet anlayışının dümenine su taşıdı. CHP'nin hükümet olduğu veya hükümet ortağı olduğu dönemlerde Dersim, Maraş, Sivas'ta Aleviler kitlesel katliamlara maruz kaldı. Hazırladığı raporda Dersim Katliamı ile ilgili olarak tek bir kelime söylemeyen CHP, katliamı sahiplendiğini göstermiş oldu.

Alevi emekçileri, yaşadıkları baskı ve asimilasyon politikalarına karşı, eşitlik ve özgürlük taleplerini, hak ve özgürlüklerin ve gerçek laikliğin tek tutarlı temsilcisi olan devrimci işçi sınıfının öncülüğünde verilecek mücadele ile elde edebilirler. Çünkü tutarlı bir demokrasi ve laiklik ancak işçi sınıfının devrimci iktidarı altında mümkündür. "İnanç ve vicdan özgürlüğü, din ve devlet işlerinin tam ayrılığı, Diyanet'in dağıtılması, devletin dinsel kurumlara her türlü yardımına son verilmesi, gerici tarikat ve cemaatlerin dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıklara ve baskılara son verilmesi" gibi taleplerin tam olarak gerçekleşmesi ve inanç sömürüsünün son bulması ancak sosyalizmle mümkündür.

PSAKD: Zorunlu din dersine hayır!

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin "zorunlu din dersine hayır!" şiarıyla her hafta Adana'da yaptığı oturma eyleminin üçüncüsü 9 Kasım'da gerçekleştirildi. İnönü Parkı'nda bir araya gelinerek basın açıklaması ve ardından 5 dakikalık oturma

Sefalet ücreti dayatmasına karşı birleşik mücadele!

Asgari Ücret Tespit Komisyonu önümüzdeki ay toplanacak. Hükümetin asgari ücrette, ilk ve ikinci altı ay için %3'er artış önermeye hazırlandığı komisyona, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Türk-İş ve TİSK temsilcileri katılacak.

Asgari ücretle ilgili ilk dikkat çeken şey ücretlerdeki artışla emekçilerin mücadelesi arasındaki doğru orantıdır. Asgari ücretin her dönem için sefalet düzeyinde bir yaşamı ifade etmesi bu gerçeği değiştirmez. Emekçilerin mücadelesinin yoğun olduğu '70'li yıllar boyunca asgari ücrette yıllık ortalama en az %40 artış yaşanmıştır. Sermaye devleti, 1980 askeri faşist darbesiyle toplumsal muhalefeti ezmesine rağmen, emekçilerin haklarını hemen ortadan kaldırmaya cesaret edememiş ve dolayısıyla da asgari ücretteki artış, '80'li yıllar boyunca ve 1997'ye kadar %51'in altına düşmemiştir. '90'lı yıllar iç ve dış dinamikler açısından önemli dönüşümlerin yaşandığı yıllardır. Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle birlikte bu dönüşüm için gerekli koşullar doğmuştur. İç muhalefetin ezilmesi ve geriletilmesi ise '90'lar boyunca temel bir devlet politikası olarak uygulanmıştır. Bu amaçla devlet, her türlü şiddet, faili meçhul, terör, işkence vb. yöntemi kullanmaktan geri durmamıştır. 2000'li yıllara gelindiğinde sermayenin önü büyük ölçüde düzlenmiş ve koşullar hazır hale getirilmiştir.

Artık kârlılık, büyüme ve rekabet her şeyin üzerindeydi. Büyüme ve kârlılığın yegâne kaynağı ise işçi emeğiydi. Ücretler ne kadar düşürülürse, çalışma saatleri ne kadar uzarsa, emekçi ne kadar yoğun çalıştırılırsa ve bütün bunların gerçekleştirilebilmesi için emekçiler ne kadar örgütsüzleştirilirse büyüme o kadar fazla olacaktı. Rekabet, yüksek kârlılık ve büyüme daha da fazlasını gerektiriyordu. Emekgücü, kârlılığı en yüksek düzeye çıkarabilecek şekilde esnekleştirilmeliydi. Emekçi bir işte ve bir işyerinde çakılı kalamazdı; nereye, ne zaman gerekiyorsa oraya o zaman gönderilebilmeliydi. İşçi, iş ne olursa olsun, hangi saatte çağrılırsa çağrılınsın o saatte hazır olmalıydı. Üretim en az maliyetle gerçekleştirilmeliydi. Bunun için emekçiyi gece-gündüz dolap beygiri gibi karın tokluğuna koşturmak yetmezdi. Gerek bu yoğun çalışma ve koşturmanın yarattığı risklere karşı ve gerekse işin niteliği gereği oluşan risklere karşı hiçbir güvenlik önlemi alınmamalıydı. Sonuçta güvenlik önlemleri hem maliyeti arttırıyor hem de işi yavaşlatıyordu. Durmak, işe ara vermek (madenlerde havalandırmak için vb.) rekabette geri kalmaktı.

Bu dönüşümün asgari ücreti etkilememesi mümkün değildir. 1997'den beri asgari ücretteki artış sürekli düşmektedir. Nihayetinde, son on yıldır asgari ücretteki artış %6 ile %4 arasında oynamaktadır. Bu son on yıl aynı zamanda, bazı lokal direnişleri saymazsak, emekçilerin, saldırılar karşısında önemli bir varlık gösteremediği, mücadelenin iyiden iyiye gerilediği yıllardır. Pek çok işçinin asgari ücretin altında kayıt dışı çalıştırılması bir yana gerçekte asgari ücret kölece çalışma ve yaşam demektir. Gelinen noktada asgari ücret, genel bir ücret biçimini almış gözükmektedir.

Bir kere nominal olarak artan asgari ücret, gerçekte düşmektedir. Temel gıda fiyatlarındaki sadece son bir aydaki artış %20 civarındadır. Üstelik bu artışın, küresel düzeyde devam edeceği Birleşmiş Milletler tarafından duyurulmuştur. Buna elektriğe ve doğalgaza yapılan zamları ve ev kiralarda yaşanan yüksek artışları da ekleyebiliriz. Eğitim ve sağılıktaki özelleştirmelerle bu alandaki masraflar da katlanarak çoğalmıştır. Eğitimde bilginin parça parça satılması söz konusudur. Sağılıkta ise her geçen gün daha fazla sağılık hizmeti ve ilaç, genel sağılık sigortasının kapsamı dışında bırakılmaktadır. Emeklilik süresinin uzaması ve genel sağılık sigortasının kapsamının her geçen gün daraltılması da emekçileri ikinci hatta üçüncü bir sigorta yaptırmaya itmektir. Buna ayrıca, doğrudan ve dolaylı vergilerdeki artış da eklenebilir. Sonuçta %3 ya da %5 artış, emekçilerin yaşama koşullarında en ufak bir iyileşmeyi ifade etmez.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nda, "işçileri temsilen", her yıl açlık ve yoksulluk sınırını bildiren, ancak her defasında, asgari ücretin açlık sınırının çok çok altında kalmasını hiçbir şekilde sorun yapmayan bir konfederasyon olan Türk-İş yer almaktadır. Bu konfederasyonun komisyon temsilcileri, komisyonda bazı itirazlarını dile getirirler, bazı şerhler koyarlar. Sonuçta bu konfederasyon için emekçilerin haklarını savunuyor görünüp, sermayeye çalışmak işin esasıdır. Türk-İş ayrıca, "Komisyondan hangi karar çıkarsa çıksın, sessiz sedasız, huzur ve sükûnet içinde çıksın. Varsın işçilerin ve ailelerinin hayatı bir yıl daha zehir olsun" anlayışında hareket eder. Her türlü işçi direnişine, fiili duruma şüphyle bakan ve bu direnişlerden en az patronlar kadar nefret eden bu konfederasyonun bazı ilerici bileşenleri ise konfederasyonun bu durumuna etkili bir müdahale etmekten uzak gözükmektedir.

Asgari ücretin belirlenmesinde DİSK ise henüz KESK'le birlikte gerçekleştirdiği basın açıklamalarından öte bir direniş göstermemektedir. Bu konfederasyon, uzun bir süredir, gerçekleşen saldırılara karşı, programsız bir şekilde, hiçbir bir ön hazırlık olmaksızın göstermelik tepkilerle cevap vermektedir. Bu durum

Asgari Ücret Tespit Komisyonu için de geçerlidir.

Emek mücadelesinin gerilediği bu son on yıl, emekçilerin en temel haklarının yanı sıra toplamında ücretlerin de büyük ölçüde eridiği yıllardır. Asgari ücrete yapılması planlanan %3+3'lük zamlar, yandaş sendika Memur-Sen'in memurlar için imzaladığı %3+3,6'luk zam, emekçilerin kader birliğini ortaya koyar. Üstelik pek çok firma şirket vb. yine sadaka gibi ücret artışları gerçekleştirmişlerdir.

Bugün birleşik kitlesel bir emek mücadelesinin olanakları her zamankinden çok daha fazladır. Neoliberal yıkıma, piyasalaşmaya, esnek ve güvencesiz çalışmaya ve iş cinayetlerine karşı emekçilerde ciddi ölçüde birikmiş bir tepki söz konusudur. TEKEL, Seydişehir, Yatağan, GREIF başta olmak üzere irili-ufaklı pek çok lokal fiili militan işçi eylemi gerçekleştirilmiştir. Üstelik emekçilerin tüm kesimlerinde, taşeron çalışmaya karşı bir nefret söz konusudur. Yandaş sendika Memur-Sen'in, imzaladığı ihanet sözleşmesi kamu emekçilerinde her geçen gün daha fazla tepki toplamaktadır. Kamu alanındaki özelleştirme esnek ve kuralsız çalışma koşulları ise her geçen gün yaygınlaşmaktadır. Üstelik başta eğitim olmak üzere tüm kamu alanında hükümetin açık bir kadrolaşması söz konusudur. HES ve Haziran Direnişi gibi eylemler de bu yıkım politikalarının etkilediği kesimlerin aslında ne kadar geniş olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca hemen her gün yaşanan ve artık bir katliama dönüşen iş cinayetleri de bu yıkım politikalarının sonuçlarını tüm emekçilerin gözünde daha görünür kılmaktadır.

Bütün bu tepkiler birleşik bir mücadeleye dönüşebilir. Bu potansiyelden korkan hükümet, mevcut azgın sömürü koşullarını zorla kabul ettirmeye yönelik sıkıyönetim yasaları çıkarmaya hazırlanmaktadır. İş cinayetlerinin katliam boyutuna vardığı, taşeron, esnek, kuralsız çalışmanın kural haline geldiği günümüzde, Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun oynadığı orta oyununu bozmak, insanca yaşanacak çalışma ve yaşam koşullarına kavuşmak, birleşik, kitlesel, fiili-meşru militan bir mücadele hattının örülmesiyle olanaklıdır.

2015 hedefi: Daha fazla sömürü ve kölelik

Geçtiğimiz günlerde *Capital* ve *Ekonomist* dergileri öncülüğünde CEO Club toplantısı yapıldı. Türkiye'nin en büyük holdinglerinin CEO'ları, 2015'te iş dünyasının ajandasını konuşmak için bir araya geldi. Toplantıda Yıldız Holding, Alarko Holding, Boydak Holding, Koç Holding ve Sabancı Holding CEO'ları konuşma yaptılar.

Bu ajandada "ekonominin önümüzdeki yıldaki potansiyeli ve atılacak adımlar" vardı. Biliyoruz ki kapitalistlerin tek derdi 'büyüme, artan kârlılık ve artan pazar değeri'dir. Bundan dolayı da bu toplantı vesilesi ile bir kez daha, bir sermaye partisi olan AKP'ye ihtiyaçları temelinde istekler, beklentiler sundular. Toplantıda Türkiye'nin içinde bulunduğu siyasal atmosfer, Suriye sınırında yaşananlar ve sokak eylemleri de gündeme getirildi. Her ne kadar AKP'nin sermayeye sunduğu destek konusunda memnuniyetlerini ifade etseler de, yaşanan son gelişmelerin "iş yapış süreçlerini" olumsuz etkilemelerinden yakındılar.

Büyük patronların sokak korkusu

Yıldız Holding Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Ali Ülker konuşmasında AKP'ye serzenişte bulunarak şunları söyledi: "2014'te yaşanan sokak olaylarıyla siyasi istikrar tehdidi altında bir parça belirsizlik ortaya çıktı ve ihracata dayalı olan Suriye ve Irak piyasasının kaybedilmesi bazı fırsatların kaçmasına neden oldu." Devamında sermayeye daha fazla teşvik verilmesi gerektiğini belirterek, "yabancı yatırımcının cezp edilmesi" gerektiğini vurguladı. Biliyoruz ki bunun yolu da, daha önce Orta Vadeli Program'da da belirtilen, işçiler açısından yoğun sömürü getirecek önlemlerin yaşama geçmesidir. İşçi haklarının sıfırlanması, kıdem hakkının gaspı, daha düşük ücretler, artan taşeronlaştırma, esnek üretimin yaygınlaşması gibi sermaye sınıfının kârlarını arttıracak, işçiyi köleleştirecek önlemlerdir.

Alarko Holding CEO'su Ayhan Yavrucu ise Kobanê eylemleri ve Kürt sorununda çözümsüzlüğün derinleşmesine dikkat çekti ve şunları söyledi: "Ülke içinde siyasi tansiyonun yükselmesi gelecek ve yatırım beklentilerinde bazı duraksamalara yol açtı." Sadece 6-7 Ekim'de onlarca insanın katledilirken bu

sermayedarların tek derdi "yatırım beklentilerinde yaşadıkları duraksama" olmaktadır.

adına bu devlet şiddetinin kılıfına uydurularak devam etmesinde bir sakınca görmemektedir.

"Sermaye hükümet, hükümet de sermaye için..."

Boydak Holding CEO'su Memduh Boydak ise sermaye ve hükümetin ortak sınıfsal çıkarlarının farkında olarak şunları söyledi: "İş dünyası hükümet için, hükümet de iş dünyası için çalışıyor. Yeni programlarla, yeni yapılanmalarla beraber, varsa bir gerginlik bunlar geçer gider. Bazen dip, bazen tavan yapabilir. Zamanla bu işler geçer gider. Esas bizim bölge coğrafyasındaki sorunlarımıza bakmamız lazım. Bir de Türkiye'nin kendi içindeki çözüm süreci ortamının iyi yönetilmesine bakmamız lazım. Bunları eğer düzgün yönetebilirsek, iş dünyasıyla gerginlik falan gelip geçicidir. Türkiye'de hukukun üstünlüğünü korumamız lazım. Yapısal dönüşümü gerçekleştirmek için hukukun üstünlüğüne iş adamlarımızı, toplumumuzu inandırmamız lazım." Bu kapitalistler işlerini rahat sürdürmek için toplumun geniş kesimlerini demokrasi, hukuk gibi kulağa hoş gelen ifadelerle uyutmaya devam etmek istiyorlar. Polislin artan yetkileri, yaşanan infazlar, işkenceler sokağa taşmışken hele de "çözüm süreci" adı altında Kürt halkına yönelik katliamlar sürüyorken, bunun hiçbir inandırıcılığı olmadığını onlar da görüyor ve bunun için de hükümeti uyarıyorlar. Yoksa onlar istikrar

Sermayenin karlılığı artıyor, sefalet derinleşiyor

Yapılan toplantı AKP'nin sermaye açısından şu an için neden vazgeçilmez olduğunu da gösterdi. Zira Türkiye'nin en zengin sermaye grupları arasında yer alan Sabancı Holding'in CEO'su Zafer Kurtul ve Koç Holding CEO'su Turgay Durak işlerinin tıkrında gittiğini belirttiler. Sabancı Holding'in öz sermaye kârlılığının yüzde 10.4 seviyesinden bu yıl yüzde 11 seviyesinin üzerine çıktığı belirtilirken, Koç Holding'in piyasadaki başarısının beş yılda 2-2.5 katına çıkabileceği ön görülüyor.

2015 ajandalarında daha çok zenginlik hedefi olan bu kapitalistlerin artan zenginliklerinin arkasında hükümetçe önlerinin açılması, işçi haklarını koruyan ne varsa gasp edilmesi, Soma'da, Ermenek'te olduğu gibi işçi ölümleri pahasına sermayenin çıkarına ters hiçbir adım atılmaması geliyor.

Sermaye ve hükümete göre işçi sınıfı ve emekçilerin ajandasında ise kıdem tazminatının gaspına susmaları, işçi ölümlerini kanıksamaları, sefalet koşullarına boyun eğmeleri gerektiği yazılıyor. Ancak bunu tersine çevirmek, işçi sınıfının 2015 ajandasını grev ve direnişlerle doldurmak gerekiyor. Zira onların en büyük korkusu da budur.

Ankara'da Haziran Direnişi davası

Haziran Direnişi'nde Ankara'da yapılan eylemler ile ilgili açılan davanın ilk duruşması 12 Kasım'da Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Tutuksuz yargılanan 26 direnişçiye sahip çıkmak için "Hepimiz oradaydık" diyen Ankara Dayanışması ise adliye önünde eylemdeydi.

Ankara Barosu Başkanı ve baro üyesi avukatlar Haziran Direnişi sanıklarına müdafî oldu. Mahkemenin anayasaya aykırı olduğunu belirten avukatlar, mahkemenin hükümsüz olduğunu söyleyerek yetkisizlik kararı verilmesini talep etti.

Heyet, avukatların taleplerini değerlendirmek için ara verdi fakat aranın ardından talep reddedildi.

Duruşmada okunan iddianamede "Görevi yaptırılmamak için direnme", "mala zarar verme", "silahlı terör örgütü üyeliği" ve "eyleme silahlı katılım" gibi pek çok suçlama ardı ardına sıralandı. 40 gün neyle suçlandığını bilmeden tutuklananların avukatları iddianamenin neye göre hazırlandığını bilmediklerini ve halen sanıkların neyle suçlandıklarını ve ne için tutuklanıp serbest bırakıldıklarını bilmediklerini belirttiler.

Hakim avukatlara sözlerini toparlamalarını ve acele etmelerini söyleyerek savunmalarını sürekli kesti ve Haziran Direnişi'ne yönelik sunulan meşru savunma hakkına karşı bile devletin tahammülsüzlüğünü gösterdi. 90 sayfalık iddianamenin oldukça kısık sesli okunmasına avukatlar tepki gösterdi ve iddianamenin okunması sırasında kimi avukatlar tepki olarak dışarı çıktılar.

Direnışçilerin avukatları savcılarını sadece "aleyhte deliller" toplamasını tarihsel bir hukuksuzluk olarak değerlendirdi ve "dava ideolojiktir" dedi.

Sanıkların bir kısmının siyasi savunma verdiği dava tüm gün sürdü.

Ermenek'te AKP-patronlar göçük altında

Sermaye devleti ve AKP'nin şefleri, katliama dönüşen iş cinayeti tablosunu "iş güvenliği" paketleri hazırlayarak aşmaya çalışırken Ermenek'te yaşamlarından umut kesilen işçilerin yeryüzüne çıkarılması bekleniyor.

Karaman'ın Ermenek ilçesinde patronlar ve devlet eliyle gerçekleştirilen organize katliamın üzerinden üç hafta geçti.

28 Ekim günü Has Şekerler Madencilik şirketine ait madende yaşanan su baskınında mahsur kalan 18 işçiden 16'sına hala ulaşılamadı.

Arama çalışmalarının 16. gününde açıklama yapan AFAD yetkilisi şu bilgilendirmeyi yaptı: "Yapılan çalışmalar kapsamında desandre bölümünde 753 koduna ulaşılmaması için toplam 568 vagon hafriyat tahliye edilmiştir. Son 24 saatte 3 metre ilerleme kaydedilmiş; desandre bölümünde düzlüğe 1,5 metre mesafe kalmıştır. Nefeslik bölümünde ise 777 kodunda çalışmalar sürmekte; bu alandan şimdiye kadar 742 vagon hafriyat çıkarılmış durumdadır. Son 24 saatte 19 metre ilerleme sağlanmıştır. Desandre ve nefeslik bölümleri arasında hava bağlantısı sağlandı."

Madende mahsur kalan 18 işçiden ikisinin cansız bedenlerine, arama-kurtarma çalışmalarının 10. günü olan 6 Kasım'da ulaşılmasının ardından iki işçiden alınan DNA örnekleri ile ocakta mahsur kalan 18 işçinin yakınlarından alınan doku örnekleri karşılaştırıldı. DNA testi sonucunda cesetlerin Ermenek'e bağlı Aşağı Çağlar Köyü'nden Kerim Haznedar (32) ve İsa Gözbaşı (23) olduğu tespit edildi.

Haznedar ve Gözbaşı, Aşağı Çağlar Köyü'nde toprağa verilen işçilerin cenazesine işçi katili bakanlar da katıldı. Cenaze töreninde Kerim Haznedar'ın babası Şükrü Haznedar, "Bunların cezasını kim verecek" diyerek katliama tepki gösterdi.

Ermenek katliamına 5 tutuklama

İşçilerin cansız bedenlerine ulaşana kadar maden patronu hakkında gözaltı kararı çıkarmayan AKP ve düzen yargısı, iki işçinin madenden çıkarılmasının ardından düğmeye bastı.

Aralarında maden ocağının patronu Saffet Uyar'ın da bulunduğu 8 kişi hakkında arama kararı çıkartıldı. Uyar ise arama kararından bir gün sonra Ermenek Savcılığı'na giderek teslim oldu. 'Bilinçli taksirle ölüme sebebiyet verme' suçundan mahkemeye sevk edilen 8 kişiden 5'i (Has Şekerler Madencilik Şirketi'nin sahibi Saffet Uyar, kömür ocağının işletme ruhsatına sahip Ermenek Cenne Linyit Kömürü Limited Şirketi yöneticisi Abdullah Özbey, aynı şirketin işletme müdürü Mehmet Zeybek, teknik nezaretçi Ali Uyar ve Has Şekerler Madencilik Limited Şirketi'nden işletme müdürü Yavuz Özsoy), çıkarıldıkları nöbetçi mahkeme tarafından tutuklandı.

Has Şekerler Madencilik şirketi mühendisleri Cemile Karaca, Nuray Yetiş ve İş Güvenliği Uzmanı Engin Yeti ise adli kontrol kararı ile tutuksuz yargılanmak üzere serbet bırakıldı.

Madende yaşanan katliamla ilgili soruşturmada

patron ve şirket yetkilileri tutuklansa da katliamın baş sorumlularından olan devlete dokunulmadı. İlgili bakanlar ve bakanlıklara bağlı kurumlar soruşturma dışında tutuldu.

Göz boyamaya çalışıyorlar

Şimdiye kadar yüzlerce maden işçisini katleden sermaye devleti, katliamdaki sorumluluğunu 'hayırseverlik'le kapamaya çalıştı. Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Lütfi Elvan, 18 madencinin ve onların birinci dereceden yakınlarının cep telefonu operatörleri ve Türk Telekom'a olan borçlarının silineceğini açıkladı. Yazılı açıklama yapan Elvan, Turkcell, Vodafone, Avea ve Türk Telekom'un Ermenek'teki tüm müşterilerinin borçlarını da 1 ay erteleyeceğini duyurdu.

Suçlu kim?

Katliamın ortak sorumluları olan sermaye devleti

Sermaye uşakları günah çıkartıyor

Soma, Torun Center, Ermenek ve nice işçi katliamının sorumlularından AKP'nin şefleri günah çıkartıyor.

Bakanlığı döneminde 10 bini aşkın işçinin iş cinayetlerine kurban gittiği Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, başında bulunduğu bakanlığın bütçe görüşmeleri sırasında açıklamalarda bulundu.

İşçi katliamlarıyla ilgili itiraf niteliğinde açıklamalarda bulunan Çelik, bakanlığının sorumluluklarını toplu patronlara atarak kapatmaya çalıştı.

Önce Soma'da, ardından İstanbul'daki asansörde ve en son da Ermenek'te yaşanan işçi ölümlerinin "insan hayatını hiçe sayan kâr hırsından ve iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerini gereksiz bir maliyet olarak gören zihniyetten kaynaklandığı" itirafında bulunarak

ve maden patronu birbirlerini suçlayarak kendilerini aklamaya çalıştı. Has Şekerler Madencilik'in patronu Saffet Uyar'ın avukatı Şeref Han, müvekkilinin suçsuz olduğunu ve devletin kendilerini 'mağdur' ettiğini savundu. Avukat Han'ın açıklamaları şirketi aklamaya çalıştığı gibi devletin de Ermenek konusundaki suçunu gözler önüne serdi. Han, "Madende yerin altında kömürü çıkarmak için hayatını veren işçisi bilmiyorsa, mühendisi bilmiyorsa, işvereni, patronu bilmiyorsa kim biliyor?" ifadeleri ile aslında bölgenin jeolojik karakterinin devlet tarafından bilinmesi ve kendilerinin uyarılması gerektiğini kaydetti.

Patron avukatının ağzından çıkan sözler aslında maden sektöründe işçilerin nasıl ölüme terk edildiğinin göstergesi oldu. Devlet, nice katliamın ardından 'önlem alıyoruz' diyerek göstermelik adımlar atmanın haricinde 18. yüzyıl koşullarında madencilik'in devam etmesine izin verdi. Soma gibi tarihe geçen büyüklükte bir katliamın ardından bile maden şirketleri ellerini kollarını sallayarak, işçi güvenliği önlemleri almadan maden çıkarmaya, yani işçi öldürmeye devam etti.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız ise maden ocağında katliama davetiye çıkaran koşullar hakkında itiraflarda bulundu. Yıldız, madendeki su baskınının 'işletmecilikten kaynaklandığını' savunarak kendi sorumluluklarını örtbas etmeye kalktı. Yıldız'ın yaptığı açıklamanın bir benzerini ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik yaptı.

İşçi katliamlarıyla ilgili itiraf niteliğinde açıklamalarda bulunan Çelik, bakanlığının sorumluluklarını toplu patronlara atarak kapatmaya çalıştı. Önce Soma'da, ardından İstanbul'daki asansörde ve en son da Ermenek'te yaşanan işçi ölümlerinin "insan hayatını hiçe sayan kâr hırsından ve iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerini gereksiz bir maliyet olarak gören zihniyetten kaynaklandığı" itirafında bulundu.

şöyle konuştu:

"Şu ana kadar ifade ettiğim tüm çaba ve gayretlerimize rağmen; önce Soma'da, ardından İstanbul'daki asansörde ve en son da Ermenek'te bizi derinden üzen facialar yaşanmıştır. Yaşadığımız bu acılar, sorunun mevzuattan ziyade; farkındalık eksikliğinden, insan hayatını hiçe sayan kâr hırsından ve iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerini gereksiz bir maliyet olarak gören zihniyetten kaynaklandığını bize göstermektedir."

Ermenek'teki madende yaşanan su baskının ardından yaptığı "Ocağı kapatacağımız zaman işveren 50 kişiyi devreye sokuyor" açıklamasıyla tepkileri üzerine çeken Çelik, böyle bir şey söylemediğini iddia etti.

"İşveren 50 kişiyi devreye sokuyor diye bir şey doğru değil. Böyle bir şey söylemedim. Tümümüyle iftira" diyen Çelik, madenin kapatılmasına herkesin karşı çıktığını söyledi. Bakan Çelik, "Madeni kapatmak istesek, işçisi, işvereni, esnafı o yörenin milletvekili karşı çıkıyor. Yörenin dinamikleri çare bulunmasını istiyor" diyerek çark edişini savundu.

Yırca'da yürütme durdu, direniş sürüyor!

Kolin Grubu'nun Manisa Yırca'da AKP'nin desteğini arkasına alarak termik santral yapma çalışmalarına karşı Yırcalı köylülerin sergilediği direniş haftalardır ülke gündemine oturdu. Sermayenin talanı uğruna 6 bin ağaç katledilerek bölgeye termik santral yapımı Danıştay'ın verdiği yürütmeyi durdurma kararının ardından durduruldu.

Danıştay'ın gerekçeli kararında, Yırca köylülerinin uzun yıllardır zeytincilikle uğraşan ve zeytinciliğin kendilerinden sonraki kuşaklara aktarımı için çalışan kişiler olduğuna dikkat çekilerek

"Termik enerji santrali kurulacak olan alanın zeytinlik alan olması, bu alanda enerji santrali kurulmasına olanak sağlayan Yönetmelik hükümlerinin yürütmesinin durdurulması ve bu sahanın amacı dışında kullanılmasına izin verilmemesine karşın, taşınmazlar için kamu yararı kararı alınması ve acelecilik yolu ile el konulmasına olanak bulunmamasının yanı sıra, zeytinlik alanın oluşturduğu bütünlük ve dava dilekçesinde ileri sürülen hususlar dikkate alındığında, davacıların dava açma ehliyetinin bulunduğu, davanın süresinde açıldığı, aksi yönde iddiaların ise yerinde olmadığı görülmüştür. Termik santral yapılması amacı ile planlamaya konu edilemeyen ve bu amaçla kullanılmasına da izin verilmeyen alanda, kamu yararı kararı alınarak acele kamulaştırma yoluna gidilmesine mevzuata göre olanak bulunmadığından, dava konusu Bakanlar Kurulu Kararı'nda hukuka uyarlılık görülmemiştir. Açıklanan nedenlerle, öngörülen koşullar olduğundan dava konusu bakanlar kurulu kararı ile acele idari işlemin yürütmesinin durdurulmasına" o ybirliği ile karar verildi.

Köylülerin ve ülkenin dört bir yanından gelen desteğin etkisiyle verilen yürütmeyi durdurma kararından bir gün önce, Yırca'da Kolin şirketinin talimatıyla 6 bin ağaçlık bir katliam yapıldı.

Yırca'da sermayenin talanına karşı verilen mücadele AKP'nin çevre ve doğayla olan ilişkisine de ayna tuttu. Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç, "dağ, taş zeytin ağaçlarıyla dolmuş" şeklindeki sözleriyle AKP'nin çevre ve doğa düşmanlığını açığa vurdu.

Arınç şöyle konuştu:

"Bir yargı kararı olduğuna göre bu karara uymak bizim için de görevdir. Biz burada taraf değiliz, aslında taraf olan bir şirkettir. Gereken çalışmaları da yaptığını düşünüyoruz, Danıştay'ın kararını uygulaması gerekir şirket. Bunu takip etmekle görevliyiz. Türkiye'de özellikle bazı bölgeler hükümetimizin verdiği destek ve teşvikle adeta her taraf zeytin ağacı olmuştur. Bu kötü

bir şey değil ama Türkiye'nin enerjiye de ihtiyacı var. İkisi arasındaki dengiyi kurallara bağlamak gerekir. Bu kanunda eskiden hükümler varsa, bunları güncellemek gerekecektir."

Binlerce zeytin ağacı katledilerek yapılmak istenen termik santral projesinin baş aktörünün sermaye devleti olduğu da görüldü. Kolin Grubu, projenin kendilerinin değil, devletin projesi olduğunu açıkladı.

Kolin Grubu adına konuşan Murat Aydın, zeytinlik alana santral yapılabilmesi için kendilerine Bakanlar Kurulu'nun izin verdiğini söyledi.

Talancı Kolin'in Enerji Grubu Sorumlusu Aydın, zeytinlik katliamında devletin rolünü şu sözlerle anlattı: *"Bu proje Kolin Şirketi'nin projesi değil, devletin projesidir. Türkiye Kömür İşletmesi Müdürü, Soma havzasındaki kömürleri ekonomiye kazandırmak için ve termik santral kurulması düzenlenen ihaleyi şirketimiz kazanmıştır."*

ÇED olumlu raporu elimizde. 'Zeytinlik alana yatırım yapılır' diye Bakanlar Kurulu kararı var."

Yırca'da direniş ve dayanışma

Kolin şirketinin bölgede ağaç katliamına girişmesinin ardından bölgeye giden ilericiler ve duyarlı kesimler ise, Yırcalı köylülerin direnişine omuz verdi.

İzmir Ziraat Mühendisleri Odası yaklaşık 80 kişilik bir katılımla desteğe gelirken beraberinde getirdikleri zeytin ağaçlarının dikilmesi için el birliğiyle çalışma yapıldı. Sabaha kadar devam eden nöbetin ardından sökülün ağaçların yerine yeni zeytin ağaçlarının dikimi yapıldı.

Destek için Yırca'ya gelen Yenikapı Tiyatrosu'ndan bir grup, "Azizlikler" adlı oyunu oynadı. Bölgeyi ablukaya alan jiletli teller ise traktörlerle söküldü. İstanbul'dan destek için Yırca'ya gidenler de hafta sonu boyunca köylüleri yalnız bırakmadı.

Validebağ'da polis terörü

Sermaye ve AKP'nin talanına karşı direnişin sürdüğü Validebağ'da da hafta boyunca eylemler gerçekleştirildi.

Üsküdar Belediyesi, tüm tepkilere rağmen Validebağ'ı betonlaştırma çalışmasına 10 Kasım'da yeniden başladı. Ortaya konan direniş karşısında polis terör estirdi. Kuru girişinde daha az sayıda kişinin nöbet tutmasını fırsat bilen belediye, beton dökmek için harekete geçti. Polis koruması eşliğinde beton mikserleri koruya sokuldu.

Duruma tepki gösteren direnişçiler ise sloganlarla inşaat çalışmasını protesto etti. Tepki gösterenler polis saldırısına uğrayarak gözaltına alındı.

Gözaltına alınanlar bir süre alıkonulduktan sonra serbest bırakıldılar. Validebağ'daysa bekleyiş sürdü. Akşam saatlerinde açıklama yapan direnişçiler polis saldırısını teşhir ederek mücadele kararlılıklarını dile getirdiler.

Polisten 'Haziran Direnişi' saldırısı

Açıklamanın ardından kitle polis bariyerlerini kaldırmaya başladı. Bu sırada polis iki ayrı TOMA'dan tazyikli su ve plastik mermiyle saldırdı. Kitle de polis saldırısına havai fişeklerle, soda şişeleriyle karşılık verdi. Polis TOMA'dan gazlı su sıkarak kitleyi dağıtmaya çalışsa da eylemciler çadır brandalarını ve kendi hazırladıkları kalkanları kullanarak Ata İlköğretim Okulu önünde direnişini sürdürdü.

Polisin çok yoğun olarak biber gazı kullanması nedeniyle kitle geri çekilmek zorunda kaldı. Gazdan rahatsızlananlar olurken polis Ata Konakları'nın kapalı otoparkına girerek içerdekilere yakın mesafeden plastik mermi sıktı. Yemekhaneye sıkışanlar kapıya barikat kurarak polisin girişini engelledi. Polis Haziran Direnişi'nde olduğu gibi otoparklarda, ara sokaklarda

vahşi şiddetini sürdürdü.

Validebağ'da direnişin başından beri video çekimi yapan Hakan Tosun gözaltına alındı.

Polis saldırının ardından tüm Acıbadem Caddesi ve Validebağ çevresini ablukaya aldı. Çevik kuvvet birlikleri sokaklarda dolaşarak "insan avı"na başladı. Dolmuşları dahi durdurarak eylemci arandı.

Yürüyüş ve oturma eylemi

Polis saldırıları ve zor yoluyla yapımına devam edilen inşaatı durdurmak isteyen kitle 12 Kasım günü koruya yürüyüş gerçekleştirdi.

Acıbadem'deki Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi önünde toplanan kitle sloganlarla yürüyüşe geçti. Kuru girişine yüzlerce kişinin yaptığı yürüyüşün ardından, polis barikatı önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasının ardından polis barikatı önünde oturma eylemine geçilirken konuşmalar devam etti. Ayrıca inşaatın durdurulması için başlatılan kampanya çerçevesinde imza toplandı.

9 ayda 5 milyar lira ciro! Nasıl mı?

5 bin 800 cam işçisinin grev hakkını AKP hükümetini arkasına alarak engelleyen Şişecam Topluluğu, işçilere gördüğü sefalet zammı sayesinde kârına kâr katıyor. Şirketin 2014 yılının ilk 9 ayındaki cirosu yüzde 19,3 artışla 5 milyar lirayı aşarken, net kârı ise 425 milyon lira oldu. Şirket, devasa kârına rağmen işçilerin ücret zammı talebini geri çevirmiş, Bakanlar Kurulu ise grevi 8. gününde yasaklamıştı. Cam ve soda sanayinde yapılan grevlerin ardından işçi kıyımı yaşanmıştı.

Türkiye'nin önde gelen tekellerinden olduğu gibi işçilere ve sendikal örgütlülüğe olan düşmanlığıyla tanınan Şişecam Topluluğu, 2014 yılının ilk 9 ayında toplam 5 milyar lira satış geliri elde etti. Şirketten yapılan açıklamada, satış gelirlerini geçen yılın aynı dönemine kıyasla yüzde 19,3 oranında arttıran Şişecam'ın, bu dönemdeki net kârı da 425 milyon liraya ulaştı.

Şirket tarafından yapılan açıklamada, bahsedilen aylar içerisinde yurtiçi ve yurtdışındaki kuruluşlarda toplam 2,9 milyon ton cam, 1,6 milyon ton soda ve 3 milyon ton endüstriyel hammadde üretimi gerçekleştirildi.

Kırman: 5 milyar liralık satış yaptık!

Şişecam Topluluğu Yönetim Kurulu Başkan Vekili ve Genel Müdürü Prof. Dr. Ahmet Kırman, 2014 yılı Ocak-Eylül dönemi finansal sonuçlarına ilişkin şunları söyledi:

"Eylül 2014 sonu itibarıyla konsolide satışlarımız önceki yılın aynı dönemine kıyasla yüzde 19,3 oranında artış göstererek, 5 milyar lirayı aştı. Konsolide satışlarımız içindeki Türkiye'den yapılan ihracat ile yurtdışı üretimden satışların toplamını ifade eden uluslararası satışlarımızın payı ise yüzde 52 oldu. EBITDA marjı önceki yılın aynı dönemine göre 2,5 puan artış göstererek, yüzde 21,2 oranında gerçekleşti. EBITDA hacmi ise 1 milyar lirayı aştı. Önceki yılın aynı dönemine kıyasla toplam net karımız yüzde 58, ana ortaklık payına düşen net karımız ise yüzde 51 oranında artarak, sırasıyla 425 milyon lira ve 391 milyon lira seviyesinde oluştu."

Kırman bu dönem içerisinde 630 milyon dolar ihracat yaptıklarını kaydederek, *"Eylül 2014 sonu itibarıyla 6,9 milyar lira seviyesine ulaşan öz kaynaklarımız ve 2,2 milyar lira tutarındaki likit kaynaklarımızla bilançomuz sağlıklı ve güçlü yapısını korumaktadır. Sahip olduğumuz likit kaynaklar yatırımların finansmanı anlamında bize avantaj sağlamaktadır"* dedi.

Şişecam'ın kirli sicili daha da kabarık!

Elbette Şişecam'ın sahip olduğu avantajlar sadece 'likit kaynaklar'dan gelmiyor. Şişecam Topluluğu 5 milyar TL'yi aşan cirosuna rağmen bu sene içerisinde ücretlerine zam isteyen işçilere 93 kuruşu reva görmüştü. Şirket, 5800 cam işçisinin sefalet ücretine karşı greve çıkması karşısında ise AKP hükümetinden

yardım istedi. Şirketin başlıca 'avantajı', arkasında tescilli bir işçi düşmanı olan bir hükümet ve onun sürdürdüğü baskıcı kölelik düzeni oldu.

Hükümet de Danıştay da grev 'yasak' dedi

Şişecam işçilerinin haklı ve meşru grevine karşılık 12 Eylül askeri faşist darbesinin yine Şişecam gibi tekeller için çıkardığı grev yasaklarına sığındı. 'Demokrasi' ve 12 Eylül'ü dilinden düşürmeyen hükümet, bahsi geçen işçilerin hak arama mücadelesinin karşısında her zaman olduğu gibi 'yasak' kuralını devreye soktu.

Bakanlar Kurulu, 8. gününde grevi 'erteledi'. Tekelci sermayeye bir sonraki hizmet Danıştay 10. Dairesi'nden geldi. 10. Daire üyelerinin çoğunluğu Kristal-İş'in 'yürütmeyi durdurma' için yaptığı başvurusuna ret yanıtı verdi. Kararda ise Ekonomi Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği'nin görüşlerinin dikkate alındığı ifade edildi.

"Grev sebebiyle işinize son verildi"

Şirket bu aylar içerisinde Rusya'da dahi yeni fırınlar açarken, öte yandan fabrikalarda baskı giderek kendisini göstermeye başladı. Şirkete bağlı Soda

Sanayi'de yapılan grevin ardından 10 işçi işten çıkarılmıştı. Genel Müdür Ahmet Kırman işçi kıyımını şu şekilde duyurmuştu: *"48 günlük yaptığınız grev süresince üretimimizin durması piyasada boşluğa neden olmuş, bu boşluğu yerli ve yabancı rakiplerimiz doldurmuştur. Biz de kapasite azalmasına gitmek zorundayız. Bu sebepten dolayı işinize son verilmiştir."*

Sendikaya üye olan işçiler atıldı

Haziran ayında başlayan grevin ardından işten atılan işçiler Tamer Balcı ve İsmail Çalışkan işe geri alınmazken birkaç ay sonra Bilecek'te işçi kıyımları başladı. Bilecik'te kurulu Şişecam'a bağlı Camiş Bilecik Maden Üretim Müdürlüğü'nde 24 Eylül'de 4 işçi, 30 Eylül'de 4 işçi olmak üzere toplam 8 işçi Türk-İş'e bağlı Kristal-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atıldı.

Katliam düzenine paket makyajı

Yaşanan işçi ölümleriyle katliamlardaki sorumluluğu teşhir olan AKP, kuralsızlık üzerine kurulu sömürü düzenini makyajlamak için kolları sıvamış bulunuyor.

Bir süre önce Başbakan Ahmet Davutoğlu tarafından duyurulan "iş güvenliği paketi"nde, işçi ölümlerini önlemek bahanesiyle bir dizi düzenlemeye yer veriliyor.

Paketin içeriği, söz konusu düzenlemelerin kamuoyunun tepkisini frenlemek amacıyla yapıldığını ortaya koyuyor. Pakette iş cinayetlerinin üzerinin örtülmesinin, 'kiralık/köle işçi' çalıştırmanın ve kazanılmış hakların gaspının önü açılıyor.

Sömürü ve kölelikten taviz yok

Madenlerdeki denetimin tek çatı altında toplanmasının hedeflendiği pakette, "iş cinayetlerinin" temel nedeni olan taşeron sistemine dokunulmazken "kiralık işçi" dönemini açacak düzenlemeden de taviz verilmiyor.

Pakette madenlerdeki denetim tek çatı altında toplanarak, mevcut durumda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Enerji Bakanlığı tarafından yürütülen denetimler Maden İşleri Genel Müdürlüğü'ne (MİGEM) bırakılıyor.

'Ödül-ceza' sistemi

İnşaatlarda yapı denetim şirketlerine daha fazla sorumluluk verilen pakette, iş cinayetlerine neden olan şirketlere verilecek para cezaları yüzde 50'den yüzde 400'e kadar çıkartılıyor.

Bir yıl içerisinde iş cinayeti yaşanmayan işyerlerini ödüllendirmeyi öngören hükümet, bu işyerlerine yüzde 2'lik işsizlik sigortası payı almamayı vaat ediyor.

Ağır ve tehlikeli işlerde çalışan işçilerin mesleki yeterlilik belgesi, sertifika ve mesleki formasyonların alınmasının zorunlu kılınmaya çalışıldığı pakette, patronlara ise sadece mali yaptırımda bulunulacağından ve eğer kapatılan işyerlerini çalıştırmaya devam ederse hapis cezası verileceğinden bahsediliyor. Hükümet işçilerden profesyonellik isterken, patronlara ise yine havada kalacak yaptırımlar uygulamaktan bahsediyor. Zaten var olan yasalarda bile, patron alması gereken iş güvenliği önlemlerini mali külfet olarak gördüğü için almıyor.

Ayrıca iş güvenliği önlemlerine uymayan işçilere de ceza verilmesi öngörülen pakette, keyfi işten atma saldırıları için patronların elini rahatlatan düzenlemeler yer alıyor. Düzenlemede, işçinin 'iş güvenliği' bahanesiyle tazminatsız işten çıkarılmasını kolaylaştıracak maddelere yer verilmesi bekleniyor.

Pakette öne çıkan düzenlemelerden biri ise Soma'daki madenci katliamında da gündeme gelen 'rödovans'. İşçiler üzerinde üretim baskısı ve sömürü serbestisi anlamına gelen rödovans sözleşmesine (kiralama yöntemi ya da haraç) yeni dönemde de dokunulmuyor. Kamuda rödovans yasaklanmazken "bütünüyle başka işverene devredilemeyecek" koşulu getiriliyor. Pakette, özel sektörde rödovansın yasaklandığı belirtiliyor.

Sömürünün yolu Ülker'den geçer

Radikal gazetesi yazarlarından Jale Özgentürk, Yıldız Holding'in patronu Murat Ülker'i, "Yeni Türkiye'nin yolu Ülker'den geçti" diyerek bağrına bassı da başta Ülker işçileri olmak üzere Ülker'in büyümesinin ardında yatan "başarıyı" bilenler söz konusu şirketin bu yeni yola yoğun emek sömürüsüyle girdiğinden şüphe duymuyor.

Feniş Alüminyum işçilerinin tazminat ve ücret haklarının gasp edilmesi karşısında Feniş patronu Sedat Aloğlu'nun görüşlerine başvurarak Aloğlu'nu mağdur sıfatına koymasıyla tanıştığımız Jale Özgentürk, 10 Kasım'da *Radikal*'de yayınlanan yazısında Yıldız Holding'in patronu Murat Ülker'in "başarılarını" ele alıyor.

Ülker'deki sömürüyü selamladı

"İçeride kutuplaşan, moralsiz kalan, dışarıda ise eleştirilerin merkezinde olan Türkiye için atılan bu imzanın ayrı bir önemi var. Bir dünya markası yaratamayan Türkiye'de bir gıda şirketi dünyanın ünlü markalarının sahibi oluyor..." diyerek Ülker'in 200 kilo bisküvi üreterek başladığı yolculuğunu, 3,2 milyar dolara dünyanın altıncı büyük bisküvi ve atıştırma şirketi İngiliz United Biscuit'i satın alarak sürdürmesini selamlayan Özgentürk, Ülker'in "analitik düşünme" yeteğini de tebrik etmekten geri durmuyor.

Ülker'in patronu Murat Ülker'i güzellemek için hangi işçiler olduğu belli olmayan "işçilerin" görüşlerine de yer veren Özgentürk, şirketin İstanbul Topkapı'daki fabrikasında DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası üyesi işçilerin direnişini de görmezden geliyor. Bu yüzden, her gün fabrika kapısında Ülker'deki sömürüyü ve işçi düşmanlığını teşhir eden işçiler Özgentürk'ün ilgisini çekmiyor. Hızını alamayan Özgentürk, Murat Ülker'in "işçi dostu" kimliğine inandırıcılık kazandırmak için Murat Ülker'in "kendi ile barışık, sosyal yönü güçlü, modern, demokrat ve hukuka saygılı" biri olduğunu iddia ediyor.

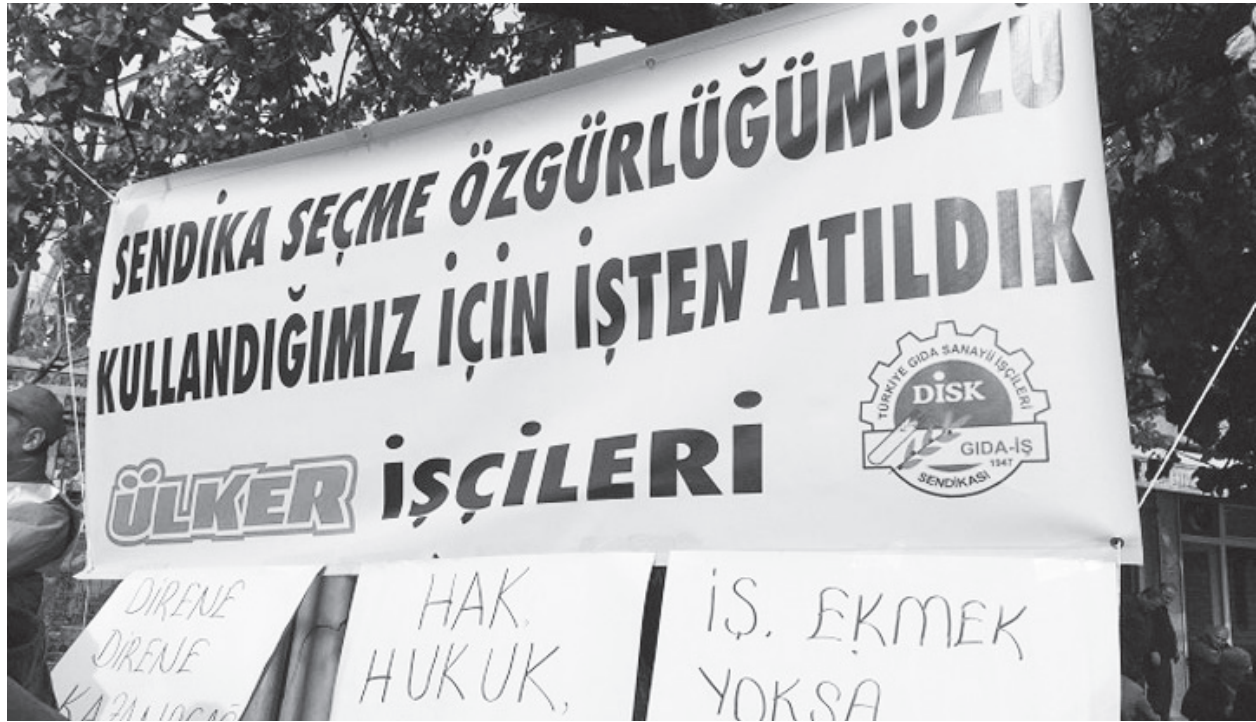
Hangi işçiler?

United Biscuits'i aldığı gün Ülker patronunun, Türkiye'deki yandaş Öz Gıda-İş'in patron işbirlikçisi sendika temsilcileri ile bir araya gelmesinden de bahseden Özgentürk, görüşüğünü iddia ettiği işçilerin ifadelerini ise yazısında kenar süsü olarak kullanmayı ihmal etmemiş.

Kitap fuarında işçi eylemi

Yıldız Holding'e ait Ülker'in İstanbul Topkapı'daki fabrikası önünde direnişlerini sürdüren Ülker işçileri 33. İstanbul Kitap Fuarı'nın açılışında eylemdeydi.

Hak-İş'e bağlı Öz Gıda-İş Sendikası'ndan istifa edip DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Ülker işçileri, Beylikdüzü'ndeki TÜYAP

Ülker'in, United Biscuits'i almasının ardından, ücretlerinin değişip değişmeyeceğine ilişkin işçilerin "3.2 milyar dolar verdiniz. Dünyanın büyüğü oldunuz. Bu büyümeden biz de etkilenecek miyiz?" sorusunu yönelttiğini aktaran Özgentürk, Ülker patronunun pişkinliğini ise "sempatikliğine" bağlayarak gösteriyor.

Ruhunu teslim etmek

Özgentürk, Murat Ülker'in "esprili" yaklaşımı ile işçilere "Artık çok borcumuz var. Bundan sonra çok daha fazla çalışıp, borcumuzu ödeyeceğiz" dediğini söylüyor.

"İşçilerden aldığı bilgiye göre" Ülker'in en çok önem verdiği konulardan birinin ise "iş kazaları" olduğunu iddia eden Özgentürk, yine işçilerden aldığını iddia ettiği bilgilerde Ülker'in fabrikalarındaki çalışma saatlerini, düşük ücretleri ve güvencesiz çalışmayı ise esgeçiyor.

Özgentürk, "Hiçbir iş önlem alınmadan yapılacak kadar acele değil" dediğini iddia ettiği Ülker'in, işçilere "Önlem alınmıyorsa sakın o işi yapmayın, çalışmayın" diye de akıl verdiğini söylüyor. Böylelikle, Murat Ülker'in ne kadar babacan ve iyi niyetli bir patron olduğunu anlayabiliyoruz.

Yine Özgentürk'e göre, "Murat Ülker kendi ile barışık bir insan. Sosyal yönü güçlü, modern, demokrat

ve hukuka saygılı..." Sermayenin sadık bir kalemşoru olup ruhunu teslim etmek bu olsa gerek.

İşçiler anlatıyor

Bir sermaye medyasında yazmasının avantajını kullanan Özgentürk, Ülker'in kendi sektöründe dünya üçüncüsü olmasını övedursun biz en iyisi Ülker'deki koşulları anlatan Ülker işçisinin sesine kulak verelim:

"Fabrikada 2500 işçi var. 900'ü kadrolu kalanı taşeronda. İşe ilk taşeronda başlıyorlar. Ses çıkartmayan ileriki dönemlerde kadroya alınıyor. Günde 12 saat çalışıyoruz. 8 saat sonrası fazla mesai ama bunu soran yok. Zorunlu. Bu nedenle bel boyun fıtığı olanlar var. Soğukta çalışmaktan hasta oluyor işçiler. Unutkanlık bile başladı. Ama fazla mesaiye gelmedin mi fabrikanın zor bölümlerine gönderiliyorsun. Zaten ücretler düşük. 10 yılı aşkın işçi kök ücret olarak 900 lira civarında alıyor. Bu nedenle fazla mesaiye bırakmama, ceza olarak da kullanılıyor. Yolla beraber günde 14 saat geçiyor. Sana ailenle ilgilenme fırsatı kalmıyor. Ancak istirahat edip yeniden Ülker'de çalışıyorsun."

GOP'ta örgütlenme tartışıldı

DEV TEKSTİL tanıtımı kapsamında Gaziosmanpaşa'da yapılan toplantıda, sendikanın amacı ve devrimci sınıf sendikacılığı tartışıldı.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'nın (DEV TEKSTİL) mücadele amaç ve ilkelerinin anlatıldığı tanıtım toplantılarında biri de 9 Kasım'da Gaziosmanpaşa'da gerçekleştirildi.

Eğitim Sen İstanbul 4 No'lu Şube binasında düzenlenen tanıtım toplantısı, DEV TEKSTİL'in kurulma ihtiyacına vurgu yapılan konuşmayla başladı.

Greif Direnişi ve sendikal bürokrasinin ihanetlerine değinilen konuşmada, mevcut sendikaların düzenin icazetinden kurtulamadığı ve en ileri işçi eylemlerini bile düzenin icazet sınırlarına çekme misyonu ile hareket ettiği vurgulandı.

Konuşmada ayrıca, bugünkü sendikal anlayışların en ilericisinin yasalılık anlayışı dışına taşmadığı ve sınıf hareketi önünde engele dönüştüğü vurgulandı. Böylesi bir ortamda Greif işgalinin yarattığı değerlere yaslanarak devrimci sınıf sendikacılığı adına sendika kurma adımının atıldığı vurgulandı.

Toplantıda konuşan DEV TEKSTİL kurucularından Engin Yılgin, Greif Direnişi'nde yaratılan işçi demokrasisine değindi. Sendikanın temel amacının tekstil işçileri başta olmak üzere işçi ve emekçilere sınıf mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda müdahale etmek olduğunu vurgulayan Yılgin, taban iradesini açığa çıkarma amacında olduklarını ifade ederek söz-yetki-karar hakkının sınıfa ait olduğunu söyledi.

Yılgin'in konuşması şu sözlerle devam etti: "Biz

devrimci sınıf mücadelesi anlayışını ete kemiğe büründürme iddiasının temsilcileriyiz. Sendika çalışmamız da bunun araçlarından biri olacaktır. Aslolan işçi sınıfının devrimci birliğini yaratmaktır."

Konuşmanın ardından katılımcıların düşüncelerini ifade ederek sorular sormasıyla toplantı devam etti. Sendikanın amaç ve ilkeleri üzerine yapılan tartışmaların ardından örgütlenme üzerine konuşuldu.

DEV TEKSTİL'le ifade edilen devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını ete kemiğe büründürmek için yapılması gerekenler tartışıldı. Yürütülen tartışmalar sonucunda, fabrika toplantıları, afiş, bildiri çalışmaları vb. yaygın biçimde yapılması gerektiği sonucuna varıldı. DEV TEKSTİL'in başlatacağı örgütlenme kampanyasını Gaziosmanpaşa ve çevresinde yaygın biçimde yürütme kararı alındı.

Kızıl Bayrak / Gaziosmanpaşa

İzmir'de DEV TEKSTİL toplantısı

İstanbul'daki toplantıların ardından 23 Kasım Pazar günü İzmir'de düzenlenecek DEV TEKSTİL tanıtım toplantısının hazırlıkları sürüyor.

Sendika girişimi tarafından yapılan duyuruda şu ifadeler yer verildi: "*Greif Direnişi'nin açtığı yoldan, sermayeye ve sendikal bürokrasiye karşı, devrimci sınıf sendikacılığı hedefiyle yola çıkan ve kuruluş aşamasında olan sendikamızın tanıtım toplantısına tüm işçi ve emekçiler davetlidir."*

Bayraklı Tepe Kule Kongre Merkezi Ege Salonu'nda düzenlenecek tanıtım toplantısı saat 13.00'te başlayacak.

Kızıl Bayrak / İzmir

İşçi Okulu'nda iş yasaları ele alındı

Bursa İşçi Okulu'nda 3. hafta dersi 9 Kasım'da gerçekleştirildi. Avukat Bülent Şimşek'in sunduğu derste iş yasaları ve sınıf mücadelesi konusu ele alındı.

Yasaların mücadeleye ilişkisine değinerek konuşmasına başlayan Şimşek, yasaların mücadeleden sonra geldiğini vurgulayarak sınıf mücadelesinin seyrine bağlı olarak yasaların şekillendiğini ve hak kayıplarının ya da kazanımların ortaya çıktığını anlattı. Hak mücadelesinin kestirme yolunun fiili mücadele olduğunu, mahkemelerde hak aramanın ise en zor ve en son tutulması gereken yol olduğunu ifade etti.

Bu girişin ardından özellikle işçiler açısından yanlış bilinen ya da karıştırılan maddelerden başlayarak iş yasasına dair açıklamalarda bulundu. Deneme süresi, ücret, izinler, fazla mesai, tatiller, işe iade gibi maddeler üzerinde durdu. Şimşek'in sunumu sırasında katılımcılar söz alarak sorular sordular. Sorulara verilen yanıtlarla konu daha da anlaşılır oldu.

Verilen on dakikalık aranın ardından ikinci bölüme geçildi. İkinci bölümde taşeronluk ve dava süreçlerinden bahsedildi. Son torba yasa ile süslü lafların altında hükümetin taşeronluğu nasıl da pekiştirdiği anlatıldı.

Son olarak da aynı zamanda Greif işçilerinin de avukatı olması dolayısıyla sorulan bir soru üzerine Şimşek, Greif deneyimini anlattı. Bu süreçteki mücadelenin konuyla da ilişkisi bakımından aydınlatıcı olduğunu, "işgal, grev, direniş" bayrağını yükselten işçilerin kısa yoldan ve olabilecek en masrafsız biçimde sorunlarını çözmek için harekete geçtiğini ancak karşılarında sermaye, devlet ve sendika bürokratlarının işbirliğini gördüğünü aktardı.

Oldukça canlı bir atmosferde geçen ders, bir sonraki dersin ve Bursa'da 4 Ocak tarihinde yapılacak direnen işçilerle dayanışma etkinliğinin duyurusu yapılarak sona erdirildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Çiğli'de işçilere çağrı

İzmir Çiğli'de farklı iş kollarında çalışan işçiler AKP iktidarının 12 yıllık dönemindeki işçi cinayetlerini teşhir etmek ve işçi katliamlarına karşı mücadele çağrısı yapmak amacıyla "Çiğli Organize İşçileri" imzalı bildirinın dağıtımını gerçekleştirdi.

5 Kasım günü Çiğli Organize'deki Küçük Parseller'de (Ata Sanayi Sitesi) yapılan dağıtımda iş cinayetlerine karşı mücadele çağrısı yapıldı. Bildiri dağıtımı sırasında işçilerle yapılan sohbetlerde DEV TEKSTİL'in kuruluşuna da değinildi.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Tekstil işçilerine çağrı

DEV TEKSTİL Girişimi, 6 Kasım'da Buca'da gerçekleştirdiği bildiri dağıtımıyla BEGOS'taki tekstil işçilerine seslendi.

"Sermaye devletinin son 12 yılı=13 bin 442 işçi ölümü, kaza değil, katliam!" başlıklı bildirimlerde işçi katliamları teşhir edildi.

Dağıtımda, işçi katliamlarının gerisinde sömürü düzenin yattığı anlatıldı. Buna karşı işçilerin örgütsüz ve dağınık olmasından dolayı bu cinayetlerin devam ettiği vurgulandı.

İşçi katliamlarına ve sömürü düzenine karşı tabandan örgütlenme çağrısının yer aldığı bildiriler işçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Sendika imzası da işçilerin sorularına konu oldu.

Metal TİS'lerinde 'uyuşmazlık'

Metal işkolunda yürütülen TİS görüşmeleri MESS'in ortaya koyduğu dayatmalar karşısında uyuşmazlıkla sonuçlandı.

150 bine yakın metal işçisini doğrudan ilgilendiren Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinde 6 Kasım günü Birleşik Metal-İş Sendikası ile metal patronlarının temsilcisi MESS masaya oturdu.

Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinde 60 günlük yasal sürenin son gününde yapılan görüşme uyuşmazlıkla sonuçlandı.

MESS merkez bürosunda yapılan görüşmenin ardından sürece ilişkin bilgilendirmede bulunan sendika, uyuşmazlıkla sonuçlanan maddeleri sıraladı.

Sendikanın açıklamasına göre, MESS tekliflerinin detayları şöyle:

Toplantıda MESS, toplu iş sözleşmesinin yürürlük süresinin 3 yıl olmasını teklif etti, ücret zamlarının ise ilk 2 yıl 6'şar aylık enflasyon oranında olmasını, 3. yıl için enflasyon üzerinde bir zam düşündüklerini ancak bununla ilgili teklif vermeyeceklerini bildirdi. MESS, bayram, izin ve yakacak ödemeleri konusunda ise yıllık enflasyon oranı civarında teklifler verdi.

3'lü paket ile ilgili MESS teklifleri şu şekilde:

1. Grup işyerleri için bayram parası 315'er TL; yakacak 103 TL; izin 345 TL.

2. Grup işyerleri için bayram parası 243'er TL; yakacak 93 TL; izin 260 TL.

3. Grup işyerleri için bayram parası 165'er TL; yakacak 65 TL; izin 190 TL.

MESS, zam miktarı konusunda olmasa da ücret zam yöntemi konusunda Birleşik Metal'in yüzdeleri maktu zam yöntemini kabul ettiğini ancak iblağ ve iyileştirme konusunda farklı düşündüğünü belirtti.

Sendika ise MESS tekliflerine karşılık olarak, enflasyona endeksli bir ücret zammının hiçbir şekilde kabul edilmesinin mümkün olmadığını söyledi.

Ayrıca 3 yıllık bir sözleşmenin kabul edilmesinin söz konusu olamayacağını metal işçilerinin çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek için 2 yıllık Toplu İş Sözleşmeleri'ne devam edilmesi ve 2 yıllık dönem içinde mutlaka enflasyonun üzerinde ve ücret makasının aşamalı olarak kapatılmasını hedefleyen ücret zamları yapılması konusunda görüş bildirdi ve teklifini yineledi.

MESS'in uyuşmazlığa rağmen taraflar arasında görüşmelerin devam etmesi yolundaki teklifine sendika da olumlu yaklaşımını bildirdi.

MTK'dan eylem kararı

Birleşik Metal-İş, TİS sürecinde uyuşmazlık zaptının tutulmasının ardından 8 Kasım'da Merkez TİS Kurulu toplantısını gerçekleştirdi. Toplantı sonucuna dair yapılan açıklamada MESS'in kendi taleplerine yanıt vermemesi ve dayatmalarda bulunması karşısında

dayatmanın kabul edilmeyeceği ifade edilerek fabrikalarda eylem yapma kararı alındığı açıklandı.

10 Kasım sabahı ülke genelinde MESS kapsamındaki çeşitli fabrikalarda metal işçileri eylemdeydi.

SİO, Prysmian, Yücel Boru, Entil Hapalki, Demişaş, Bosal, Başöz, Mahle, İsuзу, ABB ve Alstom gibi fabrikalarda geç işbaşı yapılarak sendikanın bildirisi okundu.

Türk Metal MESS'le görüştü

Türk Metal, Grup TİS süreci kapsamında MESS ile görüştü. Görüşmenin sonucunu internet sitesinden duyuran Türk Metal, MESS ile anlaşamadıklarını bildirdi.

Türk Metal tarafından yapılan açıklamaya göre, 10 Kasım'da yapılan toplantıda MESS, daha önce yaptığı ücret ve sosyal yardım zamları, yürürlük, devamsızlık halindeki kıst, deneme süresi ile esnek çalışma tekliflerinin tamamında geri adım atmayarak ısrarlarını sürdürdü.

Bu konuların dışında kalan uyuşmazlık maddelerinden sendikal izinler, gece çalışma tazminatı ve bazı işyerlerinin kendilerine has hükümler içeren ek maddelerden oluşan 7 madde üzerinden anlaşılırken, 2 ek madde de tekliften çıkarıldı.

Bir sonraki toplantının 20 Kasım'da yapılacağı bilgisi verildi.

Dairesi Bosch'ta yetkiyi Türk Metal'e verdi.

Bursa 3. İş Mahkemesi tarafından görülen Birleşik Metal-İş ile Türk Metal arasındaki yetki davasının Türk Metal lehine sonuçlanmasının ardından Birleşik Metal-İş'in karara itiraz etmesiyle süreç Yargıtay'a taşınmıştı.

Kırmızı hap

Sermaye devletinin Enerji Bakanı Taner Yıldız, doğalgaz ve elektriğe yüzde 9 oranında zam yapılacağını duyurmuştu.

Bakan basın toplantısında zammı gerekçelendiriyordu. Efendim 24 aydır zam yapılmıyormuş. Bu süre içinde zam yapmamak için yerli imkanları kullanmışlar. Artık imkanlar zam yapılmamasına yetmiyormuş falan filan.... Ben de bakanı izlerken birkaç saniyelikliğine 100'ün yanında 9'un lafı mı olur dedim, adı üstünde yüzde 9 zam! Hem o kadar düşünceliler ki 24 ay beklemişler.

Şöyle düşündüm, sermaye devletinin başı ve bakanlarına bir sinema filminde rol verilse, konu da dram veya trajedi olsa nasıl olurdu!

"Oscar almazlarsa yüzüme tükürsünler" derirtecek kadar başarılılar. Sonra dedim ki, benim içinde bulunduğum bu birkaç saniyelik trans halini milyonlarca insan bir ömür boyu yaşıyor. İşyerinde çay saatlerinde nadiren de olsa ekonomik ve politik gelişmeler konuşuluyor.

İki kesim var insanlar arasında. Birinci kesim, trans halinde düzeni ve zammı kabullenenler. İkinci kesim ise sorgulayanlar. Fakat işin ilginç tarafı birinci kesim örgütlü ve sesi çok çıkıyor. İkinci kesim örgütsüz ve dağınık. İşte bu ikinci kesimi sınıf mücadelesine örgütleyebilirsek birinci kesimi de trans halinden uyandırabiliriz. Bazen diyorum ki keşke Morfeus'un Neo'ya verdiği gibi bir kırmızı hap olsa da insanlar bu Matrix halinden kurtulsa. Ne diyordu Morfeus, "sana sadece gerçeği gösterebilirim daha fazlasını değil."

Ama biz devrimcilerin şansı daha çok bence. Bizler insanlara gelecek kaygısının olmadığı, kula kulluk edilmeyen, elektrik, doğalgaz, su, eğitim ve sağlığın halka ücretsiz olarak verilmesini sağlayan sosyalist işçi-emekçi cumhuriyetinin yolunu gösteriyoruz. Bütün işçilere, köylülere ve emekçilere zamsız bir hayat dilerim.

Bursa'dan bir metal işçisi

Bosch'ta yetki Türk Metal'e

Yargıtay, Bosch'taki yetki davasında yerel mahkemenin kararını onayladı. Yargıtay 22. Hukuk

GÜRMAK'ta kıyım ve eylem

İzmir Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan GÜRMAK, bir ay önce yaklaşık 100 işçinin çalıştığı fabrika. Çalışma koşullarının ağırlığı ve düşük ücretlere tepki gösteren işçilerden ikisinin işten çıkarılmasının ardından 3 Kasım tarihinde bir işçi kıyımı daha yaşandı. Bunun üzerine işten çıkarılan işçiyle aynı vardiyada çalışan işçiler biraraya gelerek patron temsilcisi ile konuştu. Patron temsilcisi, arkadaşlarının neden işten çıkarıldığını soran işçilere 'küfür edildiği' bahanesini öne sürdü. İşçiler, bunu inandırıcı bulmadı.

Bu görüşmede bulunan işçilerden biri de 7 Kasım'da yönetime çağrılarak işten çıkarıldığı söylendi. Fabrika yönetimi işçiye görüşmede "Amire küfür ettin" gerekçesini sundu ve işçinin itiraz etmesini engellemek amacıyla "Biz yine de senin tazminatını ödeyeceğiz" dedi. İşten çıkarılan işçi ise yönetimin kendisini aldatma çabasına karşı önüne konulan kağıtları imzalamadı ve hakkını arayacağını söyledi.

İşten atma saldırısına eylemli yanıt

İşten atılan Gürmak işçisi 12 Kasım'da fabrikanın önünde vardiya giriş-çıkışında basın açıklaması gerçekleştirdi.

Keyfi olarak işten çıkarıldığını belirten işçi, fabrikada yaşanan sorunları ve bu sorunlar karşısında yapılan yemek ve çay boykotlarını anlattı. İşten çıkartılırken sessizce çekip gitmesi için kendisine para teklif edildiğini ancak kendisinin bunu kabul etmeyerek haksızlığa karşı sessiz kalmayacağını vurguladı.

Açıklamada, fabrikada yıllardır çalışan işçilerin asgari ücrete yakın bir maaş aldığı belirtilerek patronun işçilerin emeğini sömürerek büyüdüğüne dikkat çekildi. Her yıl zam döneminde önlerine konulan evrakları imzalamalarının dayatıldığını belirten işçi, bunları imzalamadıkları için zam verilmediğini belirtti. Getirilen ucuz yemeklerin işçilerde karın ağrısı vb. rahatsızlıklar oluşturduğunu söyledi.

Son olarak işçilerin tepkileri sonucunda bazı iyileştirmeler yapıldığını belirten işçi, bunun örgütlü mücadelenin kazanımı olduğunun altını çizdi.

İşçilerden ve kurumlardan destek

Basın açıklaması boyunca, işbaşı yapmaya gelen işçiler içerden alkışlarla destek verdiler. Ayrıca basın açıklaması bitene kadar açıklamayı dinlediler. Eylemde okunan basın metni ayrıca bildiri olarak dağıtıldı.

Eylemde konuşan ÇHD üyesi Av. Yemen Cankan, iş cinayetlerine değindi. Cankan, işçi sınıfının ve ezilenlerin yanında olacaklarını belirtti.

Basın açıklamasına Metal İşçileri Birliği, Karşıyaka Halk Forumu, DGB ve BDSP destek verdi.

Sendikalı olmak isteyen işçiler atılmıştı

İşçileri adeta köle gibi çalıştırarak büyüyen GÜRMAK'ta işçi kıyımı son bir ayda yaşananlarla sınırlı değil. GÜRMAK yönetimi 2007-2008 yıllarında da sendikalaşmak isteyen işçilerin işine son vermişti. Kölece çalışma koşulları ve düşük ücretler sebebiyle bazı işçiler işten ayrılırken bazı işçiler ise mücadele yolunu tutarak sendikalaşma girişiminde bulundu. Ancak işçilerin örgütlenme girişimi patron tarafından duyuldu ve işçi kıyımına gidildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

ARMSAN işçileri direnişte!

İstanbul Ümraniye'de kurulu bulunan ARMSAN Silah San. ve Tic. AŞ. fabrikasında çalışan işçiler, bir süre önce Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendiler.

Fabrikada üye çoğunluğunu sağlayarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvuran sendikaya 28 Ekim'de yetki belgesi geldi.

Fabrikadaki örgütlenmenin farkına varan ARMSAN patronu ise, sendika üyesi 7 işçiye işten attı. İşten atma saldırısının ardından işçiler 6 Kasım Perşembe gününden itibaren fabrikanın önünde direnişe başladılar.

Direnişteki işçileri Dudullu ABB ve Mert Akışkan fabrikalarından Birleşik Metal-İş üyesi işçiler ziyaret ederek destek verdiler.

İşçi aidatlarıyla Sheraton'da genel kurul

Metal işçisinin "patron sendikası" adını verdiği Türk Metal'in Bursa 3 No'lu Şubesi'nin genel kurulu 9 Kasım Pazar günü Sheraton Hotel'de yapıldı.

Üye işçilerin köle gibi çalışıp üç kuruşluk ücretlere talim ederken Sheraton'da yapılan Türk Metal Bursa 3 No'lu Şubesi Genel Kurulu, işçinin aidatlarının nereye gittiğini gösterdiği gibi, Türk Metal'den işçiye bir hayır gelmeyeceğini bir kez daha teyit etti.

Genel Kurul'da konuşan Genel Başkan Pevrul Kavlak MESS Toplu İş Sözleşme sürecine değinerek "İşi masada bitirelim. Biz sözümüzü söyledik, Elimizi uzattık, şimdi sıra sizde... Siz karar vereceksiniz. Ya uzlaşacağız... Ya uzlaşacağız. Karar sizin" dedi.

Patron temsilcileri de Türk Metal çetesini yalnız bırakmadı. Genel kurula Componenta İK Müdürü Cem Beyaz, Tofaş Endüstriyel İlişkiler Yöneticisi Cem Temizarabacı, Tofaş İK Direktörü Burhan Çakır, Şahince İK Müdürü Bülent Derindere de katılarak MESS'in "partneri" Türk Metal'le kurdukları ortaklığı gösterdiler.

Türk Metal çetesinin genel kurulunu gerçekleştirdiği Bursa Sheraton Hotel'de Disk'e bağlı Devrimci Turizm-İş Sendikası'na üye olan üç işçi, geçtiğimiz eylül ayında işten atılmıştı. Sendika, Sheraton Hotel önünde gerçekleştirdiği eylemle sendika düşmanlığını protesto etmişti.

Mersin Belediyesi işçi ve emekçi düşmanı

MHP'li Mersin Büyükşehir Belediyesi, işçi ve emekçi düşmanı saldırılarını sürdürüyor.

DİSK/Genel-İş Sendikası üyesi yaklaşık 2 bin taşeron belediye işçisini işten çıkararak ve bu işçi kıyımına parça parça devam eden MHP'li Mersin Büyükşehir Belediyesi, şimdi de KESK'e bağlı Tüm Bel Sen üye ve yöneticilerini sürgün etti.

Mersin Büyükşehir Belediyesi Zabıta Daire Başkanlığı'nda biri Tüm Bel Sen Yönetim Kurulu üyesi ve üçü sendika üyesi olmak üzere 4 emekçi 20 Ekim tarihi itibarıyla Mersin içine sürgün edildiler.

Mersin Büyükşehir Belediyesi'nin emekçi düşmanlığını sürdürmesi üzerine 12 Kasım'da KESK'e bağlı sendikalar eylem gerçekleştirdi. Tüm Bel Sen Mersin Şube binası önünde toplanan kamu emekçilerinin eylemine, işten atılan DİSK Genel-İş Sendikası'na üye taşeron belediye işçileri de pankartlarıyla katılarak destek verdiler.

Büyükşehir belediyesi önüne yapılan yürüyüşe yaklaşık 250 işçi ve emekçi katıldı. Emekçiler belediyeye yaklaştıklarında polis barikatıyla karşılaştılar. Yapılan pazarlıklar sonucu polis barikatının az da olsa geriye çekilmesiyle basın açıklamasına geçildi.

KESK Mersin Şubeler Platformu adına açıklamayı okuyan Eğitim Sen Mersin Şube Başkanı Sinan Muşlu'nun ardından KESK Genel Başkanı Lami Özgen ve Tüm Bel Sen Genel Merkez yöneticisi konuşma

yaptı. Yapılan konuşmalarda, belediye yönetiminin işçi ve emekçi düşmanlığına dikkat çekildi. Saldırıya karşı direneceği ifade edilerek eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / Mersin

“Birlikte hareket edilmeli”

Mersin Büyükşehir Belediyesi son dönemde 2 bine yakın işçiyi işten atmasıyla gündeme gelmişti. Ocak ayında da yine kitlesel bir işçi çıkarımı olacağı ifade ediliyor. Zira bu süre taşeron firmalarla belediye arasında yeni sözleşme dönemi. İşsizlik sopasıyla sürekli tehdit edilen işçilerin çalışma koşulları ise oldukça kötü. Konu hakkında park-bahçeler bölümünde çalışan DİSK/Genel-İş üyesi bir işçiyle konuştuk.

- Çalışma koşullarınız hakkında neler söyleyebilirsiniz?

- Normalde 1,5 gün hafta tatilimiz var. Onu da almak istiyorlar. Tatillerde de tam gün çalıştırıp mesai yazmıyorlar. Resmi tatillerde zorunlu olarak çalıştırılıyor. Gelmezsek tutanak tutuluyor, tehdit ediliyor, baskı yapıyor. Park-bahçeler bölümünde müdürler de sıklıkla değişiyor. Çalıştığımız taşeron firma tam bir mafya. Hal ve tavırları ürkütücü. Seçkin, Çağrı gibi firmalar ya AKP yanlısı ya da onu destekliyor. İşçileri sürekli işten çıkarmakla tehdit ediyorlar. Mesela tişört giyme baskısı var. Tişört giyilmezse işten çıkarmakla tehdit ediyorlar. İşçiyi sürekli küçümsüyor, bir hiçmiş gibi davranıyorlar.

İlk işe girdiğim zamanlarda kendileri AKP çizgisinde olduğu için CHP'li olanları işten çıkarmışlardı. Belediye MHP'ye geçtiği zaman da işçiyi karşı onunla hareket ediyorlar. Kendilerine muhalif kesimleri işten çıkarıyorlar.

- Çalışma koşullarınızda ne gibi değişiklikler istiyorsunuz?

- Birçok şey yapılabilir. İşçilerin çalışma şartları iyileştirilebilir. Asgari ücret artırılabilir. İnsanlar yeteneklerine göre işlerde çalıştırılabilir. Hangi parti gelirse gelsin işçiler işten çıkarılmamalı. Çünkü onların siyasal çıkarları gereği hangisi gelirse gelsin işçiler işten çıkarılıyor.

- Peki işçiler ne yapmalı?

- İşçilerin örgütlenmesi lazım. Sendikanın da işyerlerine gidip ya da en azından mesaj atıp işçiyi bilinçlendirmesi lazım. Daha çok işçilerin bir olması lazım. Düşüncesi farklı olabilir ama birlikte hareket edilmesi gerekiyor.

Kızıl Bayrak / Mersin

Taşeron köleliğine karşı faaliyet

Ümraniye İşçilerin Birliği Derneği, taşeron köleliğine ve iş cinayetlerine karşı başlattığı kampanyanın çalışmalarına devam ediyor.

Taşeronlaşmaya, iş cinayetlerine ve düşük ücretlere karşı mücadele çağrısı işçi ve emekçilere çeşitli araçlarla ulaştırılıyor.

İMES A Kapisı'nda 12 Kasım sabahı işe giriş saatinde "Taşeronlaştırmaya ve iş cinayetlerine karşı mücadeleye!" başlıklı bildiri ve kampanyanın gündemiyle uyumlu başlatılan imza kampanyası İMES işçilerine ulaştırıldı.

Akşam iş çıkış saatleri arasında ise Sancaktepe Belediye Durağı'nda stand açıldı. Standda ajitasyon konuşmaları eşliğinde yüzlerce bildiri işçi ve emekçilere ulaştırılırken imzalar toplandı. 10 Kasım'da ise Demokrasi Caddesi girişinde stand açıldı.

"Taşeronlaşmaya, iş cinayetlerine, düşük ücretlere karşı İşçilerin Birliği Derneği'nde örgütlenmeye, mücadeleye!" şiarlı afişler ise Sultanbeyli ve Madenler yoluna yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

BTS Ankara'ya yürüyor

KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS), demiryollarına dönük özelleştirme saldırılarına karşı Ankara yürüyüşü başlatacağını, sonunda ise Ankara'da eylem gerçekleştireceğini duyurdu.

Taşımacılık çalışanlarının isteği dışında ünvanının, işyerinin ve statüsünün değiştirilmesine tepki gösteren sendika, bu uygulamalarla kurlsız ve esnek çalışmanın önünün açıldığına dikkat çekti.

TCDD yöneticileri ile yapılan görüşmelerde, yöneticilerin kimseye bir şey olmayacağını ifade etmesine rağmen söylemlerin aksi uygulamaların hayata geçirildiğini belirten sendika, optimizasyon adı altında yüzlerce çalışanın görev yerinin kendi istekleri dışında değiştirildiği, kimi işyerlerinin birleştirildiği ve kimilerinin ise kapatıldığı bilgisini verdi.

BTS yürüyüş programı için şu açıklamayı yaptı: "Yürüyüşümüz 17 Kasım 2014 tarihinde Balıkesir, İstanbul (Halkalı), Van, Antep ve Zonguldak Garlarından başlayacaktır. Yürüyüşe genel merkez ve şube yöneticilerimiz ile üyelerimiz katılacaktır."

24 Kasım günü de saat 11.30'da Ankara Garı'nda toplanılacak.

Sermaye işçi kanıyla besleniyor

Soma'dan Ermenek'e sermayenin ve onun hizmetindeki devletin katliamları orta yerde dururken her gün yeni iş cinayetleri yaşanıyor. Hafta boyunca değişik sektörlerde yaşanan "kazalarda" birçok işçi yaralanırken birçok işçi ise yaşamını yitirdi.

Krom madeninde iş cinayeti

Elazığ'ın Alacakaya ilçesinde krom madeni ocağında çalışan madencilerin üzerine 6 Kasım'da kaya parçası düştü.

Üzerine kaya düşen işçilerden Hacı Aygül yaşamını yitirirken Ahmet Şengül ise yaralanarak Elazığ Fırat Üniversitesi Hastanesi'ne kaldırıldı.

İzmir'de 20 işçi zehirlendi

İzmir'in Aliğa ilçesinde Petkim Limanı inşaatında çalışan 20 taşeron işçisi kaynak yaparken zehirlendi.

Ayson Geoteknik ve Denizcilik İnşaat isimli taşeron firmalar bünyesinde çalışan işçiler 7 Kasım'da kaynak yaptıkları sırada fenalaştı. İşçilerin bir kısmı hastaneye kaldırılırken bir grup işçi ise işyerinde tedavi edildi. Aliğa Devlet Hastanesi'ne kaldırılan işçiler serum ve oksijen tedavisinin ardından taburcu edildi.

İskele çöktü işçiler yaralandı

Çerkezköy Fatih Mahallesi'nde yapımı devam eden inşaatda 9 Kasım'da meydana gelen iskele çökmesi sonucunda işçiler yaralandı. Beton dökme işlemi sırasında iskelenin çökmesiyle yaralanan 3 işçi sağlık ekipleri tarafından hastaneye kaldırıldı. İskeleden düşen işçilerden Ahmet Töre'nin sağlık durumunun ciddi olduğu belirtildi.

Uşak'ta iş cinayeti

Uşak TCDD Depo ve Bakım Onarım Şefliği'ne ait tarihi bina içerisinde restorasyon çalışması sürerken, 9 Kasım'da yan tarafında gerçekleştirilen kazı çalışması nedeniyle çökme yaşandı. Binanın duvarı ve çatısının çökmesi sonucu enkaz altında kalan 43 yaşındaki Nihat Şahin adlı işçi yaşamını yitirdi.

Erzurum'da zehirlenen işçi yaşamını yitirdi

Erzurum'un Pasinler ilçesinde 10 Kasım günü Erzurum Su ve Kanalizasyon İdaresi'nde (ESKi) çalışan iki işçi ve kurtarma çalışması sırasında bir itfaiyeci metan gazından zehirlenerek hastaneye kaldırıldı.

Gerekli ekipmanlar ve maske olmadan çalıştırılan Necati Aras ve Muhammet Emin ile itfaiyeci Oğuzhan Taşçıoğlu 15 metre derinlikteki kanalizasyon borusunda metan gazından zehirlendi.

Diğer itfaiyeciler iki işçiyi ve arkadaşlarını çıkararak hastaneye kaldırdılar. Zehirlenen üç kişi de Pasinler Devlet Hastanesi'ne sevk edildi. Daha sonra Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan Necati Aras tüm müdahaleye rağmen yaşamını yitirdi.

Taşeron köleliği can aldı

Bursa'nın Orhangazi ilçesinde Türkiye Elektrik İşletmeleri AŞ'nin (TEİAŞ) ana trafosunda 11 Kasım'da bakım çalışması yapan taşeron işçisi 27 yaşındaki Semih Yavaş elektrik akımına kapılarak iş cinayetine kurban gitti.

Elektrik çarpması sonrasında çalıştığı direktan indirilerek ambulansla hastaneye kaldırılan Yavaş, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Maraş'ta iş cinayeti

Maraş'ta bir inşaatın 14. katında çalışan inşaat işçisi zemine düşerek hayatını kaybetti. Güvenlik halati olmadan çalıştırılan kalıp ustası Hasan Kılıç (33), 11 Kasım'da kalıp söktüğü esnada dengesini kaybederek inşaattan düştü.

Arkadaşlarının çağırdığı sağlık ekipleri Kılıç'ın hayatını kaybettiğini tespit etti.

Elazığ'da iş cinayeti

Elazığ'da Malatya Karayolu üzerinde bulunan İl Sağlık Müdürlüğü'nde merdiven boşluklarından insanların düşmesini engellemek için file takılması düşünüldü. Ancak 'güvenlik önlemi' çalışacak işçiler için alınmadı. 52 yaşındaki Erdoğan Orhan, filenin takılacağı yere kanca takarken dengesini kaybederek merdiven boşluğuna düştü. Binada bulunan acil servis ekiplerinin müdahale ettiği Orhan hayatını kaybetti.

Rize'de iş cinayeti

Rize'nin İkizdere ilçesi Güney mevkiinde inşa edilen tünelde 12 Kasım'da göçük meydana geldi. Tünelde çalışan 4 işçi göçük altında kaldı. İşçilerden 3'ü arkadaşları tarafından kurtarılırken 1 işçiye ise uzun bir süre ulaşılamadı.

Daha sonra göçüğün yaşadığı yere gelen arama kurtarma ekipleri 50 yaşındaki Mustafa Çoban'ın cansız bedenine ulaştı.

'En modern haddehane' ölümlere davetiye çıkarıyor

Türkiye'nin en büyük ve modern haddehanesini kurmakla övünen HABAŞ Demir Çelik fabrikası iş cinayetlerine davetiye çıkarıyor.

Sık sık iş cinayetlerinin yaşandığı İzmir Bakırçay Havzası'nda kurulu HABAŞ Demir Çelik'teki sömürü ve kölelik koşullarının son mağduru Ali Özü isimli metal işçisi oldu. HABAŞ işçisi Ali Özü, HABAŞ patronu Başaran'ın "Türkiye'nin en büyük haddehanesi" diye övdüğü haddehane bölümünde "kaza" geçirdi.

İnşaat sürecinde ve üretime başladığından bu yana da birçok işçinin yaşamını yitirdiği 'hadde 3' bölümünün yapım sürecinde de yer alan taşeron işçisi Ali Özü, HABAŞ'ta vinç operatörü olarak çalışıyor.

5 Kasım'da 08.00-16.00 vardiyasında çalıştığı vincin tavandan düşmesiyle yaralanan ve Ege Üniversitesi Hastanesi'ne kaldırılan Ali Özü'nün iki bacağı kırıldı. Fabrikada 'hadde 3' diye bilinen bu bölüm taşeron işçi sömürsünün yoğunluğuyla meşhur.

HABAŞ'taki sömürü ve kölelik koşullarıyla ilgili görüşlerini aldığımız işçiler, fabrikada gerekli önlemlerin alınmamasına dikkat çekiyorlar. Bu durumun, iş cinayetlerine ve yaralanmalara davetiye çıkardığını söyleyen işçiler, vinç yollarının bakımsız olduğunu ve her an kötü bir sonuçla karşılaşabileceklerini fabrika yönetimine belirtmelerine rağmen hiçbir önlemin alınmadığını söylüyorlar.

Teknik Emniyet'in ise itirazlarına sessiz kaldığını ve kendi sorumluluğunu işçilere atarak "fotoğrafını çekin bakalım" diyerek kendilerini başlarından savdıklarını belirten işçiler Teknik Emniyet'in yaptığı tek şeyin baret takılıp takılmadığının denetlenmesi olduğunu söylediler ve tepkilerini dile getirdiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kürt sorunu, “çözüm süreci”

Ortadoğu, emperyalist nüfuz mücadelelerinin, bölgenin yerleşik statükosunu sarsan müdahalelerinin ve son yıllarda bölgede hiç eksik olmayan toplumsal çalkantıların ana sahnesi olmaya devam ediyor. Bunun sonucudur ki, Ortadoğu'daki taşlar sürekli yerinden oynuyor.

Nitekim, bir yandan emperyalist müdahaleler, diğer yandan biri diğerini izleyen toplumsal çalkantılar, Ortadoğu'nun statükosunu adeta altüst etmiştir. Bu ise en çok Kürt hareketlerine yaramıştır. Özellikle Kürdistan'ı aralarında paylaşan dört devletin (İran, Irak, Suriye ve Türkiye) Kürt halkına karşı bugüne dek oldukça olumsuz rol oynayan gerici tarihsel ittifakının zaafa uğraması, Kürt özgürlük ve eşitlik mücadelesi için daha da elverişli koşullar yaratmıştır. Günümüzde Kürt hareketinin manevra alanları daha da genişlemiştir.

Gelinen yerde Kürt sorunu bölgenin en yakıcı sorunu haline gelmiş olup, gitgide ön plana çıkmakta, Kürt hareketleri olayların seyrine bağlı olarak her geçen gün daha da etkin bir konum kazanmakta, Kürt halkı yeni kazanımlar elde etmektedir. Kürt sorununun bu denli öne çıkışında ve Kürt hareketinin olayların akışına paralel biçimde bu denli etkin konum kazanmasında Türk sermaye devletinin çok özel bir payı vardır.

Önce “Kürt açılımı” ardından “çözüm süreci”

Kürt halkı önce kimi vaatler eşliğinde bir süre “Kürt açılımı” ile meşgul edildi. Sermaye devletinin dinci-gerici AKP aracılığıyla gündeme getirdiği “Kürt açılımı” bir ihtiyaçtan doğmuştu. ABD emperyalizminin ve işbirlikçi burjuvazinin yeni bölge politikaları, PKK'nin önderlik ettiği özgürlük ve eşitlik mücadelesinin yatıştırılmasını, düzen içi kanallara çekilerek denetim altına alınmasını gerektiriyordu. Kürtleri ve Kürt hareketlerini, emperyalizmin Ortadoğu'yu kendi sefil çıkarları temelinde yeniden şekillendirme planlarının bir parçası haline getirmesi, Kürtlerle bölge düzeyinde ittifak kurup kendi yanında mevzilendirmesi ancak bununla mümkün olabilirdi. Zaten, sözde Kürt açılımı da, bunun sınırlı bazı tavizlerle başarılabilceği inancına ve Kürt hareketinin silahlı gücünün şu veya bu biçimde tasfiye edileceği hesabına dayanıyordu.

Nedir ki bu hesap yanlış ve tutmadı. Bir dzi gerilimin, çok da uzun sürmeyen inişli-çıkışlı bir sürecin ardından, “Habur Sınır Kapısı”ndan geri döndü. Böylece çatışmasızlık dönemi sona erdi ve yeniden çatışmalı bir döneme girildi. İçerde belli umutlar bağlanan “Kürt açılımı” iflas etmişti. Erdoğan'ın ve AKP'nin damgasını taşıyan maceracı ve saldırgan dış politika, somutta da Suriye politikası iflas etti. Bununla da kalmadı, Erdoğan'ın marifetiyle, sermaye devleti,

İran ve merkezi Irak hükümeti ile de çatışmalı hale geldi. Fakat ona en büyük darbeyi Rojava çıkışı vurdu. Güneydeki Federe Kürt Devleti, ardından Rojava'daki fiili özerklik ve Kuzey Kürdistan'da “alan tutma” olarak tanımlanan ve sermaye devletini günden güne zorlayan kapsamlı mücadele, Kürt halkının varlığını dahi kabullenmeyen ve Kürt halkına düşmanlıkta sınır tanımayan Erdoğan'ı adeta çılgına çevirdi.

Rojava çıkışı, Türk sermaye devleti ve onun adına devleti yöneten dinci-gerici AKP'nin küstah başbakanı Erdoğan tarafından, kendilerine karşı bir savaş ilanı olarak nitelendirildi ve anında hedef tahtasına oturtuldu. İrkçı-şoven saldırganlıkta Hitler'den aşağı kalmayan Erdoğan her fırsatta ve her platformda Kürt halkının Rojava'da ortaya koyduğu özgür iradeyi tanımadığını açıkladı. Rojava sınırını tam bir gerilim hattına çevirdi. Bununla da kalmadı, Türkiye Kürdistanı'ndaki kanlı ve kirli savaşı Rojava'ya taşıdı. Bu çerçevede, Suriye'deki kanlı savaşta rol oynayan cihatçı El Nusra ve benzeri çeteleri Rojava'ya saldırttı. Dahası, Türkiye bir anda bu insanlık düşmanı çetelerin eğitim gördüğü, barındığı, silahlandırıldığı ve rahatça giriş-çıkış yaptığı bir ülke haline geldi. Deyim yerindeyse bir kirli savaş merkezi haline geldi. Dinci-gerici iktidarın ve Erdoğan'ın imdadına İmralı çıkışı “çözüm süreci” yetiştirdi.

Kürt emekçiler birkaç yıl da bu sözde “çözüm süreci” üzerinden türlü beklentiler içine sokuldu. Sermaye devleti bu sözde “çözüm süreci”ne inandırıcılık kazandırmak için çeşitli manevralara da

başvurdu, hiçbir karşılığı olmayan vaatlerde bulundu. Özellikle çok sıkıştığı anlarda, en çok da her seçim öncesi dönemde, “çözüm süreci” üzerinde oluşan beklentileri diri tutmak için özel bir çaba sarf etti. Ne yazık ki, Kürt hareketi, zaman zaman sermaye devletinin ve Erdoğan'ın bir oyalama, zaman kazanma ve aldatma oyunu oynadığını dile getirirse de, sözde çözüm adına oynanan bu orta oyununu bozmaktan uzak durdu. “Çözüm süreci” aldatmacasına dönük eleştirileri tepki ve kuşkuyla karşıladı. Bunları süreci zora sokan, sabote eden çabalar olarak niteledi. “Çözüm süreci” hareketin adeta zaafiyet alanıydı. Sürece fazlasıyla angaje olmuştu ve bozulmasını istemiyordu. Haziran Direnişi'ne dahi bu kaygılarla yaklaştı, ilk günlerde direnişi kuşkuyla karşıladı ve uzak durdu. Aynı şey dinci-gericiliğin kanatları arasındaki iktidar kavgası sırasında da tekrarlandı. IŞİD'in Kobanê'ye saldırması üzerine Kürt emekçilerin, kadınların ve gençlerin on binler halinde tüm Kürdistan'da ve özgürlük hareketinin görkemli günlerini anımsatan bir biçimde alanlara çıkması sırasında yapılan sukunet çağrısı da, “çözüm süreci”ni kollama çabasının bir ifadesiydi.

Diyalog, derinlikli müzakere beklentisi, görüşmelere ve çözüm amaçlı yol haritalarına yasal zemin kazandırmak, sorunu devlet heyeti ile doğrudan görüşme alanına aktarmak, bu anlama gelmek üzere meclis salonuna taşımak derken, yolun sonuna gelindi. IŞİD'in Kobanê saldırısı dinci-gerici iktidarın ve sermaye devletinin şimdiki cumhurbaşkanı

“reci” ve devrimci çözüm

ve de fiili başbakanı Erdoğan'ın tüm foyasını açığa çıkardı. Erdoğan IŞİD saldırısını dolaylı-dolaysız destekledi. Günlerce Kobanê'nin düşmesini bekledi. Kobanê lafını dahi ağzına almayıp, buranın adının 'Ayn El Arap' olduğunu, yani bir Arap kenti olduğunu söyleyip ne denli ırkçı olduğunu ortaya koydu. Kürt halkının Rojava'da ortaya koyduğu iradeyi asla ve asla tanımayacağını dile getirdi. Bunun kendisi, Kuzey Kürdistan'daki “çözüm süreci” konusundaki gerçek düşüncesinin de en açık ifadesiydi. Sermaye devleti var oldukça gerçek bir özgürlük ve eşitlik beklenemezdi. Rojava/Kobanê direnişi bunu bir kez daha büyük bir açıklıkla ortaya koymuştu. Rojava çıkışı ile gündeme giren “çözüm süreci” yine Rojava/Kobanê direnişi ile fiilen gündemden düşmüş ve iflas etmiştir. Bu elbetteki AKP iktidarının ve ırkçılıkta Hitler'e rahmet okutan Erdoğan'ın da iflasıdır.

Kürt sorunu yeni bir aşamada

Kürt hareketi hangi misyonu yüklerse yüklensin, gerek “Kürt açılımı” gerekse “çözüm süreci” olarak kodlanan şeyin özü, Kürt halkını ve hareketini oyalamak, aldatmak, Kürt emekçiler içinde dayanaksız hayaller yaymak, emekçi sınıflar eksenli mücadeleyi dizginlemek, Kürt halkının mücadele azmini kırmak ve Kürt sorununu zamana yayılan aşağılık manevralarla çürütmektir. Öncelikli bir diğer hedefi ise, “terörün bitirilmesi”, “silahsızlandırma”, “toplumsal hayata kazandırma” ve “demokratik siyasete katılımın önünü açma” yalanlarıyla Kürt hareketinin silahlı gücünü tasfiye etmektir. Sömürgeci Türk burjuvazisi “çözüm süreci”ni her aşamada böyle tanımlamıştır. Dinci-gerici AKP hükümeti de, çürümüş cumhuriyetlerinin tüm hükümetleri gibi “yalancı ve ikiyüzlü” bir hükümettir. Sermaye devletinin temel şiarı her zaman “tek devlet, tek millet, tek bayrak ve tek dil” olmuştur. Yalan, inkar ve imha bu devletin temel karakteridir. Yeni Osmanlıcı AKP ve azılı Kürt düşmanı Erdoğan, kendinden önceki iktidarlar gibi, Kürt ulusunun varlığını dahi kabul etmemektedir.

Emperyalizmin, esas olarak da ABD emperyalizminin ve Türk sermaye devletinin, her şeye rağmen bu sözde açılım ve çözümlerden yana beklentileri vardı. Kürt halkının bilinen zaafiyet ve tutarsızlıklarından yararlanarak, bu konuda belli başarılar da elde ettiler. Fakat her şeye karşın, bu sözde çözüm süreçleri halihazırda esasa ilişkin olarak hedeflerine ulaşamamıştır. Kobanê direnişi ve Türkiye ama özellikle Kürdistan'da sergilenen son derece militan ve kitlesel dayanışma eylemleri ile ağır bir darbe almış ve fiilen iflas etmiştir.

Aradan geçen süre zarfındaki gelişmelerin

Gerek “Kürt açılımı” gerekse “çözüm süreci” olarak kodlanan şeyin özü, Kürt halkını ve hareketini oyalamak, aldatmak, Kürt emekçiler içinde dayanaksız hayaller yaymak, emekçi sınıflar eksenli mücadeleyi dizginlemek, Kürt halkının mücadele azmini kırmak ve Kürt sorununu zamana yayılan aşağılık manevralarla çürütmektir.

toplam bilançosu, açılım ve çözüm sürecine ilişkin inancın boşluğunu ve bu konuda yapılan hesapların dayanaktan yoksunluğunu tüm açıklığı ile ortaya koymuştur. “Kürt sorunu yatıştırılmak bir yana daha da uyarılmış, çözümünü daha şiddetli bir biçimde duyuran ve dayatan bir hal almıştır. Silahlı biçimiyle Kürt hareketi tasfiye edilmek bir yana, politik, askeri ve moral bakımdan daha da gelişmiş ve güçlenmiştir. Daha da önemlisi, Türk devletinin de özel katkılarıyla bölgede yaratılan yeni koşulların ardından daha geniş imkanlara ve manevra alanına kavuşmuştur.” (**TKİP IV. Kongre Bildirgesi, 2012**)

Kürt sorunu daha önce daha çok tek tek ülkelerin bir iç sorunu olarak ele alınıyor ve çözümü de bu çerçevede düşünülüyordu. Gelinek yerde, Rojava çıkışı ve ardından da Kobanê direnişi ile birlikte Kürt sorunu sınırları aşmış, bölge, hatta emperyalistlerin de daha dolaysız biçimde devreye girmesiyle bir dünya sorunu haline gelmiştir. Türk sermaye devletinin sorunu çözmeye muktedir olmadığını iyice anlaşılır hale gelmesinin de katkısı ile, sorun şimdi bölgenin en yakıcı sorunu, hem de bölgesel düzeyde çözülmek için ele alınması gereken bir sorun haline gelmiştir. Kürt hareketinin silahlı kanadının tasfiye edilmesi şöyle dursun, önce Şengal ve ardından da Kobanê direnişi sırasında sergilediği pratikle, emperyalistler nezdinde dahi itibar kazanmış, dahası meşrulaşmıştır. Türk sermaye devleti, maceracı ve saldırgan dış politikası

yüzünden bölge çapında tam bir tecriti yaşarken ve 40-50 yıllık ağababası ABD ile bile gerilimli hale gelirken, Kürt hareketi uluslararası alana/platformlara taşınmıştır, ki bu politik ve diplomatik her alanda daha geniş bir manevra imkanı demektir. Öte yandan, Kürt hareketinin Kobanê'de ortaya koyduğu emekçi iradesi ve kararlılığı, onu gerçek dost ve müttefikleri ile, Türkiye'nin emekçi halklarının da içinde olduğu, bölgenin kardeş halkları ile buluşturmuş ve dahası, dünyanın işçi ve emekçilerinin enternasyonal dayanışması ile kuşanmasını var etmiştir.

Türk devleti ile olmuyorsa, ABD ile mi?

“Çözüm süreci” her ne kadar resmen tedavülenden kaldırılmamışsa da, fiilen dondurulmuştur. Her ne kadar topu A. Öcalan'a atmışlarsa da, bunu Kürt hareketinin Kandil'deki lider kadroları da artık sık olarak dile getirmektedirler. AKP kurmaylarının “çözüm süreci”ne yasal bir zemin kazandırılacağı ve bitmediği yönlü açıklamalarına gelince; bu yeni bir kılıf altında yeni beklentiler yaratarak, daha önce yapıldığı gibi, “ha çözdük, ha çözeceğiz” diyerek, hareketi çürütme politikasıdır ve yeniden denemenin Kürt halkına kazandıracağı hiçbir şey yoktur. Nedir ki, hayat boşluk tanımamaktadır. Şimdi de başka güçler devreye girmeye çalışmaktadır.

Olayların akış yönü Kürtlerden yanadır. Kürtler

bugün bölgenin en büyük gücü haline gelmiştir. Bu sadece toplam nüfusu bakımından ifade edilen bir durum değildir. Bundan da önemlisi, Kürtler gelinen yerde bölgenin en diri, en örgütlü, en organize ve hareket halindeki gücüdür. Emperyalist dünyanın, en başta da ABD'nin dikkate değer bulduğu şey de budur.

ABD ve peşinden sürüklediği emperyalist devletler, Ortadoğu'nun yerleşik statükosunun artık taşınmaz hale geldiğini görüyorlar ve kendi çıkarları temelinde yeniden şekillendirmek istiyorlar. Bu amaçla, adeta bölgeye taşınmışlardır. Ortadoğu'yu yeniden şekillendirme planlarının hayata geçmesi içinse, buna uygun güçler, müttefikler, özellikle de statükocu olmayan diri güçler gerekiyor. ABD ve emperyalist koalisyon, gerçekleşip gerçekleşmemesinden bağımsız olarak, Kürtleri bu kategoriye koyuyor, zaman içinde kendi yanına çekmeyi düşünüyor.

Musul'un işgali sırasında Merkezi Irak hükümetine bağlı askerlerin, Şengal katliamı sırasında ise Barzani'nin peşmergelerin ortaya koydukları utanç verici tutuma karşın, Kürt hareketine mensup gerillalar (HPG gerillaları) herkesin takdirini kazanan bir pratik ortaya koydular. Benzer bir pratik, Kerkük ve Mahmur'da sergilendi. PYD'nin askeri kanadı YPG ile ortaklaşa sergilenen bu tutum, ABD'nin ve emperyalist batının dikkatini çekmekte gecikmedi. Anında basınına konu oldu, bugüne dek ağızlarından kan ve irin akanlar birden bire Kürt dostu kesiliverdiler. PYD ve giderek de PKK hakkında övgü dolu sözler edildi, "terör listesinden çıkartılmasının zamanı gelmiştir" mealinde yazılar yazıldı, tartışmalar yapıldı. Bu hala sürüyor. "PKK henüz istenilen çizgiye gelmemiştir, henüz o kıvamda değil" deniyor şimdilik. Ancak su ısıtılıyor, zemin hazırlanıyor. Hiç kuşkusuz tüm bu çabaların tek bir amacı var: PKK'yi ehlileştirmek, zaman içinde onu sistemin içine çekmek ve onun üzerinden belli tavizler karşılığı, örneğin PKK'yi Barzani çizgisine çekerek, Güney'deki federe devlet modelini ona kabul ettirerek, Kürt halkını kendi yanlarına çekip, Ortadoğu'yu kendi istedikleri biçimde dizayn etme planlarının bir parçası yapmak.

ABD ve emperyalist koalisyonun Kobanê direnişinin mecbur bırakmasının sonucu olan yardımları, kadim müttefiği Türk sermaye devletini adeta rezil edersesine ve onun şiddetli muhalefetine rağmen YPG ve PYD ile kurduğu dolaysız ilişki, zaman içinde PKK ile de bu tür bir ilişkiye gireceği yönlü sinyalleri, "Türk dostlarımız çözmüyorsa biz çözeriz" şeklindeki ince mesajlar; bunların tümü bunun içindir. Bu gitgide daha da yoğunlaştırılacaktır. Kısacası, henüz ufukta somut bir yeni çözüm görünmüyor ama hazırlanıyor.

Kürt emekçilerin çıkarlarına uygun yegâne çözüm devrimci çözümdür

Kürt halkının "çözüm süreci"ne inancı kalmamıştır. Bugüne dek Kürtlerin AKP gericiliğine ve Erdoğan'a oy veren, her defasında destekleyen kesimleri dahi, Türk sermaye devletinin ve Erdoğan'ın sorunu çözmeyeceğini düşünür hale gelmişlerdir. Zira, AKP iktidarı şahsında sermaye devleti, Kürtlerin bir ulus olarak varlığını, dolayısıyla bundan doğan meşru ulusal haklarını red ve inkar çizgisini sürdürmektedir. Ulusal sorunda gerçek özgürlük ve tam eşitlik, sermaye düzeninin doğasına aykırıdır. Bunca acı deneyime rağmen bunu anlayamamak ve "çözüm süreci"nde ısrar etmeye kalkmak, Kızılderili atasözündeki gibi, kanmayı ve kandırılmayı bile bile istemek demek olacaktır ki, gelinen yerde Kürt hareketinin böyle bir lüksü kalmamıştır.

Türk sermaye devletinin ipliği pazara çıkmış "çözüm süreci"nden de, ısıtılmaya çalışılan emperyalist çözümlerden de uzak durulmalıdır. Türkiye'nin emekçi halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinde ısrar etmek ve merkezinde Türkiye işçi sınıfının bulunduğu bir birleşik devrimle sermaye devletini yıkmak, Kürt sorununu tam ve kalıcı biçimde çözmek; yegâne çözüm budur.

PKK, PYD ve İran Kürdistan Özgürlük Partisi, kuşkusuz büyük ölçüde PKK sayesinde, bugüne dek cepheden bir mücadeleye konu etmeseler bile emperyalizme karşı mesafeli durdular, emperyalist planlara alet olmayı reddettiler. Buna karşın bölge halklarıyla yakınlığa ve dayanışmaya önem verdiler. Her şeye rağmen kardeş halklarla kader birliği çizgisinde ısrar ettiler. İkincisi, her zaman esas olarak kendi güçlerine yaslandılar ve ne elde ettilerse kendi öz mücadeleleri ile elde ettiler.

Gelinen yerde Kürt sorununu çözemeyeceği anlaşılan sermaye iktidarı emperyalizmle Türk burjuvazisinin ortak iktidaridir. Emperyalizmin özü değişmemiştir. Baskı altında olan ulusların sorunları, çektikleri acılar onları hiç mi hiç ilgilendirmemektedir. Onların hiçbir yere özgürlük ve eşitlik götürdüğü görülmemiştir. Emperyalizmin esas eğilimi siyasal gericiliktir ve o her zaman kayıtsız-koşulsuz egemenlik peşinde koşar. Emperyalizm ulusal sorunların, eşdeyle Kürt ulusal sorununun çözüm gücü olamaz, tam tersine sorunun esas kaynağıdır. Daha önceki "Kürt açılımı"nın gerçek mimarı da emperyalizmdir. Güneydeki federe devlet örneğindeki gibi vesayet altında bir Kürdistan istenmiyorsa eğer, emperyalizmin Ortadoğu'yu tümüyle kendi çıkarları temelinde şekillendirme planlarının bir parçası olunmak istenmiyorsa, emperyalistlerden ve onların dayatacağı çözümlerden uzak durulmalıdır. Aksi takdirde, yeni ve daha büyük acı ve yıkımla yüzyüze kalınacaktır.

Kürt halkının Kobanê'de ortaya koyduğu destansı direnişin en önemli dersi şudur: Kürt halkının gerçek dostları Türkiye'nin emekçi halkları başta olmak üzere, bölgenin kardeş halklarıdır. Dünyanın çeşitli uluslarından emekçi halklardır. İlerici, devrimci ve komünist güçlerdir. Kobanê'deki direniş aynı zamanda direnen tüm emekçi halkların direnişidir. İŞİD denen ölüm makinesini durduran, Türk sermaye devletini ve Kobanê'nin düşmesini en az onun kadar bekleyen ABD ve emperyalist koalisyonu hüsrana uğratan asıl güç, Kürt halkının Kobanê'de ortaya koyduğu onurlu ve destansı direnişin yanı sıra, bu haklı direnişin en ileri düzeyde sahiplenilmesinin ifadesi olan enternasyonal devrimci dayanışma olmuştur.

Bu böyleyse eğer, Türk sermaye devletinin ipliği pazara çıkmış "çözüm süreci"nden de, ısıtılmaya çalışılan emperyalist çözümlerden de uzak durulmalıdır. Türkiye'nin emekçi halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinde ısrar etmek ve merkezinde Türkiye işçi sınıfının bulunduğu bir birleşik devrimle sermaye devletini yıkmak, Kürt sorununu tam ve kalıcı biçimde çözmek; yegâne çözüm budur. Gerçek özgürlük ve eşitliğe ancak ve ancak bu sayede ulaşılabilir. Tam da bu nedenledir ki, Kürt hareketi, sözde çözümler arasında yaşadığı salınımları, kısır döngülere mahkumiyeti bir yana bırakmalı ve çıkış döneminde az-çok sahip olduğu birleşik devrim perspektifine geri dönmelidir.

Kobanê direnişi 2. ayında

Emperyalistlerin Ortadoğu'daki maşası AKP'nin şeflerinin "iki günde düşer" dedikleri Kobanê direnişi 2. ayını geride bıraktı.

Batı Kürdistan'da Rojava'nın Kobanê Kantonu'nda 15 Eylül'de IŞİD çetelerinin saldırılarıyla başlayan direniş, gelinen aşamada işgalci ve katliamcı çetelere kan kaybettiriyor. Ağır silahlar ve takviye desteklerle savaşı sürdürmeye çalışan gerici çetelere vurulan darbelerle çetelerin elinde bulunan birçok mevzi yeniden YPG'nin denetimine geçiyor.

Inisiyatif YPG'ye geçti

YPG Sözcüsü **Polat Can**'ın, 12 Kasım günü Twitter hesabı üzerinden yaptığı açıklama, çetelere vurulan darbeleri özetliyor.

Kobanê için stratejik öneme sahip Miştener Tepesi'ni kontrol altına aldıklarını duyuran YPG sözcüsü Can, bu gelişmenin dengeleri değiştireceğini belirtti. Can'ın açıklamalarıyla paralel açıklamalarda bulunan bir diğer isim ise PYD Eşbaşkanı **Salih Müslim**.

IŞİD çetelerinin Kobanê'den atılmasına çok kısa bir süre kaldığını söyleyen Müslim, IŞİD'in Kobanê'nin güneyinde gerilediğini aktarırken, YPG'nin 'sokak sokak ilerlediğini' ve 'kenti çok kısa süre içinde geri alacaklarını' duyurdu. Londra merkezli **Suriye İnsan Hakları Gözlemevi** de, Kobanê'deki bu gelişmeyi doğruladı. Gözlemevi'nden yapılan açıklamada, "YPG, IŞİD'le pazartesi gecesi çetin bir çatışmanın ardından Kobani'nin güneyindeki sokak ve binaları geri aldı" denildi.

Çatışmaların tablosuna dair bilgilendirmede bulunan YPG Basın Merkezi ise, çetelerin işgal ettiği noktalarda ilerlemeye devam eden YPG güçlerinin Kobanê dışında eylemlerinin sürdüğünü belirtti. **YPG Kobanê Komutanlığı**, IŞİD çetelerinin saldırılarında en önemli takviye hattı olarak kullandığı Rakka ve Til Ebyad'dan gelen ve Helinc'den geçen yolun denetimini aldıkları bilgisini verdi.

YPG'nin açıklamalarında, 6 Ekim'den beri kent içerisine çekilen çatışmaların, çetelere vurulan darbelerle Kobanê'nin köylerine doğru genişlediği ve direnişçilere yeni alanlar açıldığı görülüyor. YPG güçlerinin Kobanê'nin batısındaki Minaze Köyü ile Fırat Nehri'ne yakın bir bölgede bulunan Dügmetaş Köyü'nde çetelere yönelik eylemleri, IŞİD kuşatmasının yarılmaya başladığına işaret ediyor.

Kobanê'deki son duruma ilişkin bilgilendirmede bulunan KCK Eş Başkanı Cemil Bayık ise, doğu ve güney cephelerinde ilerlediklerini söyledi.

3 bin çete üyesi öldürüldü

YPG, YPJ Kobanê Komutanlığı ile peşmerge güçleri 8 Kasım'da düzenledikleri ortak basın toplantısı ile Kobanê'deki son durum hakkında basına bilgi verdi. Gazetecilerin sorularını yanıtlayan YPG komutanı Dijwar Xebat, saldırıların başladığı ilk günden bu yana yaklaşık 3 bin çete üyesinin öldürüldüğünü belirtti.

Çeteler sivilleri katliyor

Kenti işgal planları suya düşen çeteler ise son günlerde sivillere yönelik bir dizi katliam gerçekleştirdi.

Kobanê şehir merkezi ve Kader Ortakaya'nın askerlerce katledildiği Tilşêir sınır hattında bulunan sivillere de havan toplarıyla saldıran çeteler 10-11 Kasım tarihlerinde 3'ü çocuk 8 kişiyi katlederken 19 kişiyi de yaraladı.

IŞİD çeteleri, Kobanê'nin batısında, Kobanê-Pirsus sınırı üzerinde yer alan Til Şêir Köyü'nde konumlanmış olan Kobanêli halka 8 Kasım günü havan toplarıyla saldırdı. Çete saldırısında 27 yaşındaki Egîd Nebo ile 35 yaşındaki Nebo Elî katledilirken, İbrahim Bozan (34), Mehmûd Ebas, Agirî İbrahim ile Diber Mihemed İbrahim (3) isimli çocuk da yaralandı.

Kadın gerillalar ön saflarda...

YPG güçleriyle birlikte en ön saflarda savaşan Kadın Savunma Birlikleri (YPI) ise yer yer sadece kadın gerillalardan oluşan birliklerle çetelere yönelik etkili eylemler düzenliyorlar.

4 gün boyunca kaldığı Kobanê'deki izlenimlerini paylaşan NBC televizyonunun muhabiri ABD'li gazeteci Richard Engel de kadın savaşçıların direnişteki rolüne vurgu yapıyor.

Kobanê'de kaldığı süre içerisinde şehirdeki birçok mevziyi ziyaret edip, savaşçılarla kalan Engel, direnişte en ön mevzilerde kadınların yer aldığını yazdı. Viyan adlı bir gerillanın "Bizler Ortadoğu'daki tüm kadınların güçlerinin sembolü olarak ayaktayız" sözlerini aktaran Engel, iki defa yaralanmasına rağmen mevziisine

dönen Peyman adlı bir YPJ gerillasının hikayesini de anlattı.

Çetelere yönelik eylemlerde ağır silah desteği vererek yer alan peşmerge güçlerinin yanısıra YPG'ye destek amacıyla yeni bir birliğin bölgeye gönderilmesi gündemde. Suriye Kürt Ulusal Kongresi'nden (ENKS) bir heyetin, IŞİD'e karşı savaşa katılmak üzere askeri birlik göndermek için Kobanê'de temaslarda bulunduğu bildirildi. ENKS heyetinin Kobanê'ye geçerek PYD ve YPG ile görüşmeler yaptığı ifade ediliyor.

Afrin'de kuşatma tehdidi

Diğer yandan, Rojava'nın üç kantonundan biri olan Afrin de gerici çetelerin işgal tehdidi altında. Kobanê'de istediği sonuçları alamayan çetelerin destekçisi El Nusra çeteleri Afrin Kantonu'na yöneldi.

Afrin Kantonu Başbakanı Hevi Mustafa, "Uluslararası koalisyonun Kobanê için göstermiş olduğu çaba biraz geç kalınmış bir hamleydi. Biz de aynı desteği beklemekteyiz. Böylece Kobanê'deki durum tekrarlanmaz" diye konuştu. Nusra çetelerinin, Kobanê'den gelen 200 bin insanla birlikte nüfusun bir milyona yaklaştığı Afrin'in merkezine yaklaşık 25 kilometre uzakta olduğu belirtildi.

Serêkaniyê

YPG güçleri Serêkaniyê'de de eylemler düzenledi. Serêkaniyê'deki operasyonlarda Doğu ve Batı Kaço, Birqa, Asfurîya, Siwediya, Kûa Şilah isimli 6 köyde hakimiyet sağlandığı belirtildi.

Şimdi bir savaş var ya yüzyıllardır...

G. Umut

*"Balkan oldun-Trablus oldun
Kendi çiçeklerin ellerinle yoldun
Çanakkale oldun-seferberlik oldun
Dersimde koskoca Çarlığı durdurdun
Bir ağaç oldun halklar ormanında
Her savaş sonunda yeşermeden kurudun
Erzurum'da içilen yeminlere
Sivas'ta verilen sözlere uydun
Bekledin durdun kan ve barut içinde
Gördüğün düşleri hep hayra yordun"
(Adnan Yücel, Ateşin ve güneşin çocukları)*

Şimdi bir savaş var ya Kobanê'de. Hani ölümüne bir direniş sergiliyor ya Kürt halkı. Hani birer, onar, yüzer ölüm ve direniş toprağa düşüyor ya. Emperyalizm tüm vahşetiyle yeryüzünde cehennemi yaratmak için emekçileri sömürüyor, kadınları kullanıyor, tecavüz ediyor, öldürüyor. Pazarlara sürüp seçtirtiyor. Ortaçağ karanlığı, tüm heybeti ile ışık saçan her şeye düşman. Öyle kendi kendine büyümedi karanlık. Karanlığı besleyenler bir parça ışık satın almak için gökten önce üç elma düşürdüler. Ve bir öykü yazdılar.

Her öykünün bir kahramanı vardır, her kahramanın öyküsü. Kahramanlara ihtiyaç duyan toplumun kendi öyküsünü yazamayacağı gerçeğini heybemize alarak, yolları arşınıyoruz.

Yolumuz Ortadoğu'ya, bu medeniyetler beşiğine, zulmün ve kanın ama aynı zamanda direnişin topraklarında bir karanlığa çıkıyor. Bu karanlık İŞİD çetesi, gecenin sadece bir parçası. İŞİD, İslam'ın 1500 yıl önceki hali olarak tanımlıyor "cihad"ının amacını. İslam'ın öncesine dönmek demek ilk çıkış zamanlarına tekabül ediyor. Türbeler, camiler, ibadet araçlarının olmadığı dönemler. Irak'ta ve Suriye'de Hıristiyan, Şii, Alevi, Ezidi, Sünni, Türkmen, Arap ve Kürtleri, binlerce insanı katlediyor, kadınlara tecavüz ediyor, kurulan köle pazarlarında esir alınan insanlar satılıyor ve topraklarından göçe zorlanıyor. Savaş ve toprak paylaşımı tüm emekçileri karanlığı altına alıyor, ancak kadınları iki kat etkiliyor. Unutmadan hatırlamakta fayda var, 90'larda Bosna Hersek'te 20 binin üzerinde kadın tecavüze uğradı. Tecavüz kadınlara karşı egemenlerin elinde en büyük silah. Bugün Kobanê'de kadınlar İŞİD karanlığına karşı ya intihar ediyor ya da savaşıyor. Emperyalistlerin desteklediği İŞİD çetesi Kürt kadınları tarafından öldürüldüklerinde cennete gidemeyeceklerini düşünüyorlar. Onları korkutan kadınların ötesinde topyekûn olarak direnen bir halk ve örgütlü duruşu. Vahşetin iki katına maruz kalan kadınlar için direnişin ve savaşmanın onuru açısından doğrusal bir orantı da iki kat daha fazla oluyor.

Artık ölümün kol gezdiği coğrafyada kan göllerinin orta yerinde bir direniş destanıdır yazılan ve İŞİD çetesinin canavarlarına cennet yüzü göstermeyecek olan. Savaşın soğuk ve sıcak yüzünün yere sürüldüğü bir rüzgar "zulmün ve zehrin" terini hafızalara ektiği anda topraktan dirilen bir kadın savaşçıdır Arin. Dağların kekik kokusunu bedenine sarıp da İŞİD çetesinin karargahında patlayan...

*"Kod Adı: Arîn Mîrkan
Adı Soyadı: Dilar Gencxemîs
Doğum Yeri: Afrîn
5 Ekim 2014 tarihinde Kobanê'de ölümsüzleşti."*

Heybesinde Beritan'ın, Zilan'ın, Dilan'ın yani coğrafyasında ölümsüzleşen kadın savaşçıların kokusunu taşıyor. Ölümler ve hikayelerin ortasında "ateşin ve güneşin çocukları" kendi tarihlerini yazıyor gayri resmi bir dille. Heybesinde amazon kadın savaşçıların sınırsız sahipliği ile. Biz dilsiz, sınırsız, sınıfsız bir dünyanın savaşçıları tanık oluyoruz tarihin düştüğü kayda. Resmi ile olmayanın, görünen ile gerçeğin savaşı arasında bir halk tüm kesimleri ile savaşıyor karanlığa karşı. Ve kazanıyor! Başka bir karanlığın gölgesinde olma gerçekliğini yani emperyalizmin kendisini, görüntüsüne kurban verip yine de öne çıkardığımız savaşma halini önemsiyoruz.

Zamanın çağrısını rüzgarına ekleyen bir başka kadın savaşçı Maria. "Adı Maria, Ukrayna Donetskli, şu an Kobanê'de." Özlem, Dilan, Zindan, Umut, Erdan, Dilgeş, Sipan, Welat, Demhat, Ehmed, Selahaddin... Adını yazmadığımız onlarca kadını erkeği, çocuğu yaşlısı ile zulmün ve zalimin karşısında elinde silah savaşmanın onurudur Kobanê.

Emperyalistlerin sınırsızlaşan sömürsünün ve vahşetin karşısında direnişin sınırsızlığı duruyor. Hani sınırsızlığın dünyasında var olmanın savaşı ya komünist olmanın onuru. Hani fırtına kopmadan önce rüzgarı parmakları ile yoklayan denizci tetikliğinde hissetme, hazırlanma, eli kolu bağrında sadece tarifleme

değil de değiştirme. Ve tam da bundan kaynaklı zulmün karşısında direnen bir halkı desteklemek ile emperyalizmle kol kola girildiğinde sonrasında yaşanacaklara ilişkin hep emekçilerin çıkarlarını gözetmek sadece komünistlere has bir onurdur! Emperyalizm, verdiği silahların ve desteğin karşısında bugüne kadar savaşmış bir halkın geleceğine göz dikiyor. Arin'in, Vahap'ın, Paramaz'ın, Selaaddin'in, Kader'in yani bugüne kadar ölümsüzlüğe yürüyen 'yoldaşlarımızın' inançlarına paha biçiyorlar.

Şimdi bir savaş var ya Filistin'de... O silahların doğrulttuğu coğrafyanın bir başka parçasından, Filistin'den Rafeef Ziadah'nin "Çocuklarınıza nefret etmeyi öğretmeyi bırakırsanız, her şeyin düzeleceğini düşünmüyor musunuz?" diye soran bir İsraili'ye cevap olarak yazdığı şiirden bir parça :

"Biz Filistinliler, onlar son gökyüzünü de işgal ettikten sonra hayatı öğretiyoruz.

Biz hayatı öğretiyoruz, onlar yerleşimler ve ırkçılık duvarları inşa ettikten sonra, son gökyüzünden sonra. Biz hayatı öğretiyoruz, bayım!" diyen uzun ve etkiliyeci şiirinin başka bir kısmı daha bugüne ışık olan:

"Ve size söyleyeyim, BM kararlarınız hiçbir zaman buna çare olmadı.

Ve hiçbir demeç, aklıma gelen hiçbir demeç, İngilizcem ne kadar iyi olursa olsun!

*Hiçbir demeç... hiçbir demeç... hiçbir demeç...
Hiçbir demeç geri getirmeyecek ölüleri!
Hiçbir demeç bunu düzeltmeyecek.*

Biz hayatı öğretiyoruz, bayım!

Biz Filistinliler, her sabah dünyanın geri kalanına hayatı öğretmek için uyanıyoruz, bayım!!”

Çocuklarına hayatı öğreten Filistinli kadın savaşçı Dalal Mograbi devrimden ve kendi güçleri dışında hiçbir güce güvenmemeleri gerektiğini anlatıyor kitabında. Bugün zulme karşı savaşan herkese dünyanın sınırlarla çizilen resmîyetinde sınırsız bir gülüşle haykırıyor Filistinli kadınların bedenleri: “Tüm engellere, savaşa ve ölüme ve erkeklerin muhalefetine karşın Filistinli kadının kurtuluş mücadelesine katılacağını yazın. Bu çok önemli, bu devrime inandıkları ve çocuklarına da inanmayı öğretecekleri anlamına gelir. Kadınların olmadıkları bir devrimin geleceği de olmayacağı anlamına gelir.” (“Geri döneceğiz” adlı kitaptan...)

Şimdi bir savaş var ya Paraguay’da.. “Bir kadın, kabile üyeleri tarafından ‘cadılık’ yaptığı gerekçesiyle oklarla vurulmanın ardından canlı canlı yakılarak öldürüldü. Olayla ilgili dokuz kişi cinayetle suçlanıyor. Öldürülen 45 yaşındaki Adolfinna Ocampos adlı kadının ‘cezasını’ Tahehyi köyündeki kabilenin lideri Mbya Guarani verdi. Cinayetle suçlanan kabile üyelerinin, kadının öldürdüklerini inkar etmedikleri bildirildi.”

Şimdi bir savaş var ya İran’da. Reyhaneh Jabbari 26 yaşındaki bir kadın kendisine tecavüz etmeye çalışan adamı öldürdüğü için asılarak idam edildi. Tüm heybeti ile mahkeme salonunda hala da inançlı bir nebze adaletsizliğine adaletine. Kendinden önce öldürülen, yaşayarak ölüme mahkum kılınan, taşlanan, sünnet ettirilen kadının kaderini boynuna astığından bu yana öfkenin, kinin, savaşın sınırsızlığına tanık oluyoruz.

Şimdi bir savaş var ya Burkina Faso’da. “Yeryüzünün lanetlileri” sokaklarda, alanlarda 27 yıldır süren iktidara öfkelerini haykırdılar. Yeşil üniformaları ile ordu el koyarken hükümete, onlarca emekçinin dizginlenemez direnci sahte sınırlar aynı hikayeler ile anlatılıyor.

Şimdi bir savaş var ya hani özel olan mülkiyetin sahipleri ile mülkiyeti üretenlerin arasında, yüzyıllardır. Sınırsız bir şekilde dünyanın her yerinde, zamanı kuşanma çağrısı altında, sorumluluk isteyen, örgütlülük gerektiren. An’ın hareketliliği veya hareketsizliğine aldırmandan zamanı kuşatma çabasını soluksuz harcayan, sokakta devrimci faaliyette kurşunlanan, zindanlarda “üzerine gelen kurşunları paylaşan”, “milyonlarca emekçinin haklı davası uğruna” bedenini ölüme yatıran, sabah akşam demeden fabrikaları arşınlayan, işgal eden, bir enerji çok daha fazla gerekiyor şimdi. Kobanê’de, Şengâl’de Ortadoğu ve dünyada tek kurtuluşun “mülksüzleştirilenleri mülksüzleştirmek” olduğunu anlatmak için.

Anılarını kırbaçlıyor insanlık büyük bir pervasızlıkla.. Kaybettiği oyuncaklardan müze yapan bir adamın duyarsızlığında karşı pencerenin camına çarpan yağmur damlacıklarından, ellerine sinen kokudan, sokakları yangın yerine çeviren öfkeden bir haber... Dünyaya açılan penceresinin ufkunda coğrafyalara, kara parçalarına sınırlarını haykıran bir kan gölüne davet var! Bu davet karşısında doğru bildiği yolda yürümenin cüreti gerek...

Şimdi bir savaş var ya dünyanın her yerinde, direnişe davet var. Bu davet karşısında örgütlü mücadelenin onuru gerek!

Emekçi kadınlar 25 Kasım’a çağırıyor...

Başkaldıran, boyun eğmeyen kadınları selamlıyorum!

Kapitalizmde kadın psikolojik, ekonomik, politik, fiziksel şiddetin ilk kurbanıdır. Savaşta ve barışta... emekçileri ırk, dil, din ayırmaksızın sömüren kapitalizmin şiddetine daha çok kadınlar maruz kalır.

Yarattığı kadın figürü üzerinden kazandıklarını kaybetmemek için var gücüyle çalışır sistem. Doğruları yok saymaya devam eder. Filmler, kitaplar, televizyondaki programlarla kafamıza kazır kendi kadını. Sadece anne olunca yüceltir mesela. Atalarımızdan yadigar atasözleri inci gibi diziverir. “Ana gibi yar olmaz...”, “Cennet anaların ayakları altındadır.”

Evlennesi, ev hanımlığı, anneliği, çalışması, sevmesi, sevilmesi yani yaşamda girdiği bütün roller önceden yazılmış ve sınırları belirlenmiştir. Üzerine sayfalarca tezler, makaleler yazılmış, göstermelik övgüler dizilmiştir. En önemlisi hayata bakışı belirlenmiştir. Kendine seçtiği yol ne olursa olsun başına gelen her şey kaderin bir cilvesi, alın yazısıdır. Saçını süpürge eden fedakâr analarımızın, çocuk gelinlerin yuvası dağılmasın diye dayağa, her türlü şiddete razı gelen eşlerin, kariyer yapmak için erkekleşen kadınların unutmaması gerek en önemli kuraldır hayatın “KADER”i.

Fakir Baykurt’un “*Tırpan*” romanı kaderine boyun eğmeyen Dürü’nün hikâyesini anlatır. Yaşlı bir adamla evlendirilmek istenen Dürü roman boyunca direnir. Köyün bilge ninesi “Uluguş” herkesle mücadele eder. Ama yine de evlendirirler Dürü’yü. 50 yaşında bir adamın kuması olacaktır daha 14 yaşında. Pes etmemiştir Dürü, Uluguş’un verdiği hançerle öldürür adamı ve ona sahip çıkan birkaç köylünün yardımıyla güvenilir bir yere kaçar.

İnsan olmanın vicdanıyla, gerçeği gören devrimcilerin tavrıyla yazmıştır bu romanı Fakir Baykurt. Kapitalizmin yok saydığı, sahte bir kadının figürü değildir onun yarattığı kadın karakter. Gerçeği görmüş, özüne dönmüştür kadın. İstediginde bütün tabuları yıkan, kaderine boyun eğmeyen, başkaldıran, devrimci, ölümü göze alan savaşçılardır kadınlarımız.

Dürü gibi boyun eğmeyen, başkaldıran kadınlar hep var oldu bizim topraklarımızda ve dünyada. Mirabel Kardeşler faşist diktatörlüğe karşı başkaldırmış ve katledilmişlerdi.

Buradan 25 Kasım günü Mirabel Kardeşler’in anısına, sistem tarafından şiddetin her türlüşünü yaşayan emekçi kadınları alanlara mücadeleye çağırıyorum.

Güzel günler umuduyla geleceği kucaklamaya!

Ben 41 yaşında bir kadını. Kendimi bildiğimden bu yana çevremdeki kadınların mağduriyetine şahit oldum. Yaşımı söylemenin sebebi şu; bir insan ancak 4-5 yaşına geldiğinde çevresindeki olayların farkına varabilir. Bu şu demektir ki 36 yıl boyunca kadınlar mağdurdur ve halen bu devam etmekte.

Evde, tarlada, şehirde iş merkezinde sürekli çalışan kadınlar. Hem dışarıda çalışıp hem de evine gelip hiç durmadan çalışan kadınlar... En çok çalışan onlar hor görünen de onlar.

Gelelim savaşı hiç bitmeyen ülkelerdeki kadınlara. Savaşta herkes kaybeder ama en çok kadınlar mağdur olur. Savaşlarda kadın ganimettir, köledir. Ama insan olarak bir değeri yoktur. Asırlardır, savaşlar da bitmedi zaten, ezilen, sömürülen en çok kadınlar oldu, hem savaşta hem barışta...

Ama bu böyle devam etmeyecek. Kadınlar artık seslerini meydanlarda duyurmaya başladılar. Bununda güzel sonuçlar doğuracağına inanıyorum. Güzel günler umuduyla 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü’nde alanlarda sesimizi duyuralım.

Emekçi kadınlar 25 Kasım'a hazırlanıyor!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü öncesinde Emekçi Kadın Komisyonu (EKK), çalışmalarını yoğunlaştırdı.

Kartal EKK 7 Kasım günü çay bahçelerinin önünde stand açtı. İmza standına işçi ve emekçi kadınlar yoğun ilgi gösterdi.

Kadına yönelik şiddetin durdurulması, çocuk yaşta evlendirilmenin önünü açan 4+4+4 eğitim sisteminin kaldırılması ve bununla birlikte eğitim sistemindeki dinci-gerici uygulamaların son bulması, tecavüzlerin de bir politika olarak kullanıldığı emperyalist savaşın son bulması ve savaş tezkeresinin kaldırılması talepleriyle imza toplandı.

25 Kasım'a çağrı sırasında *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı da yapıldı. 23 Kasım Pazar günü Taksim Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilecek basın açıklamasına tüm işçi ve emekçiler davet edildi. Son yıllarda artan kadın cinayetlerinden söz edilerek, sistemin kadını ikincil konuma attığı ve katletmeye devam ettiği, buna karşı da kadın-erkek el ele mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı.

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu da 9 Kasım'da Cennet Mahallesi Hürriyet Caddesi'nde, 11 Kasım'da ise Yenibosna Zafer Mahallesi'nde açılan standlarda bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

Bildiri dağıtımlarında kadına yönelik her türlü şiddete karşı mücadele çağrısı yapıldı. Ayrıca 22 Kasım'da Eğitim-Sen 1 No'lu Şube'de yapılacak etkinliğin ve 23 Kasım'da Galatasaray Lisesi önünde gerçekleşecek basın açıklamasının duyurusu yapıldı. Stand faaliyetlerinde *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı da yapıldı.

Stand çalışmasının ardından mahallede ev

ziyaretleri gerçekleştirildi. Ziyaretlerde hem Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu'nun çalışmaları anlatıldı hem de 25 Kasım vesilesi ile gerçekleşecek etkinlik ve eylemin çağrıları yapıldı.

Ümraniye İşçilerin Birliği Derneği Emekçi Kadın Komisyonu, 9 Kasım günü dernek binasında film gösterimi gerçekleştirdi. Derneğin taşeronlaşmaya, iş cinayetlerine ve düşük ücretlere karşı başlattığı kampanyanın gündemiyle uyuşan, taşeron işçilerinin örgütlenme mücadelesini konu alan "Ekmeğe ve Güllere" filmi izlendi.

Film gösteriminin ardından komisyon önümüzdeki süreci planlamak üzere toplantı gerçekleştirdi. Komisyon 25 Kasım gündemini ayrıntılı bir şekilde tartıştı ve kararlar aldı. Bu doğrultuda örgütlenme ve ajitasyon çalışmalarına dair somut planlamalar yapıldı.

Toplantıda alınan kararlar şunlar:

* *Emekçi Kadın Komisyonları'nın 23 Kasım günü Taksim'de yapacağı eyleme etkin bir şekilde katılım sağlamak.*

* *25 Kasım gündemini emekçilerle birlikte tartışmak için ev toplantıları yapmak.*

* *25 Kasım günü Ümraniye'de saat 20.00'de bir eylem gerçekleştirmek, eylem öncesinde Demokrasi Caddesi'nde 25 Kasım gündemli resim sergisi açmak.*

* *Kobanê direnişi, DGB'nin 30 Kasım'da yapacağı genel kurul ve kuruluş etkinliği ile İşçilerin Birliği Derneği'nin 14 Aralık'ta gerçekleştireceği etkinlik üzerine de tartışmalar yürütüldü.*

* *Komisyon kendi içinde bir eğitim çalışması yapmayı önüne koydu.*

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece-Kartal-Ümraniye

EKK'nın 25 Kasım programı

İSTANBUL

Gericiliğe karşı savaşta, Sömürüye karşı kavgada, Şiddete karşı mücadelede 'Vardık, Varız, Var olacağız!'

* Kartal

Panel: Savaş ve kadın

Tarih: 16 Kasım Pazar

Saat: 14.00 – 16.00

Yer: Üç Fidan Gençlik Kültür Evi

İletişim: 0507 371 88 83

* Küçükçekmece

Etkinlik: 'Vardık, varız, var olacağız!'

Tarih: 22 Kasım Cumartesi

Yer: Eğitim Sen İstanbul 1 No'lu Şube

Adres: İzzettin Çalışlar Cad. Arzum Apt. No:55/5 Bahçelievler

(İncirli Metrobüs Ömür Plaza çıkışı)

İletişim: 0536 714 62 06

* Ümraniye

Basın açıklaması

Tarih: 25 Kasım Salı

Saat: 20.00

Yer: Demokrasi Caddesi

* Taksim

Basın açıklaması

Tarih: 23 Kasım Pazar

Yer: Taksim Galatasaray Lisesi önü

Toplanma saati: 14.45

Açıklama saati: 15.00

ANKARA

Kadınlar gericiliğe ve şiddete boyun eğmiyor, direnenek özgürleşiyor!

* Mamak

Etkinlik

Tarih: 22 Kasım Cumartesi

Saat: 17.00

Yer: Mamak İşçi Kültür Evi

* Sincan:

Etkinlik

Tarih: 23 Kasım Pazar

Saat: 14.00

Yer: Sincan İşçi Birliği Derneği

* Yüksel Caddesi

Eylem ve etkinlik

Tarih: 25 Kasım Salı

Saat: 19.00

Toplanma yeri: Yüksel Caddesi Metro çıkışı

Program: Konuşmalar, tiyatro gösterisi, müzik dinletisi

GEBZE

Sömürüye ve şiddete karşı direniş özgürleştirir!

Film gösterimi: Kadının Fendi

Tarih: 23 Kasım Pazar

Saat: 16.00

Kadına yönelik şiddetin son bir yılı

Kapitalist sistem tükendikçe, çürüme ve yozlaşma derinleştikçe kadına yönelik şiddet de artmaya devam ediyor. Kadına yönelik şiddet, en dar haliyle erkeğin kadına yönelik uyguladığı şiddet olarak algılsa da, bunun gerisinde kapitalist sisteme özgü ataerkil kültür, ondan bağımsız olmayan sömürü düzeni ve onun tüm kurumlarıyla ayakta kalmasını sağlayan devletin şiddeti vardır.

Bugün şiddeti fiili olarak uygulayandan öte, şiddetin asıl sorumlusu şiddeti yaratan düzenin kendisidir. Kadına yönelik fiziki şiddetin yanı sıra, kapitalist sömürü ilişkilerinin bir sonucu olarak ekonomik şiddet ve psikolojik şiddet de yaşanmaktadır.

Şiddet yaşamın her yerinde, her biçimde devam ediyor!

Bugün AKP iktidarının tırmandırdığı gericilik, baskı ve yasakların doğal bir sonucu olarak kadın üzerindeki şiddet daha da artmaktadır. Öyle ki, kadın cinayetleri her geçen gün artış sergilerken, kadına yönelik uygulanan fiziki şiddet ise artık olağanlaşmaktadır. Gerek şiddete maruz kalan kadınların gerekse şiddeti uygulayanlar ile ilgili resmi kurumların şiddeti gizlenmesine rağmen, gerçek rakamların çok daha fazla olduğu biliniyor. Buna rağmen 2014 yılının ilk on ayında yansıyan resmi rakamlara göre 236 kadın katledildi, 88 kadın tecavüze uğradı, 500 kadın şiddet gördü, 95 kadın ise tacizlere maruz kaldı.

Kadına yönelik şiddet, devletin izlediği politikalarla asla bağımsız değildir. Öyle ki, bırakalım kadına yönelik şiddeti engellemeyi, AKP gericiliğiyle yoğunlaşmış, "kutsal özel mülkiyet" in ayrılmaz bir parçası olan "aileyi" korumayı amaçlayan, ama bu esnada kadını yok sayan, değersizleştiren yasalar bir bir yürürlüğe giriyor. Bu yılın haziran ayında yasalanan Cinsel Suçlar Yasası'nın, kadınlara ve çocuklara karşı şiddetin önlenmesine dönük hazırlandığı söylene dahi, ihtiyaca yanıt vermenin ötesinde şiddet uygulayanların suçlarını hafifletici öğeler içeriyor. Yasada kadın cinayetlerine dair vurgu yer almadığı gibi, başta çocuklara yönelik cinsel istismar olmak üzere cinsel suçlarda, zamanaşımı kavramı yok sayılıyor. Dahası "filin ani olarak işlenmesi" gibi ne olduğu muğlak olan gerekçeye göre, ceza indirimi gündeme gelecek.

Kadın emeğinin değeri yok!

Sermaye sınıfının kuralsızca sömürüsü, kuşkusuz ki kadın işçileri çok daha derin bir şekilde etkiliyor. Egemenler, kadın istihdamının artışı ile her fırsatta övünüyorlar. Ancak kadının istihdama katılması, hiç de kadınlar payına pozitif ayrımcılık olarak gerçekleşmiyor. Tam tersine tümüyle yedek iş gücü olarak görülen kadın işçilerin güvencesiz ve kuraldışı çalışmalarından kaynaklanıyor. Yasaların artık "torbaların içine atıldığı" AKP iktidarı döneminde, her torbada kadınlara sunulan "müjde"ler, aslında genç ve

ucuz işgücü ihtiyacına tekabül ediyor.

Aynı zamanda son Torba Yasa'yla ev işçilerine dönük düzenlemelerde var olan güvencesiz çalışmaya da yasal biçim veriliyor. Yasa, ev işçilerini aynı işverenle 10 günden az ve 10 günden fazla çalışanlar olarak ayırıyor. Eğer bir ev işçisi, aynı işverende bir ay içinde 10 günden fazla çalışıyorsa tüm sigorta haklarından yararlanıyor. 10 günden az çalışıyor ise, sadece iş kazası ve meslek hastalığı sigortasından faydalanabiliyor.

Tüm bunlar yaşanırken, kadınlar ucuz emek cenneti olan Türkiye'de diğer sınıf kardeşleri gibi katledilmeye devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde Isparta Yalvaç'ta mevsimlik tarım işçilerini taşıyan aracın devrilmesinde olduğu gibi en sağlıksız koşullarda çalışan kadın işçilerin payına yine ölüm düşüyor. 2014'ün ilk 10 ayında 64'ü tarım emekçisi olmak üzere 101 kadın işçi hayatını kaybetmesi, bu tabloyu özetliyor.

AKP eliyle tırmandırılan gerici politikalar...

Kuşkusuz ki, egemen sistemin kadına biçtiği tarihsel rol, AKP'nin 10 yılı aşkın süredir izlediği gerici politikalarla pekiştiriliyor. Ağzını her açtığında kadınlara karşı saldırgan sözler sarf eden Tayyip Erdoğan'ı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Aşenur İslam ve Bülent Arınç'ın söylemleri tamamlıyor. Etek boylarından kaç çocuk doğurulacağına, kahkaha atmama vaazlarına kadar...

Bu gerici zihniyet, toplumun bütününe sirayet ediyor. Kadını aşağılayan, yok sayan, değersizleştiren

bir anlayış tüm topluma hakim kılınmaya çalışılıyor. Gericilik ve yozlaşma kolkola gidiyor. Bir yandan kadınlar küçük yaşlardan itibaren örtünmeye yöneltiliyor, okullarda kız-erkek çocuklarının yan yana oturmaları engelleniyor, öbür yandan toplum bir ahlaki çöküntünün içine sürükleniyor.

Son olarak ekleyelim ki, AKP'nin izlediği gerici politikalar, bölgede egemenlerin politikalarından bağımsız değildir. Bugün Ortadoğu'da egemenlerin hakimiyet kurmak için besledikleri ve büyüttükleri İŞİD çetesi tarafından binlerce Ezidi, Kürt, Türkmen kadın şiddete tecavüze uğramış, katledilmiş, köle pazarlarında satılmaya maruz kalmıştır. Her fırsatta bu gerici odakları destekleyen AKP iktidarı ve sermaye devleti de bu vahşetin bizzat ortağıdır.

Kadınlar direnmeye devam ediyor!

Kadınlar geride kaldığımız yıl içinde baskı, şiddet ve sömürü politikalarına karşı direnişi büyütüyorlar.

Kadınlar, 11 Mart Berkin Elvan'ın katledilmesinin ardından gerçekleşen eylemlerde, 1 Mayıs'ta, Soma katliamına tepki eylemlerinde, 31 Mayıs'ta Haziran Direnişi'nin yıldönümünde, 25 Eylül'den bu yana Kobanê için tüm coğrafyada gerçekleşen eylemlerde her türlü devlet şiddetine karşı direnmeye devam ediyorlar.

Greif'te olduğu gibi sadece sömürücü asalaklara karşı değil, devletin sınıfın direnişini boğmak için patronlarla gerçekleştirdikleri her saldırıya karşı direniş bayrağını yükseltiyorlar.

“Demokrasi tehdidi“ ve bitmeyen anti-komünist histeri

A. Eren

Almanya'nın Thüring Eyaleti'nde, büyük olasılıkla Berlin Duvarı'nın yıkılışından 25 yıl sonra Sosyal Demokrat Parti (SPD) ve Yeşiller Partisi'nin desteği ile Sol Parti adayı Bodo Ramelow başbakan seçilecek. Sol Parti adayının eyalet başkanı seçilmesi ve bunun eski Doğu Almanya'da gerçekleşmesi karşısında, geçmişte sosyalizme karşı mücadeleyi meslek edinmiş bir papaz olan şimdiki Devlet Başkanı Joachim Gauk; Sol Parti'nin hala “komünist totaliter” geçmişine hesaplaşmadığı, demokrasiyi içselleştirmediği argümanı ile Ramelow'un eyalet başkanı seçilmesine karşı çıkarak tartışmalara yol açtı. Öyle ki, Sol Parti adayı Ramelow başbakan seçilmek için yürüttüğü seçim propagandası çerçevesinde Doğu Almanya'nın “hukuk dışı bir devlet” olduğu söylemini -ki bu anti-komünist bir söylem olarak bilinir- sıkça kullanmasının yanında, bu söylemi yeni eyalet hükümetinin görüşmelerinde de açıkça dile getirdi. Başbakan adayı Ramelow, parti içindeki tepkileri de bir kenara iterek, yeni dönemde Sol Parti'nin kurulacak hükümetlerde yer almaya her koşulda hazır olduğunu pratikte göstermiş oldu.

Fakat eski sol kavramları dahi kullanmaktan kaçınmak, sermaye çevrelerinin geçmişe yönelik yoğun ideolojik bombardımanı karşısında boyun eğmek ve biat etmek dahi bazı çevreleri tatmin etmiyor.

Doğu Almanya'nın, “kapitalist topluma alternatif sosyalist bir toplum inşasına girişiminin tarihsel bir hata, meşruiyeti olmayan bir arayış olduğu”nun her defasında vurgulanması gerekiyor ki, “çoğulcu demokrasiyi” içselleştirdikleri inandırıcı olsun. Yani milyonlarca insanın Hitler faşizmine karşı büyük bedeller ödeyerek Marx ve Engels'in ülkesinde, sömürsüz, sınıfsız bir sosyalist toplumsal düzen yaratma çabası Alman tekeli burjuvazisi tarafından hiçbir koşulda affedilmiyor.

Geçtiğimiz hafta Berlin Duvarı'nın yıkılışının yirmi beşinci yılı dolayısıyla Federal Almanya Parlamentosu'nda yapılan kutlama törenine meclis başkanının özel davetlisi olarak çağrılan müzisyen Wolf Biermann (DDR'den kaçısından bu yana Batı Almanya'nın gerici kesimlerinin yıllarca sosyalizme karşı saldırılarında en çok kullanılan popüler anti-komünist bir zat), Sol Parti fraksiyonunun oturduğu sıraları parmakla göstererek “canavar yuvası” ve “maziden kalan artık” gibi terimlerle beklenmedik bir saldırıda bulundu. Bu çıkış burjuva parlamenterist davranış normlarını dahi zorlamış olacak ki, birçok parti temsilcisi “bu laflar söylenmeseydi daha iyi olacaktı” türünden açıklamalarda bulundular. Parlamentodaki kutlama sosyalizmle, tarihle bir hesaplaşmaya dönüştü. Açıkça belirtmek gerekiyor; burada sorun Doğu Almanya'da yaratılmaya çalışılan “sosyalizmin” savunulması, Berlin Duvarı'nın kabul edilmesi ya da hoş görülmesi değil, öne çıkan esas tartışma, kapitalist toplumsal yapıya alternatif bir düzen yaratma girişimi ve bunun hala taraftar bulması. Tekelci burjuvazi yüzyıl da geçse bunu kabullenemiyor. Bu açıdan Karl Marx'ın “başta çobanlarımız olmak üzere biz (Almanlar) uygar toplumların devrim

merasimlerinde sadece bir kez yer aldık, o da mezara taşınırken” sözleri hala çok güncel.

Almanya'nın yayılmacı politikalarını ve dışa yönelik “sorumluluk üstlenme” gerekçesiyle militarist müdahalelere katılımını devlet başkanı seçildikten bu yana aktif bir şekilde sürdüren ve Almanya kamuoyunu “papazvari söylemlerle” ikna etmeye çalışan Gauk, bu çabasını sürekli anti-komünizm histerisiyle sürdürmektedir.

Özellikle “Soğuk Savaş” stratejisinin ideolojik ve politik kavramlarının yoğun bir şekilde kullanılması, “demokrasi”, “özgürlük”, “hukuk”, “insan hakları” vb. kavramların içi boşaltılarak karşı tehdit olarak kullanılması dikkat çekmektedir.

“Demir Perde”ye savaş ilanı

Devrimci işçi hareketine karşı burjuvazi, Marx ve Engels zamanından bu yana çift yönlü stratejik yol izlemektedir. Birinci yol, her türlü araç ve yöntemin kullanılmasıyla devrimci işçi hareketini fiziksel olarak tasfiye etmek. İkinci yol ise devrimci harekette iç ayrışma, yumuşama, rüşvet, şantaj, ajanları sızdırarak egemen sistemin sınırları içine hapsedmek. Bu iki stratejik yol ile birlikte dünya burjuvazisi Sovyetler Birliği'nin varlığından itibaren sistemli bir savaş sürdürdü. Bu ikili stratejide hangi yolun öne çıkacağına koşullar belirleyici oldu. Sovyetler Birliği doğrudan emperyalist müdahaleyle yenilmeyince (1918-1920 yılları), genç Sovyetler Birliği, diplomatik olarak tanınmasının ardından ekonomik sabotaj, iç muhaliflerin desteklenmesi ile içten çökertilmeye çalışıldı. Bu strateji de iflas edince Sovyetler Birliği, Nazi terörüyle boğulmak istendi. Devrimci işçi hareketinin ideolojik ve politik olarak tasfiye edilmesinde ikinci yöntemin kullanılması etkili oldu. Devrimci işçi hareketi doğrudan savaşta hiçbir dönemde yenilmemiştir.

1945'ten 1947 yılına kadar ABD-İngiliz emperyalistleri Hitler faşizmine karşı büyük bir zafer kazanmış olan Sovyetler Birliği'nin özellikle Avrupa halkları nezdinde yarattığı sempati ve dayanışma gerçekliğini de gözleterek yeni bir stratejiyle harekete geçtiler.

ABD ve NATO, savaş sonrası oluşan sosyalist bloka karşı yürüttüğü “soğuk savaş” stratejisi çerçevesinde, dünya komünist hareketini ideolojik olarak uyuşturmak ve etki altına almak amacıyla kapsamlı, sistematik ve çok yönlü bir çalışma başlattı. Daha önce Stalin'e “My friend Joe” diye hitap eden İngiltere Devlet Başkanı Winston Churchill, 5 Mart 1946 yılında yaptığı meşhur “Fulton Konuşması”nda “Demir Perde”nin, yani Sovyetler Birliği'nin yıkılması çağrısında bulundu. Bu savaş çağrısı sadece Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku ülkeleri ile sınırlı olmayacak, diğer ülkelerdeki komünist işçi partileri de, Sovyetler Birliği'nin “Hıristiyan uygarlığını tehdit eden beşinci kolu” nitelendirilmesiyle hedefe konuldu.

Mart 1947'de, dönemin ABD başkanının adıyla anılan “Truman Doktrini” gibi kapsamlı bir politik, askeri, ideolojik hareketle, sadece dönemin komünist partisi değil, ABD'nin çıkarları önünde engel olarak görülen her türlü demokratik hareket dahi “komünist tehlike” oluşturduğu argümanı ile saldırı hedefi yapıldı. “Komünist tehlikeye” karşı en somut müdahale Mart 1947'de, Hitler faşizmine karşı büyük zafer kazanmış olan Yunanistan Demokratik Ordusu'na yapıldı. Truman, “Yunanistan'ın devlet varlığı bugün binleri bulan silahlı komünist terör aktiviteleri tarafından tehlike altında bulunmaktadır. Yunanistan, kendi ayakları üzerinde duran bir demokrasisi olacaksa desteklenmelidir” ifadelerini kullandı.

İngiliz emperyalistlerinin Yunanistan'da karşı-devrim güçlerini yönetimde tutma çabası sonuçsuz kalınca ABD, Avrupa uygarlığının tehlikede olduğu gerekçesiyle “demokrasiyi yeniden inşa etmek” adına fiili müdahalede bulundu.

Dahası 14 Eylül 1949'da ABD Ulusal Güvenlik Konseyi'nin bir direktifi doğrultusunda, komünist partiler içinde “ayrı görüş taşıyan muhaliflerin” oluşumunun güçlendirilmesi ve Doğu Bloku ülkelerinin “demokratik sosyalizm” ve komünist partilerin ise sol sosyal demokratizme evriminin sağlanması, somut bir görev olarak formüle edildi.

“Komünist reform hareketini” Sovyetler Birliği'ne karşı oluşturmak için, özellikle emperyalizme karşı mücadele içinde yetişmiş kadrolar “stalinist” tanımlamasıyla izole edildi ve birçok partide

ayrışmalara hız verildi. "Totalitarizm" yerine böylece "demokratik, özgürlükçü" siyasal yapılar oluşmalıydı. "Bu sürecin sonunda komünist partiler içinde 'reformcu', 'demokratik sosyalist' eğilimlerin etkili duruma gelmesi büyük bir başarı olacaktır" (Direktif No. 31) denmektedir.

Anti-komünizm kampanyası ve reformizmin güçlendirilmesi ile eski partilerin politik kimliklerinden sıyrılarak "serbest pazar ekonominin" savunucuları konumuna gelme çalışmaları paralel sürdürüldü. İşçi hareketi ve sendikal yapılar içinde yer alan "eski sosyalistler" bu yeni "demokratik sosyalizmin" sözcüleri oldular. Devrimci işçi hareketini egemen sisteme bağlamak için emperyalist güçler aktif olarak müdahalelerde bulundu. Örneğin Hitler faşizmine karşı yurtdışında mücadele etmiş komünist kadroların Almanya'ya gelişleri İngilizler tarafından engellenirken, reformist ideoloji ve oportünizmi etkili kılmak için, Max Brauer gibi tanınmış sarı sendikacılar ABD'den özel uçaklarla sendikal hareketi yeniden inşa etmek üzere getirilmişti.

Berlin Duvarı'nın yıkılması anti-komünist söylemi sonlandırmadı

Belli ölçülerde söylem düzeyinde dahi politik programlarında devrimi ve kapitalizmin aşılmasını belirten sol sosyal demokrat partiler, bu "anti-komünizm histerisiyle" yüzyüze kaldılar. Doğu Bloku'nun dağılması ve Berlin Duvarı'nın yıkılmasının ardından ilan edilen "tarihin sonu", liberal demokratik uygarlığın zafer ilanı özellikle Almanya'da bu "soğuk savaş" ideolojik saldırısını sonlandırmadı.

Avrupa genelinde "zeytin dalı", "mozaik sol partiler" parlamentarist sistem içinde kalarak politika yapmaya zorlandılar, ikna edildiler. Parlamenterist sol güçlendiği ölçüde, yönetimlerde yer aldığı oranda, parlamento dışı işçi ve emekçi mücadelesiyle bağlar kopararak, bu partiler eski sosyal demokrat partilerinin sol fraksiyon rollerini üstlendiler. Almanya Sol Partisi bu sürecin sadece en canlı örneği. Fraksiyon başkanı Gysi, Wolf Biermann'ın saldırısını teşhir edeceğine "Evet, DDR bir diktatörlüktü" diyecektir. Bununla da yetinmeyerek "DDR adına özür diliyoruz" diyecek düzeyde bu anti-komünist histerinin pervasızlığına boyun eğmişlerdir.

Sol Parti, bugüne kadar birçok eyalet meclisinde önemli bir güç elde ederek ve bazı eyalet hükümetlerinde "yönetim sorumluluğu" olarak egemen kapitalist sistemle, izlenilen ekonomik, sosyal programlarla fazla sorunlarının olmadığını pratikte ispatlamıştır. Büyük sermaye gruplarının bazı sözcüleri, Gauk'un "histerisine" karşın, sol parti üyesinin başkan olmasında bir sorun görmediklerini belirterek, "esas olan pazar mekanizmasının işlemedir" tarzında demeçler vermişlerdir. Zira Sol Parti bütün kadrolarını, hükümet yönetimlerinde yer alma konusundan uzun dönemden bu yana ikna etmiş bulunmakta. Bazı cılız itirazlara karşın parlamenterist sistemin içinde entegre oldukları ortaya çıkan gerçek.

Federal Almanya Devlet Başkanı Gauk ve medyanın başlattığı tartışmaların arkasında, Berlin Duvarı'nın yıkılışının kutlamaları, sosyalizme karşı bir ideolojik saldırı fırsatına dönüştürmüştür. "Kapitalist sistemin dışında başka bir toplumsal alternatifin tarihsel olarak mümkün olmadığı" propagandası medya yoluyla emekçi sınıflara enjekte edilmiştir. Bodo Ramelow gibi Sol Parti yöneticisi politikacılar egemen sermaye gruplarının belirledikleri "oyun kurallarına" boyun eğmeye hazır olduklarını, geçmişlerinden özür dileyerek göstermeye çalışmışlardır.

Alman makinist grevi üzerine...

Alman Çalışma Bakanı Andrea Nahles grev hakkını sınırlamaya hazırlanıyordu. Alman Makinistler Sendikası (GDL) bu saldırıyı, demiryolları patronlarını ve hükümeti oldukça rahatsız eden toplam 4 gün süren bir grevle karşıladı.

Makinistler sendikasının üye sayısı çok azdı. Nedir ki, grev son derece etkili oldu. Bu dört gün boyunca ne kısa ne uzun mesafeli yolcu trenleri ne de yük trenleri sefere çıktı. Almanya'da günlük hayat adeta felç oldu. Tren seferlerinin yapılmamasından dolayı haftalık futbol maçlarına katılım dahi önemli oranda azaldı. Bu durum genellikle günlük ulaşımı trenlere endeksli Alman halkının alışkın olduğu bir duruma değildi. Haliyle çok hazırlıksız yakalandı.

Greve tam denebilecek düzeyde bir katılım oldu. Alman Makinistler Sendikası Genel Başkanı Claus Weselky'nin kararlı tutumunun da bunda etkisi vardı. Deuche Bahn (DB) patronları, hükümet sözcüleri ve Alman kirli basının tüm çabalarına karşın, makinistler birlikteliklerini grevin sonuna dek sürdürdüler.

Sermaye patronları ve kirli basın her zamanki gibi Almanya'da günlük yaşamın felç olmasından GDL'yi sorumlu tuttular. Grevin zamansızlığından, ileri sürülen taleplerin karşılanmaktan uzak oluşundan dem vurdular. Bununla da yetinmediler, her türlü tehdide, şantajla ve dahası da kendisine teklif edilen rüşvete rağmen uzlaşmaya yanaşmayıp, grev konusunda kararlı davranan sendika genel başkanını hedef tahtasına oturtular. Resmini yayınlarken, "Bu adamı durdurun!" diye kamuoyunun önüne attılar. Deyim uygunsuzsa tam bir linç kampanyası başlattılar.

Her türlü yalana ve aşağılık yol ve yönteme başvurarak Alman halkı ile makinistleri karşı karşıya getirmeyi ve grevin saflarında gedikler açmayı amaçlayan bu çabalar hedefine ulaşmadı. Grev, kapitalist sınıfın, hükümetin ve kirli basının nefretini ve düşmanlığını kazanırken, günlük yaşamı altüst olan emekçiler içinde aleyhte tepkilere yol açmadı. Her şeye rağmen haklı bulundu, anlayışla karşılandı. Bu arada emek düşmanı cephenin grevin iptali için yaptığı iptal başvurusu da mahkemece reddedildi.

Gerçekte hedef tahtasına oturtulan grev hakkıydı

DB patronlarıyla TİS görüşmeleri her defasında sonuçsuz kaldı. Oysa ki, makinistlerin ileri sürdükleri talepler, ücretlerde %5 oranında bir zam

yapılması, çalışma sürelerinin (2 saat) düşürülmesi ve mesailerin azaltılması, bu temelde yapılacak anlaşmanın sadece makinistler için değil, bilet kontrolcülerini de dahil, tüm personel için geçerli olması gibi son derece makul taleplerdi. Buna rağmen uzlaşma olmayınca greve başvuruldu.

Greve başvurmak işçilerin hakkıydı ve onlar da bu haklarını kullandılar. Ne var ki, grevin ilan edildiği sektör kilit bir sektördü ve hayatı durdurmada özel bir yere sahipti. Tam da bu nedenledir ki çok etkili oldu. 4 gün sürmesine karşın adeta bir genel grev etkisi yarattı. Türlü tehdit ve şantaja, zorbalıklara, başkanlarına sunulan aşağılık rüşvete karşın ortaya konan kararlılık ve birliktelik grevi ayrıca etkili hale getirdi.

Bir kez daha, grev sermaye sınıfına karşı mücadelede işçilerin en etkili silahıdır. Üretimden gelen güçlerinin kullanılmasının en tam ve en etkili ifadesi olan grev silahı doğru ve yerinde kullanıldığında ne denli etkili olduğu makinistler grevi sırasında daha bir anlaşılır hale geldi. Bu silahın, demiryolları gibi stratejik bir sektörde ayrı bir etki yarattığı ve yaratacağı ise tartışmasızdır. Gerçek şu ki, DB patronları, hükümet ve basın için, GDL'nin ileri sürdüğü talepler sadece bahaneydi. Asıl hedefleri grev hakkıydı. Onlar tam bir koro halinde, günlerce bu hakka saldırdılar.

Alman makinistler grevi 10 Kasım akşamı itibarıyla sona erdi. Ancak, makinistlerle DB patronları arasındaki mücadele sertleşerek devam ediyor. Sermaye sınıfı ve işbaşındaki hükümetin sınıfın kazanımlarına dönük saldırıları kapsamında, grev hakkına dönük sınırlama çabaları, önümüzdeki dönemde daha bir yoğunlaşacak.

Sonuç yerine

Alman makinistler grevinde sadece DB patronlarıyla karşı karşıya gelinmedi. Alman Sendikalar Birliği Başkanı Reiner Hoffmann açıktan greve karşı çıktı. Makinistlerin dışındaki DB personelinin üyesi olduğu sosyal-demokrat çizgideki EVG Sendikası da grev karşısında bir başka utanç verici bir tutum aldı. Bu, DB personelinin hiç şaşırtmadı. Zira bu sendikanın eski başkanı görevinden ayrılır ayrılmaz DB da personel müdürü yapılmıştı.

Alman makinistler grevi, diğer pek çok şeyin yanı sıra, bir kez daha, her yerde sınıf sendikacılığının ne denli yakıcı bir ihtiyaç olduğunu hatırlatıyor.

Kudüs'te intifada rüzgarı

Doğu Kudüs'te nefes alınacak yer bırakmayan işgal gücüne karşı isyan bayrağı yükseltildi. Haftalardır İsrail askerleri ile çatışan Filistinli gençler, yeni bir intifadanın yolunu açtı.

Filistin halkı İsrail'in sınır tanımaz terörüne karşı bir kez daha sokaklarda. Geçtiğimiz aylarda Gazze'ye saldıran İsrail, çocuk ya da kadın demeden büyük bir katliama imza atmıştı. Siyonist rejim bu saldırının ardından Filistin halkını cezalandırmak için Doğu Kudüs ve Batı Şeria'daki yerleşim birimleri inşasına hız verdi. 1980'li yılların başından beri işgal güçleri tarafından parça parça gasp edilen Doğu Kudüs'teki halk, simgesel bir öneme sahip olan Mescid-i Aksa'ya girişlerinin de kısıtlanması ile birlikte haftalardır siyonistlere karşı direniyor.

İşgal devletinin Kudüs'e ve Batı Şeria'ya yönelik yeni yerleşimler birimleri kurması elbette son haftalarda gündeme gelmedi. Senelerdir hemen hemen her gün gazetelerde ya da internet sitelerinde 'İsrail'den yeni yerleşim birimleri kuracak' şeklinde haberler görüyoruz. Filistinliler ise karşılarında dünyanın en modern ve yıkıcı silahlarına sahip olan bir güce karşı taş atarak ya da kendi bedenlerini siper ederek topraklarını korumaya çalışıyor.

İntifada ruhu sokaklarda...

Sadece bu sene içerisinde değil, 2'inci İntifada sona erdiğinden beri Filistin halkı 3'üncü İntifada'nın ihtiyacını hissetmeye başladı. Çünkü düşman, Filistin yönetiminin her seferinde el sıkışmasına rağmen hiçbir hak, hukuk ya da kural tanımadı. Zaman içinde Doğu Kudüs Batı Şeria'dan, Batı Şeria ise Doğu Kudüs'ten koparıldı. Batı Şeria'da yaşayan halkın Kudüs'e girmesi yasaklandı. Gelinen yerde Doğu Kudüs'te nefes alınacak yer bırakmayan işgal gücüne karşı isyan bayrağı yükseltildi. Haftalardır İsrail askerleri ile çatışan Filistinli gençler, yeni bir intifadanın yolunu açtı.

Mescid-i Aksa önünde direnen kadınların ya da Kudüs'ün sokaklarında düşmana kök söktüren gençler, İsrail vatandaşı olan Arapları da eyleme geçirdi. Batı Şeria'nın birçok kentinde Doğu Kudüs halkı ile dayanışmak için eylemler düzenlendi. İsrail vatandaşı olan Araplar ise silahsız bir Filistinli'nin İsrail askerleri tarafından öldürülmesinin ardından 1 günlük genel grev ilan etti. Eylem sonucunda İsrail'de Araplar'ın yaşadığı birçok bölgede kepenkler açılmadı, çocuklar okula gitmedi.

İşbirlikçi Abbas hiçbir adım atmıyor

Mahmud Abbas yönetimi, hiçbir değeri olmayan sözlerin dışında ne Mescid-i Aksa ne de yeni yerleşim birimleri için kayda değer bir adım attı. Batı Şeria'da Kudüs için yapılan eylemlere hem İsrail askerleri, hem de Filistin güvenlik güçleri saldırdı. Öyle ki yönetim kendi yasalarında dahi yerleşim birimlerini zorlaştıracak yasalar dahi çıkarmadı. İsrail'i, son bir yıl içerisinde binlerce kişiyi öldürmesine rağmen Uluslararası Ceza Mahkemesi'ne şikayet etmedi. Gazze'ye yapılan son saldırının ardından İsrail'e bu suçlamanın yapılacağı söylendi ancak yönetim buna ilişkin prosedürleri yerine getirmede. İsrail, onun hamisi olan ABD'ye şikayet edildi ancak ABD her

zaman olduğu gibi 'derin kaygılarını' iletmek dışında bir adım atmadığı gibi yeni Filistin yönetiminin tanınmasını da engellemeye çalıştı.

Bunun karşılığında işgal devleti ise Filistinlileri baskı altına almak için yeni yasa tasarılarını gündeme aldı. Tüm terör yöntemlerine rağmen Filistin gençliğinin militan direnişinin önüne geçemeyen siyonist devlet, eylemlerde taş atan herkesin 20 yıla varan hapis cezalarına çarptırılacağı gündeme getirdi. Siyonist yerleşimcilere ve askerleri yapılan bıçaklı saldırıların ardından ise eylemlere katılanların evlerinin yıkılması önerisi getirildi.

Netanyahu Nazileri aratmıyor

Siyonist devletin başbakanı Binyamin Netanyahu, 'Kudüs başkentimiz' diyerek yıllar önce gerçekleşen ilhak kararının arkasında dururken gelişen eylemliliği Ebu Mazen'e (Mahmud Abbas) yükledi. Filistin direnişinin önünde barikat gibi duran Abbas'a yapılan sataşmanın altında ise her zamanki gibi emperyalist barış sürecini mümkün olabildiğince uzatmak ve yeni toprakların gasp edilebilmesi için zaman kazanmak yatıyor. Netanyahu'nun asıl hedefi ise İsrail sınırları içerisindeki Araplar ile Filistin'de denetimin İsrail kolluk güçlerinde olduğu bölgelerde yaşayan halk oldu. İntifada günlerini andıran boykot, grev ve feda eylemlerinde artış üzerine siyonist şef, İsrail topraklarında asla Filistin devleti kurulamayacağını, bunu isteyen herkesin Filistin yönetimi tarafına geçebileceğini söyleyerek, siyonist olmayan herkesi tehdit etti. Uzun yıllardır zindanda tutulan el Fetih liderlerinden Mervan Barguti direnişin her araçla büyütülmesi gerektiği üzerine yaptığı çağrının ardından hücreye atıldı.

Siyonist barbarlığa karşı emperyalist güçler 'itidal' çağrısında bulunurken, Arap ülkeleri de her zamanki gibi kuru 'kınama' açıklamalarının ötesine gidemedi. Gerici Ürdün devleti, Mescid-i Aksa'nın resmi hamisi olduğu için İsrail büyükelçisini geri çağırarak zorunda kaldı.

AKP için önce para sonra Aksa

Gerici AKP iktidarı da İsrail karşıtı söylem ile prim yapma fırsatını kaçırmadı. Türkiye'nin birçok yerinde Mescid-i Aksa için eylemler düzenlendi. AKP yandaşı sendikalar açıklamalar ve eylemler yaptı. Her zaman olduğu gibi İsrail saldırıları, kitlelere gerici propaganda yapmanın bir aracı haline getirildi ve mesele din eksenine çekildi. Tekrar fetih nutukları devreye sokuldu, hatta kendini bilmez AB Bakanı ve Başmüzakereci Volkan Bozkır, İsrail askerlerinin Mescid-i Aksa'ya postalları ile girmesine karşı 'O postali elinize veririz' dedi.

Öte yandan Türkiye ile İsrail arasındaki milyarlık ticaret hacmi büyümeyi sürdürüyor. 2014'ün ilk yarısında yüzde 30'a yakın büyüme gösteren ticaret hacmi 3.1 milyar dolara ulaştı.

Geçtiğimiz günlerde Türkiye'de açıklama yapan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) Genel Sekreter Danışmanı Halid Barakad'da benzer sözler söyledi. Barakad şunları söyledi: "Bizler Filistin davasını, Mescid-i Aksa davasını kendi menfaati için kullanmaya çalışan bir dizi güçlerin olduğunun da farkındayız. Bu bölgesel güçler Filistin'deki çatışmayı bir dinsel çatışmamış gibi göstermeye çalışıyor ve böylelikle Filistin davası üzerinden kâr elde etmeye çalışıyor. Filistin halkına gerçek bir destek sunmak yerine bu davanın destekçisiymiş gibi görünerek kendi menfaatleri için çalışan ülkeler var. Bu ülkeler arasında Türkiye'de bulunuyor."

Filistin halkının ise ne Abbas gibi işbirlikçilere ne de Erdoğan gibi müttefiklere ihtiyacı var. Tecrit altında giderek ağırlaşan yoksulluk koşullarına mahkum edilen Filistinli emekçiler terör, asimilasyon, yoksulluk ile topraklarından kovulmaya çalışılıyor. Ancak uzun yıllardır nice katliamlara karşı emekçilerin Siyonizm'e karşı öfkesi dinmedi. Gazze dışında tekrar kendini gösteren direnişin ise din karşıtlığı ekseninden çıkartılarak, daha bütünlüklü bir sosyal çizgide derinleştirilmesi gerekiyor.

Meksika'da öfke dinmiyor...

Saraylara savaş!

Meksika'da 26 Eylül günü Iguala kentinde 6 öğrencinin öldürülmesi ve 43 öğrencinin kaybedilmesi olayına karışan 3 çete üyesinin itirafları, devlet ile çeteler arasındaki işbirliğinin son kanıtı oldu.

Iguala'da kaybedilen öğrenciler hakkındaki soruşturmayı yürüten Başsavcı Jesus Murillo, öğrencilerin kaybedilmesi hakkında 7 Kasım günü açıklama yaptı. Murillo, Guerreros Unidos isimli uyuşturucu çetesinin üç üyesinin öğrencileri öldürdüklerini itiraf ettiğini belirtti. Çeteciler, polisin öğrencilerden bir kısmını boğduğunu ve kendilerine teslim ettiğini, yaşayan öğrencileri de kendilerinin öldürdüklerini itiraf etti. Çeteciler, öğrencilerin hepsini öldürdükten sonra ateşe verdiklerini söyledi.

Öte yandan 43 öğrencinin kaybedildiği yere yakın olan bir derede, altı torba ceset kalıntısı bulundu. Başsavcı Murillo, kalıntılarla öğrencilerin DNA'larının karşılaştırılacağını belirtti.

Öğrencilere saldırı emrini veren Iguala Belediye Başkanı Abarca ve eşi Maria de los Angeles Pineda geçtiğimiz günlerde başkent Mexico City'de gözaltına alınmıştı.

Çete itirafının ardından öfkeli kitle eylemlerini yoğunlaştırdı. 8 Kasım günü ülke genelinde eylemler düzenlenirken Başkanlık Sarayı'nın kapısına dayanıldı. Kitle saray içerisine girmeye çalıştı, polis bariyerlerini koçbaşı olarak kullanan kitle saray kapısını tahrip etti, daha sonra sarayın kapısını ateşe verdi.

Başsavcı ve devlet başkanına yoğun tepki

Çete üyelerinin öğrencileri vahşice katletmeleri üzerine başlayan eylemlerle ilgili olarak Başsavcı Jesus Murillo'nun yaptığı basın toplantısında "Soruşturmayı

yürütmekten yoruldum" sözleri büyük tepki topladı. Eylemciler bu sözlere tepki olarak "Yeter, yoruldum" yazılı pankartlar taşıyarak, Başsavcılık binasına yürüdü.

Eylemlerde Devlet Başkanı Enrique Peña Nieto'ya istifa çağrısı yapıldı. Peña'nın Çin gezisine çıkması da büyük tepki topladı.

Protestoların hedefi olan Pena sokaklardaki kitleleri eleştirerek "Bazı insanların bu trajediyi kullanarak şiddet gösterilerini haklı çıkarması kabul edilemez. Siz şiddete başvururken adalet isteyemezsiniz." demagojisine başvurdu.

Eylemlerde polis saldırısı sebebiyle birçok kişi yaralandı ve gözaltına alındı.

Öte yandan ABD'nin Los Angeles ve San Francisco kentlerinde de Meksika devletini kınayan eylemciler, yürüyüş yaptı.

Eylemler 9 Kasım günüyse Acapulco Havaalanı'nın işgaliyle devam etti. Hükümetin istifa etmesini isteyenlerin işgaline binlerce işçi, emekçi ve öğrenci katıldı. İşgalcilere polis saldırdı. Öfkeli gençler ise polise molotof kokteylleri ve taşlarla karşılık verdi.

Eylemler sırasında emekçilerin arasında kalan bir polis ise cezalandırıldı. Eylemcilerin haklı şiddetine uğrayan polis, bir süre sonra diğer polislerce kurtarıldı. Bazı polisler de atılan taşlar sonucu yaralandı.

Öğrencilerin kaybedildiği Guarrero eyaletinin başkenti Chilpancingo'da 10 Kasım günü iktidar partisi Kurumsal Devrimci Partisi'ne (PRI) ait bina ateşe verildi.

Polis eylemcilere saldırdı. Polise molotof kokteylleri ve taşlarla karşılık verildi. Saldırıda yaralanan ve gözaltına alınanlar oldu. Eğitim emekçileri de kendilerine saldıran polislerden birini alkoydu.

Oaxaca'da ise öğrenciler yol kesti ve büyük bir otoyolda bulunan gişeleri ele geçirdi.

Bielefeld'de emperyalizm konulu gençlik etkinliği

Bielefeld Revolutionärer Jugendbund (Devrimci Gençlik Birliği)-Girişimi, 7 Kasım'da IBZ'te emperyalizm konulu bir panel ve tartışma toplantısı düzenledi.

40'tan fazla gencin katıldığı etkinlik, kapitalist bunalımın, savaşların ve halk hareketlerinin işlendiği bir sinevizyon gösterimiyle başladı.

Ardından RJ-Girişimi temsilcileri tarafından, powerpoint gösterimi eşliğinde emperyalist-kapitalist sisteme dair sunumlar yapıldı. Emperyalizmin geçmişten bugüne insanlığa ödettiği ağır yıkım ve savaşlara değinildi. Emperyalizme dair olguların ve gerçeklerin irdelendiği konuşmalarda, emperyalizmin günümüzdeki süreçleri, işleyişi, ayakta kalma-yönetme stratejileri, halklara düşman politikaları üzerinde duruldu.

Son olarak da Suriye'deki savaş, IŞİD'in saldırıları ve Kobanê direnişi tartışıldı. IŞİD'in nasıl ortaya çıktığının, neye-kime hizmet ettiğinin açıklandığı konuşmada, dinsel-gerici akımların emperyalizmin üretimi olduğu ve onlarla birlikte efendilerine karşı mücadele ihtiyacına ve sorumluluğuna vurgu yapıldı.

Katılımcılar tarafından ilgiyle dinlenen sunumlar, oldukça canlı ve hararetle tartışmalara yol açtı. Ardından gençliğin örgütlenme ve mücadele ihtiyacına vurgu yapılarak, tüm gençler birlik ve mücadeleye çağrıldı. Ayrıca RJ-Girişimi tarafından yılsonunda yapılacak politik kampın da duyurusu yapıldı.

Canlı bir atmosferde geçen etkinlik, politik-rap tarzında müzik yapan S.Castro'nun söylediği parçalarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Atina'da kitlesel öğrenci yürüyüşü

6 Kasım günü Yunanistan'ın başkenti Atina'da öğrenciler saldırı yasalarına karşı Sintagma Meydanı'na yürüdü.

Eyleme katılan bir öğrenci, "Bu yasa hiçbir zaman hayata geçirilmemeli. Bu okullarda daha az öğrenci anlamına geliyor ve okul harcamalarını arttırmayı öngörüyor" dedi.

Öte yandan öğrencilerin mücadelesine karşı tehditler gecikmedi. Savcılar işgal edilen okullarla ilgili soruşturma başlatırken, bazı okullarda ise eylemde yer alan öğrencilere Altın Şafak adlı faşist grubun üyeleri saldırdı.

Eğitim Bakanı Andreas Loverdos, öğrencilerin 'okul dışı' güçler tarafından kışkırtıldıklarını söyleyerek eylemleri karalamaya çalıştı.

2014 6 Kasım'ının ışığında...

Gençlik hareketine müdahale olanakları

Gençliğin 1 Mayıs'ı olarak nitelendirilen 6 Kasım geride kaldı. Ülke genelinde bir dizi eyleme, etkinliğe ve ayrışmaya konu olan 6 Kasım sürecini farklı yönleriyle değerlendirmek gençlik hareketinin mevcut tablosuna ayna tutması bakımından önem taşımaktadır.

6 Kasım'ın politik gündemleri

Bu yıl 6 Kasım'ın temel gündemleri arasında emperyalist savaş ve gericilik belirgin bir yer tuttu. Ortadoğu'da yaşanan son gelişmeler, emperyalizmin bölgeye dönük müdahaleleri, çeteler eliyle gerçekleştirilen katliamlar ve bunun karşısında gelişen direnişlerin gençlik hareketinin temel gündemleri olacağını henüz dönemin başında ortaya koymuştuk. 6 Kasım bunun böyle olduğunu bir kez daha doğruladı.

Bu gelişmelerle bağlantılı olarak tırmandırılan gericilik ve saldırganlık üniversitelerde de yansımaları buldu. IŞİD yanlısı gruplar, polis, ÖGB ve sivil faşistler ile gençlik üzerinde kurulmaya çalışılan abluka bizzat 6 Kasım eylemlerinde de karşımıza çıktı.

Ayrışmaların temelindeki politikalar

Bu temel gündemler üzerinden gençlik örgütlenmeleri içinde de bir dizi ayrışma yaşandı. DGB olarak bulunduğumuz her yerelde politik esaslar üzerinde ortak hareket etmenin gerekliliğini savunduk, ortak eylemlerin birer parçası olmaya, en geniş birlikteliklerle eylemleri örgütlemeye çalıştık. Siyasetlere ve örgütlü güçlere daralmak yerine forumlar, açık kitle toplantıları ile süreci örgütlemeye, gençliği özneleştirmeye çalıştık. Bu noktada başarılı sonuçlar üretildiğini söylemek güç. Ancak bu çabanın kendisi DGB olarak bir dizi yerelde örgütlenen eylemlerin ve süreçlerin öznesi olmanın koşullarını yarattı. Ancak siyasal gençlik örgütlerinin -ortak süreçler örgütlediklerimiz de dahil olmak üzere- kitleleri özneleştirmek ve örgütlemek konusundaki zaafiyetlerini ortaya koyan bir 6 Kasım süreci yaşandı.

Reformist çevreler 6 Kasım sürecini YÖK ve AKP karşıtlığına indirgeyen, Ortadoğu'daki emperyalist kuşatmayı ve Kobanê direnişini görmezden gelip, genel olarak savaş karşıtlığı ve AKP destekli IŞİD söylemine

daralan bakışlar üzerinden örgütlediler. Başını Öğrenci Kolektifleri ve FKF'nin çektiği bu çevreler ayrı eylemler örgütlenme yolunu tercih ettiler. Kimi yerelerde baskı politikalarının ve darlığın sonucu olarak eylemler ortak örgütlenmiş olsa bile bu politik ayrışma, 6 Kasımın en temel ayrışma noktasıydı.

Geçtiğimiz yıl Haziran Direnişi'nin etkisinin bariz bir şekilde hissedildiği 6 Kasım, bu yıl da genel itibariyle emperyalist politikalar, IŞİD saldırıları ve Kobanê direnişinin etkisi hissedilir düzeydeydi. Bu gündemler üzerinden Kürt öğrencilerin geçtiğimiz yıllara oranla 6 Kasım eylemlerine katılımlarının daha da arttığını ifade edebiliriz.

Devletin 6 Kasım eylemlerine tahammülsüzlüğü

Tüm toplumu ve gençliği hedef alan baskı politikaları gün geçtikçe yoğunlaşıyor. Birer hapishaneye dönüştürülen, içine karakollar kurulan,

kapısında güvenliklerin beklediği üniversiteler gerçeği, geleceği için harekete geçen gençliğe yönelik baskının boyutlarını gözler önüne seriyor.

6 Kasım sürecinde gençliği hedef alan baskı politikalarının polis terörüyle tırmandırıldığına tanıklık ettik. Ankara'da iki eyleme polisin saldırısı, DTCF'de yaşanan faşist provokasyonlar, İÜ'de kapatılan kapılar, Antalya'daki eyleme yönelik gerçekleştirilen saldırı, Kocaeli'de kurulan barikat ve bunların dışında bütün üniversitelerde yaşanan yoğun polis yığınağı düzenin gençlikten ve 6 Kasım eylemlerinden duyduğu korkuyu da gözler önüne serdi.

Gençliğin devrimci birliği için ileri!

6 Kasım'ı geride bırakırken bir kez daha gördük ki, gençliğin taşıdığı potansiyel harekete geçirilmeyi bekliyor. Bu yılki 6 Kasım süreci bu potansiyeli açığa çıkartacak kanalları yaratamadı. Politik olarak bu olanaklara sahip olursa da pratik zayıflıklar veya örgütlenme çalışması, kitleleri özneleştirmekte yaşanan zayıflıklar bu sonucu doğurdu.

Bu tablo bizlere gençliği devrimci bir zeminde örgütlenme ihtiyacının yakıcılığını bir kez daha göstermiş oldu. DGB olarak önümüzdeki dönemde gençliğin devrimci potansiyelini örgütlemeye yönelik çabamızı yoğunlaştıracamız. Gençliği devrimci politikalar temelinde özneleştirmeye, devrimin tarafı yapmaya kilitleneceğiz. Önümüzde bizleri önemli bir sınav bekliyor; 30 Kasım DGB 1. Genel Kurulu. DGB'nin kuruluş hazırlıklarını 6 Kasım'dan yansıyan eksiklikleri ortadan kaldıracak bir bakışla ele alacağız.

**Devrimci Gençlik Birliği
Geçici Yürütme Kurulu**

12 Kasım 2014

Namaz dayatmasını reddetti işten atıldı

Kocaeli Çayırova'da kurulu Hassan Dekor fabrikasında staj yapan Açık Meslek Lise öğrencisi, inşaat el aletleri sektöründe faaliyet gösteren fabrikanın patronu tarafından namaz kılmaya zorlandı. Namaz kılması için patronun baskısına maruz kalan stajyer öğrenci, bu dayatmayı reddetmesinin ardından patronun talimatıyla 11 Kasım günü işten atıldı.

İnsan Kaynakları bölümü çalışanlarının verdiği bilgiye göre, "3 gün üst üste işe gitmediği için" stajına

son verilen stajyer öğrencinin sunduğu sağlık raporu ise görmezden gelindi.

Stajına neden son verildiğini öğrenmeye çalışan stajyer öğrenci, ısrarlı çabalarının ardından "patron öyle istedi" cevabıyla karşılaştı.

Ahmet ve Dilaver Hasdemir kardeşler tarafından kurulan ve 4 kıtada 60 ülkeye ihracat yapan Hassan'da işçiler kölelik koşulları altında düşük ücretlere çalıştırılıyor.

Kızıl Bayrak / Gebze

Buz kırılmıştır, yol açılmıştır EKİM Devrimi 97. Yılında! Devrimci Gençlik Birliği DGB genel kurula hazırlanıyor

Devrimci Gençlik Birliği Genel Kurulu ve kuruluş etkinliği hazırlıkları, İstanbul'dan Ankara'ya, Aksaray'dan İzmir'e kadar birçok kentte sürdü. DGB, üniversitelerden lise önlerine gençliği örgütlü mücadeleyi yükseltmeye çağırı.

İstanbul

Avcılar DLB 8 Kasım Cumartesi günü Avcılar Marmara Caddesi'nde açtığı standla genel kurul ve kuruluş etkinliğine çağrı yaptı. "Emperyalist savaşa değil, eğitime bütçe! / Devrimci Liseliler Birliği" pankartının da kullanıldığı stand çalışmasında, gençlere etkinlik çağrılarının yanı sıra *Liselilerin Sesi* dergisi ve *Kızıl Bayrak* gazetesi ulaştırıldı.

Ayrıca Avcılar Merkez, Marmara Caddesi ve İstanbul Üniversitesi Avcılar Kampüsü çevresine DGB'nin etkinlik afişleri yaygın biçimde yapıldı. Faaliyette Avcılar DLB'nin toplayacağı lise meclisinin duyuru afişleri de kullanıldı.

Kartal Devrimci Gençlik Birliği, Kobanê halkıyla dayanışmayı yükseltmek için faaliyetlerini yoğunlaştırıyor. DGB'liler kampanya çerçevesinde hazırladıkları ihtiyaç listesi ile Kartal'da bulunan esnafardan birçok yardım malzemesi temin etti.

DGB'liler Bankalar Caddesi'nde imza standı açtı. İmza standına yoğun ilgi gösterilirken çevreden geçen emekçilere de el ilanları ulaştırıldı.

Genç komünistler **İstanbul Üniversitesi** Hergele Meydanı'na 97. yılında Ekim Devrimi'ni selamlayan pankart astılar. Üniversite öğrencilerine Ekim Gençliği'nin son sayısını ulaştıran genç komünistler, fakültede yaygın olarak "Sessizliğe çığlık, karanlığa ışık, emperyalizme karşı Deniz ol!" şiarlı afişleri kullandı.

Meclise çağrı için **İstanbul Üniversitesi** DGB, "Zorlu bir sınav döneminden geçiyoruz" başlıklı bildirimlerin dağıtımını gerçekleştirdi. Bildiriler öğrencilerin yoğun olarak bulunduğu Edebiyat Fakültesi kantini, Fen-Edebiyat kütüphanesi ve İÜ Merkez Kütüphanesi'nde dağıtıldı.

Özellikle merkez kütüphanede bildiriler masalara konmadan gençler bildirimleri elden alarak okudular.

Aksaray'da DGB'lilere gözaltı

Aksaray'da 6 Kasım günü YÖK düzenine karşı mücadele çağrısı yapan DGB'liler gözaltına alındı. Dağıttıkları bildirimler ve yazılıma faaliyetiyle YÖK düzenini teşhir eden DGB'liler, gözaltına alınmalarının ardından saatlerce siyasi şubede tutulduklarını belirttiler. DGB'liler, polis okul, iş ve aile konusunda tehditleriyle karşılaştıklarını ifade ettiler.

DGB'nin konuya ilişkin açıklamasında, koşullar ne olursa olsun DGB faaliyetinin sürdürüleceği

İÜ'de vize dönemi olmasına rağmen birçok genç bildiri dağıtımına ilgi gösterdi.

İzmir

Hazırlıklar kapsamında Ege Üniversitesi'nde kampüsün belirli noktalarına DGB 1. Genel Kurulu'na çağrı afişleri ve yazılımlar yapıldı. Yanı sıra Ekim Devrimi'nin 97. yıldönümü dolayısıyla hazırlık ve edebiyat fakültelerine yazılımlar yapılarak Ekim Devrimi selamlandı.

Ankara

DGB Genel Kurulu hazırlıkları kapsamında Batıkent'te afiş ve yazılama çalışmaları yapıldı. İşçi ve öğrenci gençliğin okullarına, işyerlerine giderken kullandıkları güzergâhlara afişler yapıldı. Aynı zamanda gençliğin kullandığı güzergâhlara "Gençlik birliğe, devrimel!", "Gençlik birliğe, DGB'ye!" şiarlı yazılımlar yapıldı.

Her pazartesi Batıkent'teki DLB toplantısı bu hafta da gerçekleştirildi. Toplantıda DGB Genel Kurulu'na katılım sağlanması için yürütülen çalışma üzerine konuşuldu. Sabah staja giden öğrencilere düzenli bir şekilde *Liselilerin Sesi* ulaştırılması ve Ankara'da çıkartılması planlanan ANKA isimli fanzine yazı toplanması kararları alındı. Aynı zamanda Batıkent'teki eğitim çalışmaları için yeni konu belirlendi.

Evrensel Koleji Devrimci Liseliler Birliği, Yüzüncüyıl Mahallesi sokaklarını yazılımlarla donattı. Evrensel Koleji çevresine ve öğrencilerinin yoğun olarak kullandığı Üçgen Çarşı'ya "Yaşasın halkların kardeşliği! / DLB", "Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!" yazılımları yapıldı.

Kızılay'da da, *Liselilerin Sesi*'nin 62. sayısının dağıtımını yapıldı. Liseli gençlerin tercih ettiği kafelerde derginin satışı gerçekleştirildi. Eş zamanlı açılan standda "Savaşa değil, eğitime bütçe" kampanyası ekseninde imza toplandı. Ayrıca *Ekim Gençliği* ve *Kızıl Bayrak*'ın da satışı gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir-Ankara

vurgulandı.

Polisin taciz ve tehditlerine karşı devrimci duruşun kararlılıkla korunduğu kaydedilen açıklamada, bu duruşun savcılıkta da sürdürüldüğü belirtilerek düzenin polisi ve eğitim sisteminin teşhir edildiğine dikkat çekildi.

Savcılık aşamasının ardından serbest bırakıldıkları bilgisini veren DGB'liler açıklamayı şu sözlerle sona erdirdiler:

"Aksaray DGB olarak koşullar ne olursa olsun, DGB'yi ete kemiğe büründürmek için faaliyetlerimiz devam edeceğiz. Devrimci faaliyet engellenemez! Yaşasın devrim ve sosyalizm!"

Kızıl Bayrak / Aksaray

Direnış gençlikle buluştu

Bursa Devrimci Gençlik Birliği, 12 Kasım günü Uludağ Üniversitesi'nde direnişçi Süttaş işçilerini konuk etti.

İşçiler Süttaş'a boykot çağrısının yer aldığı tişörtleri ve pankartlarıyla Mediko önüne yürüyüşle geldiler. Söyleşide ilk sözü direnişçi işçilerden Yunus Dağçal aldı. Süttaş'taki ağır çalışma koşullarını anlatan Dağçal, direnişlerinin sendikal örgütlülükleri tanınincaya kadar devam edeceğini dile getirdi. Bu direnişin kölece çalışma koşullarına karşı yapıldığını ve kendileri gibi zor koşullarda çalışan işçi arkadaşlarına da örnek olduğunu belirtti.

Öğrencilere seslenen Dağçal, eğer iyi koşullarda çalışmak istiyorlarsa bu direnişe destek vermeleri gerektiğini söyledi. "İşçilerin koşulları iyileşirse ancak, sizlerin de koşulları daha iyi olacaktır" dedi.

Direnışçi diğer işçilerin de dayanışma için teşekkür etmesinin ardından söyleşi sona erdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Gebze DLB'den yaygın faaliyet

Gebze DLB, stajyer öğrenci Oğuzhan Çalışkan'ın Filli Boya fabrikasında iş kazası sonucu yaşamını yitirmesinin 100. gününde fabrika önünde gerçekleştireceği eylemin hazırlıklarını eylem gününe kadar sürdürdü.

DLB'liler **8 Kasım'da** yaptıkları afişlerle liseli gençliğe ve emekçilere eyleme katılım çağrısı yaptı. Afişler GATEM, FSM Anadolu Lisesi, Sarısu Anadolu Lisesi, Gebze Anadolu Lisesi çevrelerine, Fatma Hanım Parkı ve Gebze çarşı içine yapıldı.

DLB'liler yoğun gündem nedeniyle "Oğuzhan Çalışkan Liseli Buluşması" etkinliğini 23 Kasım tarihine erteledi.

9 Kasım'da STFA Endüstri Meslek Lisesi binasında eğitim gören Açık Meslek Lisesi öğrencilerinin çıkış saatinde bildiri dağıtımıyla eyleme katılım çağrısı yapıldı. Bildiri dağıtımında, stajyer öğrencilerle de sohbet edildi ve stajyer öğrencilerin sorunları ele alındı.

DLB'liler bildiri dağıtımının ardından STFA çevresi, Çayırova ve Tatlıkuyu Köprüsü'nün çevresini eyleme çağrı yapan afişlerle donattı.

10 Kasım gününce GATEM'de gerçekleşen bildiri dağıtımında meslek liselilere staj sömürsüne karşı mücadeleye ve eyleme katılma çağrısı yapıldı.

Liselilerin Sesi / Gebze

Savaşımız aynı...

Unutmayalım ki, bizler sermaye tarafından sömürülen emekçileriz ve kaderlerimiz aynıdır. Kobanê'ye ve orada kızıl düşler ülkesini kurmaya çalışan halka vereceğimiz destek emperyalizme ve uşaklarına vurulmuş en büyük darbedir.

Düşünün ki karanlık bir yerdesiniz, etrafınız yarım metre genişliğinde duvarlarla çevrili ve başınızda ellerinde kanlı satırlarıyla cellatlar... Vücudunuzun her bir tarafını lime lime kesiyorlar, canınızın her bir parçası tarif edilmez bir acıyla sızıyor, tek başınasınız, dimdik boyun eğmeden acıya direniyorsunuz.

Ama elleriniz bağlı ve karşılık veremiyorsunuz ve yanı başınızda yani yarım metre genişliğindeki duvarların hemen ötesinde yüz binlerce insan var. Haykırıyorsunuz: Sesimi duyan var mı? Ses yok!.. Evet bu hikayede acı çekenin Türk, Kürt, Alevi, Sünni olması sizin için bir şeyi değiştirir mi, eğer değiştirir diyorsanız insanlığınızı kalbinizin karanlığına gömmüşsünüzdür. "Hayır değiştirmez" diyorsanız o zaman kalbiniz şu anda kızıl düşler ülkesini kurmaya çalışan Kobanê'dedir.

Merhaba dostlar; ben Çiğli Organize'de çalışan bir metal işçisiyim ve bu satırları şu anda fabrikada öğlen paydosunda yazıyorum. İçimi kasıp kavuran bu sözleri satırlara dökerken siz emekçilerle duygularımı paylaşmak istiyorum. Sen, ben, bizler yani emekçiler, gündüzleri sömürülen geceleri aldığımız sefalet ücretiyle ay sonunu nasıl çıkartmanın hesabını yapıyoruz. Ne bir sosyal faaliyet ne de düzenli bir yaşamımız var. Fazla mesailer, stres, yorgunluk ve güvencesizlik her yerde kaderimiz. Kazandığımız bu sefalet ücretiyle yeri geliyor yerin binlerce metre altında maden işçisi, yeri geliyor bozuk asansöre binen inşaat işçisi oluyoruz. Nerde ezilsek nerde ölsek ya "iş kazası" derler ya da "fitrat"ımızda vardır. Bize sunulan bu hayat sadece bizi değil çocuklarımızı da geleceksizleştiriyor. Alın terimizle ödediğimiz vergilerse milyonlarca dolarlık vurgunlara, hırsızlıklara ve Ortadoğu'da mazlum halklara sıkılan kurşunlara gidiyor. Televizyonu her açtığımda internete her baktığımda sınırdaki ağlayan çocukları görüyorum. Ayaklarında lastik, ellerinde bir parça ekmek var. Yoksullukları her taraflarından okunuyor. Ve aklıma Soma'da babasız kalan onlarca çocuk geliyor. Onların da gözü yaşlıydı onların da üzerinde eski elbiseleri ve ayaklarında yırtık ayakkabıları vardı. Kaderleri aynıydı; yoksulluk! Bu kavga Türk-Kürt, Alevi-Sünni kavgası değildi. Bu kavga zenginle yoksulun kavgasıydı.

Dostlar, bugün Kobanê'ye destek için düzenlenen eylemlere ben de katıldım.

Yalnız bu eylemlere bakarken marketlerin okulların

yakılmasını onaylamıyorum.

Fakat sırf bu gözle de bakıp değerlendirmiyorum. Ben olaya ellerinde pompalı tüfeklerle, satırlarla, kalaslarla sokağa salınmış ve ipleri sermaye devletinin elinde olan Hizbullah gibi gerici çetelerin polislin arkasında yaptığı gövde gösterileri ve öldürdükleri Kürt gençleri üzerinden bakıyorum.

Bugün sokağa salınan bu gerici çeteler devletin ihtiyacı olduğunda tetikçilerinden başka bir şey değildir.

Unutmayalım ki daha dün, "gerekirse Suriye'ye adam göndertir Türkiye'ye füze attırırım" diyen bir MIT başkanının bunu yaparken kimleri maşa yapacağı bellidir. Bu çeteler sözde vatan-millet ve tekbir sesleriyle sokakta geziyorlar, fakat ben bu ucubeleri daha önce ne bir işçi eyleminde ne de bir ABD ya da İsrail üssüne yürüdüğünü görmedim. Bu gerici çeteler toplumda var olmanın değil toplumsal olarak gerilemenin sembolüdür.

Dostlar, Kobanê'ye gelince, sözlerimi şunlarla tamamlamak istiyorum. Hatırlarsanız ABD Irak'a girdiğinde istediği şey, kendi diktatörlüğüne boyun eğmiş ve demokrasiyi kendi sınırlarında kabullenmiş bir Irak halkıydı.

Bunu da Irak'ı bölerek, parça parça ederek ve verildi.

Toplumsal Özgürlük Parti Girişimi adına yapılan basın açıklamasında, Ortakaya'nın, halkların özgürlük mücadelesine omuz vermek için gittiği Kobanê'de direnişin saflarına katılırken katledildiği belirtildi. Ortakaya'nın enternasyonalist komünist bir kimliğe sahip olduğu ifade edildi.

Kader'in bıraktığı mücadele bayrağını yükseltme ve katillerden hesap sorma çağrısı yapılarak basın açıklaması sonlandırıldı. Serbest kürsü bölümünde ise pek çok ilerici-devrimci kurum adına konuşmalar yapıldı. Bu bölümde söz alanlar Kader'i anlattılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

2 milyona yakın insanı öldürerek kendi özgürlük anlayışını Ortadoğu'nun bu bölgesine yerleştirdi. Bunu bugün kendi çıkarları el verdikçe Ortadoğu'nun her bölgesine yerleştirmek istiyor. Aynı senaryo Suriye'ye karşı da oynanacak. Bunun için de ABD-İsrail-TC işbirliğiyle karanlık çetelerini ve kirli ilişkilerini bu noktada devreye soktular.

Fakat bu kirli tezgaha alet olmayan Rojava kendi özerkliğini ilan etti. Irak'ta istenilen boyun eğişi Rojava'daki Kürt halkında göremeyince deliye dönen bu emperyalist güçler ve uşakları her zamanki oyunlarına Ortadoğu'yu yeniden karanlığa ve katliamlarla boğma hareketine giriştiler ve IŞİD denen acımasız güruhu yaratıp ortalığa saldırdılar. Başta Kürt halkı olmak üzere Alevi, Türkmen ve Ezidileri yok eden bu caniler Rojava'nın kalbi Kobanê'ye gelince sert bir kayaya çarptılar.

Dostlar;

Kobanê'yi yıkmak isteyenlerin bizleri Soma'da, Torun Center'da, Tuzla'da katledenlerden farkı yoktur. Bizleri emekçiler olarak yoksulluğa mahkum eden sistemi koruyan sermaye devletidir ve sermaye devletinin hizmetkarı olduğu yapıysa emperyalist-kapitalist sistemdir. IŞİD denilen cani güruhsa bu emperyalist kapitalist sistemin yarattığı bir beslemedir. IŞİD çetesi bugün ABD'nin Irak'ta yapmak istediği şeyin aynısını Kobanê'de, Rojava'da ve Suriye'de yapmasına hizmet ediyor. Bu gerici, cani güruha en büyük desteği verense Türk sermaye iktidardır.

Ortadoğu'da halklara karşı yapılan bu katliamı yok edecek tek güç biz emekçilerin birliği ve halkların kardeşliğidir. Bu yüzden safımızı zalimden yana değil ezilenden ve direnenden yana kullanmalıyız. Unutmayalım ki, bizler sermaye tarafından sömürülen emekçileriz ve kaderlerimiz aynıdır. Ortadoğu karanlığında bizlerin önünü aydınlatan bir ışık olan Kobanê'ye ve orada kızıl düşler ülkesini kurmaya çalışan halka vereceğimiz destek emperyalizme ve uşaklarına vurulmuş en büyük darbedir.

İzmir Çiğli'den bir metal işçisi

"Kader Ortakaya onurumuzdur!"

Kobanê sınırında asker kurşunuyla katledilen Kader Ortakaya 9 Kasım'da Ankara'da anıldı.

İlerici ve devrimci güçler tüm gün açık duran Kader Ortakaya anma standının önünde toplanarak burada bir eylem gerçekleştirdiler. Eylemin ardından anma programı başlatıldı. Önce basın açıklaması gerçekleştirildi. Ardından serbest kürsü ile Kader Ortakaya şahsında konuşma yapmak isteyenlere söz

Sverdlov'dan Habipler'e, Habipler'den Alaattin'e!

“O dönemde, 20. yüzyılın hemen başlarında, Sverdlov yoldaş, bizim gözümüzde, ailesini ve eski burjuva toplumunun bütün rahatlıklarını ve alışkanlıklarını terk etmiş, kendini her şeyiyle devrime adanmış, yıllar boyu hapisten sürgüne, sürgünden hapse gönderilirken devrimcileri çelikleştiren bu nitelikleri durmadan geliştirmiş bir insan, en kusursuz bir profesyonel devrimci örneğiydi. Ama bu profesyonel devrimci bir an bile kitlelerden kopmadı. Çarlık düzeni koşullarında, o günlerin bütün devrimcileri gibi esas olarak yeraltı çalışmasına, illegal faaliyete geçmek zorunda kaldığı halde, Sverdlov, 20. yüzyılın başlarında önceki devrimci aydınlar kuşağının yerini almaya başlayan öncü işçilerle her zaman el ele, omuz omuza yürümüştür. Her zaman mücadele içinde olan, kitlelerden bir an bile kopmayan, Rusya'dan hiç ayrılmayan, her zaman en iyi işçilerle birlikte çalışan ve baskıların devrimcileri hayattan kopuk kalmaya zorladığı günlerde sadece işçilerin sevilen bir önderi, sadece pratik çalışmayı en iyi bilen bir önder olmayı değil, aynı zamanda ileri proleterlerin bir örgütleyicisi olmayı da bilen bu insanın niteliklerini en iyi ortaya koyan dönem, özellikle bu uzun illegal çalışma dönemidir. Bazıları, genellikle de hasımlarımız ve yalpalama gösterenler, kendisini bütünüyle illegal faaliyete vermenin, profesyonel devrimcinin bu özel niteliğinin onu kitlelerden koparacağı kanısındaydılar. Oysa Yakov Sverdlov'un devrimci faaliyeti, bu kanının ne kadar yanlış olduğunu ve tam tersine, birçok hapishane görmüş, Sibiry'a'nın en ücra köşelerine sürgün gönderilmiş insanların hayatını belirleyen devrim davasına bu sonsuz bağlılığın böyle önderler yetiştirdiğini, proletaryamızın çiçeklerini yetiştirdiğini kanıtlamıştır. Hiç kimsenin Yakov Sverdlov kadar eksiksiz bir biçimde cisimleştiremediği ve gerçekleştiremediği illegal çevreler, devrimci yeraltı çalışması ve illegal Parti: işte onu yetiştiren pratik okul buydu...” (V. İ. Lenin 18 Mart 1919)

Lenin'den aktarılan paragraf komünist önder Sverdlov'un 34 yaşında kavgada düşmesinden sonrasına aittir. Marks ve Engels'in bilimsel dünya görüşünü Bolşevik Parti'nin inşasıyla ve sosyalizmin zaferiyle taçlandıran Lenin, bunun başarılmasında da illegal komünist kadroların yetişmesinde de büyük rol oynamıştır. Lenin'in Sverdlov'un ölümünden sonra yaptığı konuşmanın ardından geçen 95 yıl boyunca komünistlerde Türkiye coğrafyasında Marks, Engels ve Lenin'in teorik, pratik ve politik öğretileriyle 1987 yılında illegal bir hareket olarak sınıflar mücadelesi sahnesinde yerlerini aldılar. Aradan geçen zaman içerisinde de Bolşevizm'in deneyimlerine dayanarak teorik ve pratik yaşamın içerisinde kadrolarını yaratmış ve yetiştirmiştir. Yüzyıl önce Bolşevik Parti'nin Sverdlov'ları vardı. Yüzyıl sonra Yeni Ekimler'in Partisi'nin Habip'i, Ümit'i, Hatice'si ve Alaattin'i var.

19 Kasım yeni dönemin Sverdlov'u olan Alaattin yoldaşımızın katledilişinin yıldönümü. Alaattin yoldaşımız ve kavgada düşen tüm yoldaşlarımızın tarihine baktığımızda aradaki benzerlikler sanki aynı dönemin devrimci karakterleriymiş gibi gözükür. Fedakarlıkları, yoldaşlıkları, tasfiyeciliğe, reformizme karşı tutumları, işçi ve emekçilerle yani kendi sınıflarıyla olan bağları-ilişkileri bunun en somut kanıtlarıdır. Yüzyıl önce mücadele hayatının çoğunluğunu sürgünlerle, hapislerle geçirmiş, Menşeviklerle-Sosyalist Devrimcilerle amansız bir mücadele yürütmüş ve 21 yaşında Merkez Komite'ye seçilmiş bir devrimci. Yüz yıl sonra aynı geleneğin temsilcileri olarak Habip'lerle başlayan ve Alaattin yoldaşımız ile devam eden devrimci bir irade. Bütün bunlar bir tesadüfün değil bilinçli bir yönelimin sonucudur. Alaattin yoldaşımızı anarken düşüneceğimiz de bu olmalı. Bakıyoruz Alaattin yoldaşımızın partimizle daha ilk bağ kurduğu zamanki tutumuna ve Sverdlov'un RSDİP ile tanışmasına. Geçmişe ve eskiye ait olan ne varsa geride bırakıyorlar.

Başka bir kültürle yeniden doğuyorlar. Herşeyiyle partiye bağlılıklarını gösteriyorlar. Sverdlov gibi nice devrimcinin bıraktığı mirasa en ileriden sahip çıkan partimiz, Alaattin yoldaşın devrettiği bayrağa da aynı şekilde sahip çıkmamız gerektiğine işaret ediyor.

Yeni Sverdlovlar ve yeni Alaattinler olabilmeliyiz. 19 Kasım bizim için bir anma değil mücadeleyi ve partiyi savunma, kendimizi yenileme günüdür. İşçi sınıfını iktidara taşıyacak misyona sahip isek bu da ancak bu iddiaya uygun yaşamakla mümkündür. Alaattin yoldaşımızın mücadele yaşamı bunun en açık örneğidir. Çünkü yoldaşımız taşıdığı bayrağın sorumluluğunu bilen ve ona göre davranan bir kadroydu. Partinin cisimleşmiş maddi hali bir kadro olarak her alanda her koşulda yılmadan yoluna devam etti. Hapishanede, ölüm orucunda, mahkeme salonlarında, fabrikalarda dava adamı olarak mücadelenin gereklerini tereddütsüz yerine getirdi. İşçilik hayatında sınıfın devrimcileştirilebilmesi için sol elinin dört parmağını “iş kazasında” kaybetti. Ancak bu yeri geldiğinde düşmana karşı elinin titremesine yol açmadı. Örgütlü mücadelesine engel olmadı. Biliyordu ki hastalık bile devrimci mücadeleye dört elle sarılarak giderilebilirdi. Biliyordu Sverdlov'un hastayken bile partisine, mücadelesine tutkunluğunu.

Günün çağrısı her zamankinden daha etkin bir şekilde karşılık bekliyor. Bu çağrı Ekim'in açtığı yoldan Yeni Ekimleri yaratmak. Bu çağrı parti-kadro-sınıf diyalektiğine hayat vermek ve yeni Sverdlovlar yeni Alaattinler olabilmek. Sverdlovlar Ekim Devrimi'nin gerçekleşmesinde bedeller ödediler ve işçi sınıfının burjuvaziye karşı savaşına önderlik ederek o şanlı günü yaşayabildiler. Alaattin yoldaşımız ise Yeni Ekimler'e giden yolda bize izlenmesi gereken yolu gösterdi. Kendisi işçi sınıfın zafer günlerini karşılayamadı, belki biz de o muzaffer günü göremeyeceğiz. Ancak mayasında Sverdlovlar'ın kanını taşıyan Alaattinler olduğu sürece partimiz önderliğinde işçi sınıfı er ya da geç o muhteşem günü kucaklayacaktır.

D. Dağ

“Alaattin yoldaş sana borcumuz devrim olsun!”

Toplumlar tarihinde insanların özgürlüğünü ve yaşamını baskıyla yok etmek isteyenlere karşı her daim bir mücadele olmuş, bir çatışma yaşanmıştır. Böyle durumlarda her toplumun yapması veya yaşamaması gereken bir yazgısı vardır. Özgürlüğün kısıtlı olduğu böyle düzenlerde buna karşı duranlar mutlaka bulunur. Bu baskıya kimi yerde devrimciler kimi yerde ilericiler karşı çıkar. Ve bu önder kişiler genelde devletin zorbalığı karşısında idealleri uğruna savaşırken ölürlür. Onların ölmesi yani bedel ödemesi bizlerin bu düzene karşı kazandığı özgürlük olur. Bu kişilerin bedel ödemesi kurulu düzene karşı bir başkaldırıdır. Çünkü, baskının ve sömürünün olduğu yerde devrimci direniş meşrudur. Bu başkaldırı yeni bir dünya kurmak içindir. Bu dünyanın oluşması için ödenen bedeller Alaattin, Habip, Ümit, Hatice olur.

Onların bedel ödemesi mutlu, özgür, sınıfsız ve sömürsüz bir toplumun yaratılması içindir. Bu yeni toplumun adı sosyalizmdir. Bu toplumda özgürlükler olacak. Çünkü baskıcı, zorba sistem yıkılmış olacak. Eşitlik, barış ve huzur ortamı sadece sosyalizmde mümkündür. Sosyalizmde kişiler daha verimli olacaktır. Bireyler, yeteneklerine ve isteklerine göre yetiştirilecektir. Böyle bir sistemde yaşamak için mücadele eden ve bu uğurda şehit düşen devrimcilere, Alaattin'e, Habip'e, Ümit'e ve Hatice'ye borcumuz onların boşuna ölmediğini göstermek için kızıl bayrağı daha yukarı çıkarmaktır. Onların tereddütsüzce öldüğü davamızı yükseltip ve sonunda başaracağımıza olan inancımızla örgütlenelim. Kaybedeceğimiz bir şey yok, kazanacağımız koskoca bir dünya var. Ve bu dünyayı kurmak için yükselttiğimiz devrim mücadelesini bedel ödeyerek bizlere yol gösteren masum bakışlı, güzel gülümlü yoldaş Alaattin'e borcumuz olduğunu unutmayalım.

Z. Can

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/45 * 14 Kasım 2014 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK

Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No 2 / 9 **Fatih / İstanbul**

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

“Hudutsuz bir baştı o, yoldaştı o...”

“Tarih, gelecek için kavga verip, yitmiş bile olsa, insanlık için vuruşanları hiç unutmaz.”
Şeyh Bedrettin

Ölümsüzlük nedir? Fiziki olarak varlığı son bulan canlının zihinlerde yaşamaya devam etmesi, anılması ve yaşatılmasından öte? Bu kavram dini inançların etkisiyle şekillenen toplumsal algılarda cennette-cehennemde yaşamını sürdürme ve ‘mahşer günü’ geldiğinde yeniden dirilme safhasından başka hangi maddi koşulları karşılar? Peki ya bizim ‘ölmeyen ölümsüzlerimiz’ nasıl ve hangi vücutta can arar?

Zulmün inşası yıllarında eşitlik naraları atan ve çıplak bedeni Serez’de sallandırılan Bedrettin’in köyünde de onun yeniden hayat bulacağına inanılır. Tıpkı çarpmıha gerilen İsa’nın yeniden doğacağına inanıldığı gibi. Ama “İsa peygamberin ölüsü etiyle, kemiğiyle, sakalıyla dirilecekmiş. Bu yalandır” der yine de birisi: “Bedreddin’in ölüsü, kemiksiz, sakalsız, bıyksız, gözün bakışı, dilin sözü, göğsün soluğu gibi dirilecek.” Bunu bilir Bedreddin’in kulları. ‘Ahrete, kıyamete inanmazlar ki, dağılan, fena bulan bedeninin yine bir araya toplanıp dirileceğine’ inansınlar. Ama Bedreddin yine gelecek diyorlarsa da, sözü, bakışı, soluğu yüzlerce yıl sonra da olsa çıkıp gelecektir anlamına gelir.

Kim bilir belki de koca bir asır sonra, fethi savaşlarında kılıçların çekildiği, uğrunda nice serden geçilen şehir-i İstanbul’da, yüreğinde onun inancını taşıyan bir yiğit de yeniden canlanır. Bu kez yağlı urgan yoksa da boynunda, al kanları dökülür siyaset meydanına. Gözün bakışı, dilin sözü ve göğsün soluğu gibi taşır ölümsüzlük tilsimini çözülmeyen yumruklarında. Alaattin olur adı. Düşer hakikatin peşine, bulur ve savaşır uğrunda. İçer ab-ı hayatı kana kana.

“İriş Dede Sultan’ım iriş!” figanı bir kez daha yankılanır isyanın topraklarında. Bir hakikat savaşçısı daha düşer toprağa. Keskin bıçak değil, kahpe bir kurşun deşer bedenini. Hakkında yazılan fermanı yırtar mavzere sınıksı sarılan eli. Düşmanına zindan eyler dövuştüğü tüm yerleri. Ölümüyle kamçılar yıkımların doğurduğu öfkeyi.

Şimdi biz ahrete, kıyamete inanır mıyız ki Alaattin’in toprağa gömülen bedeninin diri olduğuna inanalım? Alaattin yaşıyor diyorsak sözü, bakışı ve soluğuyla bizim aramızda, dişe diş dövuştüğümüz her kavga alanında yaşıyor demektir.

